peſtiferꝝ videbat᷑. Paciamur ḡ libent᷑ ⁊ volūtarie: q꞉ vera ſalꝰ nr̄a ē in cruce. nec extra eā aliq̄ ſalꝰ iuenit᷑. In q̄cūq꞉ em̄ aīa crux. i. tribulatio nō ē. nulla paciā ē. ⁊ vbi paciā nō ē: vera ſalꝰ n̄ ē. Cor aut̄ paciēs ē. cui gaudiū ē q̄ deſpicit᷑. ⁊ qđ ī penis ⁊ q̄buſq꞉ aduerſitatib᷒ letat᷑. exultans ꝓ eo q̄ paſſiōi xp̄i ⁊ hūilitati ſue aliq̄d adicē valeat ⁊ q̄ hēat vn̄ deo aliq̄d ſacrificet. Et iđ oēs penas ⁊ aduerſitates occurrētes. vnias cū penis ⁊ aduerſitatib᷒ xp̄i. et ex vniōe ipoꝝ dulceſcāt. ⁊ deo ī ſūma paciā redoleant. Oīa ḡ q̄ tibi aduenerit ſiue leta ſiue triſtia. ex nimia caritate a deo tibi eſſe donata certiſſime ſcias. et oīno credas q̄ oīa ex tāto amore xp̄i tibi ꝓueniāt. vt nihil aliud tibi aut alit᷑ euenire velles. aut velle deberes. ⁊ ideo ꝓ ſingulis ei grās et laudes agas. Irati itaq꞉ iacobus ⁊ iohēs ꝯ ſamaritanos. voluerūt ignē e celo ad ꝯſumendū eos impetrare dicētes. Dn̄e ſi vis: dicimꝰ vt ignis deſcendat de celo. i. de alto ſicut fulgura ⁊ hmōi. q̄ oīa veniūt de celo aereo. ⁊ ꝯſumat illos te recipere nolētes. O q̄nta fiducia eoꝝ in dn̄o erat q̄ ſolo verbo ſe poſſe credebant. vt ignis de celo deſcēderet. ac hmōi vindicta q̄ laudata ē in helya. ī iſtis ē a dn̄o reprobata. q꞉ hoc nō appetebāt ex caritate ⁊ amore correctōis eoꝝ. vel finiende ī illis malitie ſicut ille. ſ3 ex īpaciētia potius ⁊ indiſcretōne. ⁊ appetitu vindicte. In quo īnuit dn̄s. q̄ nō valet zelus. niſi ſit diſcreta volūtas. Vn̄ verbis apl̄i petri. ananias ⁊ vxor eiꝰ exanimes ceciderūt. nō odio ſ3 iuſta vindicta. ⁊ paulꝰ quendā pctōrē tradidit ſathane. in interitū carnis vt aīa eſſet ſalua. Vn̄ Beda. Rephēdit in iſtis dn̄s. nō exemplū ꝓphete ſcti: ſ3 volūtatē vindicādi. q̄ adhuc erat in rudib᷒. aīaduertens eos nō amore correctōem: ſ3 odio deſiderare vindictā. Hec Beda. Unde dicit eis. Neſcitis cuiꝰ ſpūs eſtis. ſ. ſpūſſancti q̄ bonꝰ eſt ⁊ ſuauis. hoc ē nō bn̄ recognoſcitis. cuiꝰ ſpū ſignati eſtis ⁊ iđ vultis ꝑ odiū exercere vindictā. qđ nō licʒ dei ſuis. In nouo em̄ teſtamēto qđ ē amoris. ꝓcedendū ē ſuauit᷑ et benigne. nō ſicut ī veteri teſtamēto qđ ē timoris. vbi ꝓcedebat᷑ aſpere et rigide. Vn̄ glo. Cuiꝰ ſpū ſignati eſtis. eiꝰ et acta imitemini. nūc pie ꝯſolētes ⁊ in p̄nti paciā3 habētes: ſ3 in futuro iuſte iudicātes: cū ſedebitis ſuꝑ ſedes duodecī. Et ſubiūgit dn̄s. filiꝰ hoīs nō venit aīas ꝑdere ꝑ rigorē iuſticie. ſtatim inferēdo penā mortis. ſicut vos vultis. q̄nīmo ꝑditio ē ex vobis: ſ3 venit ſaluare aīas ꝑ miſcđiā ⁊ pene relaxatōem. ſic expedit miſeris. ſaluant᷑ ei meliꝰ clemētia. q̄ ſeuitia. Et ī hoc dat᷑ exemplū p̄latis. vt nō ſtatim cū impetu pctā puniāt ſ3 magis tp̄s ⁊ locū expectēt. nec ſꝑ ī peccātes vindictā exerceāt. Vn̄ Ambro. Q꞉ ꝺō diſciplos increpauit. q꞉ ignē ſuꝑ eos deſcēdere geſtiebāt q̄ nō recepant xp̄m: oñdit᷑ nobis nō ſꝑ in eos q̄ peccauerūt vindicandū. q꞉ nōnūq̄ āplꝰ ꝓdeſt clemētia. tibi ad paciam. lapſo ad correctōnem. Deniq꞉ ſamaritani citiꝰ crediderunt a q̄b᷒ hoc loco ignis arcet᷑. Dn̄s aūt nec ī hos īdeuote dominū refutātes ꝓpriū ꝯmouet᷑. vt oñderet. q꞉ n̄ h3 vltōnis ſtudiū ꝑfecta virtus. nec vlla ſit iracūdia. vbi plenitudo ē caritatis. nec excludēda infirmitas: ſ3 iuuāda. Procul a religioſis indignatō. ꝓcul a magnanimis cupiditas vltōnis. ꝓcul etiā a prudētib᷒ ꝯſiderata ꝯmotio. ⁊ īcauta ſimplicitas. Hec Ambro. Per iacobū ⁊ iohē3 q̄ adhuc imꝑfecti erāt. ſignificant᷑ hoīes imꝑfecti q̄rentes nimis dure vindicari: ſed mḡr ꝑfectōnis ꝓhibet hoc fieri. Et q꞉ ſamaritani noluerūt dn̄m ih̄m ⁊ diſciplos eiꝰ int᷑ ciuitatē ſuā recipe ad hoſpitandū. abierūt ī aliud caſtellū. Circuibat em̄ dn̄s ih̄s ciuitates ⁊ caſtella p̄dicando ⁊ faciēdo miracula. ſic ſupꝯdictū eſt. Vide nūc q̄uō dn̄s ih̄s cuiꝰ ē terra ⁊ plenitudo eius. excluſus ab vno loco. paciēter fert: ⁊ trāſit ad aliū. ⁊ habe paciam. ſi ſilia tibi euenerint. imo gaude. q꞉ datū ē tibi in tātillo imitari dn̄m tuum. Hec igr̄ oīa ꝯſiderātes. oēm amaritudinē ⁊ irā a nobis excludamꝰ. ⁊ n̄ vlciſcētes noſip̄os deo totū ꝯmittamꝰ. Vn̄ Chriſ. Nūq̄ iſidiemur alijs. qm̄ aduerſꝰ noſip̄os acuimꝰ gladiū. ⁊ ꝓfūdiorē nobiſip̄is plagā damꝰ. S3 ꝯtriſtauit te q̄s ⁊ vis in eū vlciſci. Ne vlciſcaris. Ita ei vindicare poteris ſi nō vīdicaueris. nō ſi vindicaſti. Qm̄ nō vindicās. deū ei ꝯſtituis inimicū. vīdicaris aūt nō adhuc. Mihi em̄ vindictā ⁊ ego retribuā dicit dn̄s. Si em̄ famulos habemꝰ ⁊ ſi adinuicē diſſidētes nō nobis litē ꝯmiſerit finiēdā. etſi infinite acceſſerit. nō ſolū nō vindicamꝰ ſ3 ⁊ anxiamur dicētes. ⁊ flagellū totū nobis cōmittere oportebat. q꞉ ꝺō teip̄m ꝓueniēs vīdicaſti ne me moleſtes de reliq̄. mltomagis deꝰ q̄ enūciauit ſibi cedē oīa hoc dicet. Qualit᷑ aūt nō incōueniēs ē. ſi a pueris q̄dē nr̄is tantā expetimus obediētiā. dn̄atori ꝺō nō cedemꝰ ea q̄ volumus famlos nobis cedē. Si ei (dic mihi) odis eū q̄ peccauit. cꝰ grā ⁊ ip̄e peccas ⁊ ī eiſdē cadis. Cōuiciatꝰ ē. ne recōuitieris. ꝑcuſſit. ne repcutias ꝯtriſtauit. ne recōtriſtes. q꞉ nullū lucꝝ ſi ſcēs es illi ruſꝰ par. Ita ei ꝯfūdē poteris. ſi cū hūilitate feras ⁊ māſuete. ita ꝯfūdēs abſcidē poteris ab ira. nullꝰ malo malū ſanat. ſ3 bono malū.

Domine ihu xp̄e q̄ ſamaritanis hoſpitiu3 tibi negātib᷒ n̄ te vīdicaſti. ſ3 paciēter ferēs. hūilit᷑ ad aliū locū decliaſti. p̄ſta mihi īdigno o dulcis hoſpes aīe. vt vitijs cunctis expulſ᷑. grātū tibi ī corde meo hoſpitiū valeā p̄pare. etſi q̄n ob mea demerita ibi receptꝰ nō fueis noli mihi iraſci. ⁊ a ſuo tuo ī ira decliare. aut vīdictā de me ſumē. ſ3 tu q̄ n̄ veiſti aīas ꝑdere. ſ3 ſaluare: recōcilia me tibi ꝑ tuā miſcđiā. ⁊ da vt tibi ꝑ dignā p̄patōe3 cor apiā. tibiq꞉ placeat ad me ſuū tuū intrare. ⁊ me miſcđit᷑ bn̄dicere.

De petitōne filioꝝ Zebedei. Capi. XXI.

Poſt hec aſcēdit ih̄s verſus hieroſolimā. q̄ reſpectu totiꝰ ē terre ꝓmiſſiōis. ſita ē ī alto. ⁊ ꝓpter hoc ab alijs ꝑtib᷒ illic venientes: ibāt aſcendendo. ⁊ precedebat diſcipulos ſuos. vt ſ᷑m Theophilū oñderet. q̄ ad paſſionem p̄currit. ⁊ non refugit mortem ꝓ noſtra ſalute. Illuc ibat

paſſurꝰ ꝓ nobis. ⁊ nos p̄cedēs et nos īſtruēs ꝙ
ip̄m ī opibꝫ p̄nie ſeq̄ debeamꝰ. ⁊ ſeq̄ntes diſcipli
timebāt qꝛ nōdū ꝑfecti vſqꝫ ad tolerātiā marti
rij erāt. Et vt dic Beda. memierāt ſmonis eiꝰ.
q̄ ſe paſſuri mlta a ſūmis ſacerdotibꝫ ⁊ ſcribis.
⁊ occidendū eē p̄dixit. metuētes ne vl ipi cū eo
occiderēt. vel ſaltē ille cꝰ vita ⁊ magiſterio gau
debāt. īimicorū manibꝫ occūbēt. Et diuertēs ſe
a via. aſſūpſit ⁊ ad ꝑtem traxit ſeorſū ⁊ ſecreto.
duodecī diſciplos ſuos. tāq̄ ꝑfectiōres typū pla
toꝝ gerētes. n̄ īfirmos q̄ poſſēt ſcādalizari. qꝛ
noluit oibꝫ ſecreta ſua miſteria īdicare. ⁊ tunc
eis iā q̄rta vice miſteriū ſue paſſiōis ⁊ reſurre-
ctōnis p̄dixit. qꝛ vt dicit Theo. Cōueniēs erat
paſſiōis miſteriū ꝓpinq̄oribꝫ ſibi reuelare. Vn̄
⁊ Criſ. oīs glia dei. ⁊ oīs ſalꝰ hoīm ī xp̄i mor-
te poſita ē. Nulla ei res ē q̄ ap̄lꝰ ad ſalutē hoīm
ꝑtineat. q̄ mors ipſiꝰ. Nec ē aliud aliq̄d. ꝓpter
qd̄ magis deo grās agē habeamꝰ. q̄ ꝓpter mortē
ipiꝰ. Jō cū pluria turba fideliū ſeq̄ret eū ī via.
duodecī aplos ſolos tulit in ſecreto. ⁊ illꝭ tm̄mō
mortis ſue anūciauit miſteriū: qꝛ ſp̄ p̄cōſior the
ſaurꝰ in melioribꝫ vaſ includit. Et notandū
ꝙ xp̄c paſſionē ſuā ⁊ mortē plies diſcipulis ſu-
is p̄dixit. p̄rio poſtq̄ petrꝰ ꝯfeſſus fuit eū filiū
dei. ſcd̄o poſtq̄ trāſfiguratꝰ fuit in mōte. tertio
ibidē poſtq̄ curauit lunaticū. q̄rto ī p̄nti loco.
q̄nto ī mōte oliueti. dicēs ſcitis qꝛ pꝰ biduū pa
ſcha fiet ⁊c̄. Et hoc fecit ꝓpter plura. Primo vt
colloq̄ndo cū cariſſimis amicis ſuis. reuelaret
illꝭ ſecreta ſue mētis. qꝛ ſecreta miſteria ſūt tm̄
maioribꝫ reuelāda et detegēda. cuiuſmōi erant
apli. Scd̄o ne de mēoria laberēt: ſꝫ mortis iu-
giter meditatōem hr̄ent. vt exercitati expecta-
tōne. cū veniret ꝑſecutio ⁊ crucis ignomia. fa-
ciliꝰ ferrēt. ⁊ n̄ turbarēt vehemēt. qꝛ tribulatō
p̄cognita ⁊ expectata leuior īuenit. vel vidētes
eū mori ignomiose nō ſcādalizarēt. Tertio vt
nō dubitarēt eū reſurrectuꝝ ſic p̄dixerat. cū vi
derēt ea q̄ de paſſiōe ſua p̄dixerat īpleta. Quar
to vt ſcirēt qm̄ paſſionē p̄ueit. ⁊ ſpōtaneꝰ ad eā
acceſſit. Quīto vt eēnt teſtes. ꝙ ſciēter patēt et
volūtarie. vtpote q̄ p̄ueit mortē ⁊ potuiſſet fu
gere. Miſtice frequēter p̄dixit diſcipulꝭ paſſi-
onē ſuā. ꝑ hoc ſignificās. ꝙ multotiēs eēt paſ-
ſurꝰ ī mēbris ſuis. vn̄ in Actibꝫ. ſaule ſaule qd̄
me ꝑſeq̄ris. ⁊ petro īminēte paſſione ſua dixit.
vado romam iterū crucifigi. O q̄tiēs ⁊ quātū
hodie dn̄s ī electis ſuis patit. q̄ ꝑ malos multi
plicit ⁊ crudelit ſepiꝰ affligūt. Et ait illꝭ ſpāli
ter tanq̄ ſuis ſecretarijs ⁊ amicis. Ecce aſcendi
mꝰ hieroſolimā ad locū paſſiōis. q̄ſi dicēt. iā in
ꝓmptu ē vt patiar qm̄ tribulatio ꝓxia ē. ⁊ attē-
de qd̄ ⁊ ſup̄. Et h̄ facit mētōez d̄ loco paſſiōis. ſ.
hirlm. qꝛ ſm̄ ſcp̄turas. in medio t̄re opaturꝰ e-
rat ſalutē. Terra aūt hirlm ī medio mūdi ē po
ſita. cui ab oriēte adiacꝫ arabia. q̄ tp̄e filioꝝ iſ-
rael ſolitudo erat vaſtiſſima. i. deſertū. heremꝰ
t̄ra ī via ⁊ ī aq̄ſa. ī q̄ detinuit eos dn̄s q̄dragin-
ta ānis. māna ad mādūcādū eis pluēs. et aquā
de rupe ꝓducēs: quā arabiā mare mortuū diui

dit a iudea. A meridie do adiacꝫ egiptꝰ. ⁊ ſic fi
lijs iſrl d̄ egipto ad iudeā redeūtibꝫ. magnꝰ erat
circuitꝰ: qꝛ ꝑ arabiam circūduxit eos dn̄s. Ab
occidēte q̄ꝫ adiacꝫ mare magnū. ⁊ a ſeptētrione
ſyria ⁊ mare cyprū. In hoc ḡ ꝙ dicit ecce aſcē
dimꝰ hieroſolimā. apparꝫ volūtas paciēdi. quia
ſpōte ſua venit ad paſſioneꝫ. Vbi Criſ. Ac ſi
dicat. videte qꝛ volūtarie vado ad mortē. Nemo
me vocat hieroſolimā. nemo āmonet. nulliꝰ po
teſtatis p̄ceptuꝫ timeo. nulliꝰ violētie nccītate
ꝯpellor. Cū ḡ videritis me in cruce pēdentē. ne
eſtimetis me hoīem eē tm̄. nā etſi poſſe mori ho
mis ē. velle tn̄ mori hoīs n̄ ē. Hec Criſ. Hic dn̄s
oſ̄dit ꝙ ī p̄latis dꝫ eē vigor ad tolerandū mar-
tiriū. ſi nccē ſit ꝓ grege ſibi ꝯmiſſo. ⁊ hoc docet
ꝑ exemplū ſui. q̄ volūtarie venit ī hirlm. ad ſu-
ſcipiendū mortem ꝓ ſalute mūdi. Et ſubiūgit.
Et cōſumabūt oīa q̄ de filio hoīs. i. v̄ginis ꝑ
ꝓph̄as ſūt ſcp̄ta. ⁊ hn̄dicit oīa. nā tria p̄dixerāt
de xp̄o. ſ. qd̄ eſſet acturꝰ qd̄ paſſurꝰ. qd̄ ꝑ vtroqꝫ
recepturꝰ. Congrue aūt ſe filiū hoīs noīat. vbi
ſe paſſurū p̄dicat. vt itelligat ꝙ ſm̄ hūanā na-
turā: nō ſm̄ dīnā paſſurꝰ erat. Dein̄ explicat q̄
vētura ſit eū erat. ⁊ ſeriati ordinē paſſiōis enar-
rat. Tradet em̄. ſ. a iuda p̄cipibꝫ ſacerdotū et
ſcribis ⁊ ſenioribꝫ. ⁊ ꝯdempnabūt eū morte. ſ. ꝑ
falſos teſtes. iudicātes eū eſſe reū mortis nllo
iuris ordine ſuato. Et qꝛ nō hēbant ptatē inte-
ficiendi: eoꝙ iuditiū ſanguis eſſet eis ablatum
ꝑ romanos q̄ eis dn̄abant. iō ſubiūgit. Et tra
dent eū. ſ. p̄cipes ⁊ ſcribe cū accuſatōe crimis
gentibꝫ. ſ. pylato p̄ſidi ⁊ ſuis militibꝫ miſtris ro
manoꝝ. ad ꝑficiendū illud qd̄ ipi nō poterāt. ſ.
mortē xp̄i. Et ipi gētiles illudēt ei verbis ⁊ ꝯtu
melijs. ⁊ ꝯſpuēt eū oris imūditijs. ⁊ flagellabūt
eū virgis ⁊ nodis. ⁊ occident eū crucifigēde cla-
uis ferreis. Iniuria nimia vbi falſi tradūt veri
tatē. fatui illudūt ſapiam. rei flagellāt innocē
tiā. miſeri ꝯſpuūt gloriā. mortui occidūt vitam
Vn̄ Bern̄. Heu frēs cariſſimi. libertas captiuo
rū tradit. gloria angelorū illudit. ſpeculū ſine
macula ⁊ candor lucis eterne ꝯſpuit: dn̄s oīm
flagellat. ⁊ vita hoīm occidit. Quid inſtat niſi
vt oēs eamꝰ. ⁊ cū eo moriamur. Et iterū. Tra-
dit tanq̄ reus. ad illudendū tanq̄ fatuꝰ. ad fla
gellandū tanq̄ malefactor. ad ꝯſpuendū tanq̄
vilis. ad occidendū tanq̄ p̄uaricator legis. Hec
Bern̄. Miſtice dn̄s tradit a ſymoniacis. illudi
tur ab ypocritis. flagellat a tyrānis. ꝯſpuit a
blaſphemis. occidit ab hereticis et apoſtatis.
Et ne apli eiꝰ morte audita abſorberent pre
triſtitia. ⁊ turbarent cū viderēt morientē. nun
ciat eis ſuā reſurrectōem. ad coꝝ ꝯſolatōnem
dicēs. Et tertia die reſurget. Ecce tp̄s et gloria
reſurrectōis. quaꝫ paſſioni ānectit. vt tamcita
⁊ certa reſurrectio ſcādalū crucis euacuet. Jō
etiā paſſio et reſurrectio ꝯiūgunt. vt ī paſſiōe
natura hūanitatis ⁊ ī reſurrectōne natura di-
uinitatis ꝯprobet. Et vt dicit Augꝰ. Paſſione
oſ̄dit. qd̄ ſuſtinere ꝓ veritate. reſurrectōne. qd̄
ſ̄pare in tribulatōne debeamꝰ. Seq̄re ḡ nūc et

tu cū diſcipulis.⁊ aſſocia dn̄m tuū ad ignomi-
niā paſſionis.vt tandem ꝑuenire merearis ad
gloriā reſurrectōnis. Quia ſm̄ aplm̄. Si cōpa
timur ⁊ cōglificabimur. Predixit ḡ eis.⁊ paſ-
ſionis ſue penā ⁊ reſurrectōis gloriā.vt cū mo
rientē cerneret.etiā reſurrecturū nō dubitarēt
⁊ eiꝰ reſurrectōem fiducialiꝰ expectarēt. Ac ipi
nihil horū intellexerūt.ſ.manifeſte ⁊ ꝑfecte.qꝛ
adhuc rudes erāt ⁊ impfecti. cuiꝰ ratōem tripli
cem aſſignat Beda dicēs. Diſcipuli cuiꝰ vitam
maximā deſiderabāt. mortē eius audire nō po-
terāt:⁊ quē nōſolum hoīem innocentē:ſꝫ ⁊ ve-
rum deū eſſe ſciebāt.hūc nullatenus mori vel
poſſe putabāt.⁊ qꝛ ꝑ ꝑabolas eū ſepe loquentē
audire cōſueuerāt.q̄tiens aliq̄d de ſua paſſione
dicebat. hoc nō ita vt ſonabat intelligendū:ſꝫ
amore dictātē ad aliud q̄d allegorice referendū
eſſe credebāt Hec Beda. Et nota ꝙ ſicut xp̄c
aſſūpſit diſcipulos et duxit eos hieroſolimis.
ac ſecreta eis reuelauit.ſic ſpūalit̄ adhuc aſſu-
mit diſcipulos.et ducit hieroſolimis.qn̄ vocat
hoīem ab amore mūdi.⁊ ducit ad religionē.in
q̄ eſt pacifica conuerſatio. ſicut ⁊ hieroſolima
interp̄tat̄ pacifica. in q̄ religione mlt̄a ſecreta
eis reuelat. Et illa quinqꝫ q̄ enumerat de xp̄o.
ſpūalit̄ ꝯtingūt religioſis.q̄ ⁊ xp̄c patit̄ in eis.
Prio moriunt̄ mūdo. qn̄ amor ſeculi fūditꝰ in
eis extinguit̄.ita ꝙ ꝑentes diuitias.ꝺlitias.ho
nores. ⁊ oīa q̄ in mūdo ſūt propt̄ xp̄m ꝯtēpnūt
Scdo illudunt̄.qꝛ iaꝫ ab hoīb; infatuant̄. ita
ꝙ religioſꝰ p̄t dicere illud p̄s. vidētes me deriſe-
rūt me.locuti ſūt labijs ⁊ mouerūt caput. Ter
tio flagellant̄ linguis detrahentiū. qꝛ heu iam
vbi ꝯueniūt ſeculares. ſemꝑ rodūt ⁊ flagellant
religioſos ꝑ detractōnes. Quarto crucifigunt̄
a ſeipis.qn̄ totū cor ſuū ad crucē xp̄i ꝯfigūt.et
cogitātes de paſſiōe xp̄i carnē ſuā crucifigūt ⁊
affligūt ieiunijs ⁊ diſciplinis ⁊ ſilētio. Quīto ter
tia die reſurgēt:qꝛ termīata oī miſeria ad eter
nā leticiā ꝑueniūt. Prima q̄dē dies ē fidei xp̄ia
ne quā habuerūt in ſeculo.ſcd̄a dies eſt religio
nis ſāctē.q̄ ſeruierūt deo:ſꝫ in his duab; dieb;
adhuc mortui ſūt.tertia vō dies ē glīe. in q̄ ab
oī miſeria reſurgēt. Poteris etiā p̄dicta de xp̄o
enūerata ⁊ alit̄ accipe ⁊ ſic orare. Ignoſce mi-
hi o mūditia ſūma. ꝙ ego corpꝰ tuū īdigne ſu-
mendo totiens tradidi te libidinoſis motib; me
is tanq̄ incircūciſis. Ignoſce mihi o ſūma ve-
ritas.qꝛ ego totiēs illuſi tibi. votū meū trāſgre
diendo et ꝓximis mētiendo. Ignoſce mihi o ve-
ra patiā.ꝙ totiēs flagellaui te.pc̄ta mea iterā
do ⁊ te offēdēdo. Ignoſce mihi o ſūma ſapiā. ꝙ
ego totiēs faciē tuā ꝯſpui. qn̄ veritatis cogni
tōem quā de te habui.ꝑ turpitudinē fedaui vi
te mee. Ignoſce mihi o vera vita.ꝙ ego te toci
ens occidi.qn̄ ꝑ pc̄m mortale te ab aīma mea
expuli.fac me tertia die reſurgē ꝑ verā ꝯtritō-
nem.purā ꝯfeſſionē.⁊ dignā ſatiſfactōeꝫ. Et
qꝛ dn̄s ih̄s dixit ſe tertia die reſurrecturū. filij
zebedei putātes īminere regnū ihu in iſrl̄. ⁊ eū
ilico in ꝓximo regnaturū tꝑaliter ⁊ in pace ſi-
cut dauid ⁊ ſalomon regnauerūt.ac cōplendū
in primo aduentu:q̄d ꝓmittit̄ in ſcd̄o. ſuggeſ-
ſerūt matri ſue.vt peteret munꝰ ſine noīe. quo
cōceſſo peteret eis ꝯſeſſionē a dextris et a ſini-
ſtris eiꝰ in regno ſuo.i. ꝙ eſſent collaterales et
maiores p̄ ceteris in regno ſuo pꝰeum.qꝛ eni̇̄ e-
rant eiꝰ cognati germani.volebāt pꝰ eū eſſe pri
mi. Nec mirū ſi talia apl̄i credebāt ⁊ appetebāt
qui adhuc carnales erāt.⁊ nōdū ꝑfecte illumi-
nati.nec confirmati ꝑ grām ſpūſſancti. Et ait
Chriſ.intra tp̄s vocatōnis aploꝝ ⁊ paſſionis
dn̄i.mortuus ē zebedeus.⁊ ſic iſta ſecuta ē ih̄m
cuꝫ filijs ſuis. Sexu fragilꝰ ⁊ iam etate defecta
xp̄i veſtigia ſequebat̄.qꝛ fides nunq̄ ſeneſcit:⁊
religio fatigatōem nō ſentit Hec Chriſoſtomꝰ
Tria aūt petit que deſiderāt matres filijs.quie-
tem cū dicit.dic vt ſedeant hi duo filij mei. ho-
nores cū ſubdit.vnus ad dexteram tuā ⁊ alius
ad ſiniſtrā.diuitias cuꝫ addit in regno tuo. Et
vt dicit Chriſ.alij filijs ſuis militiā cōparant.
alij diuitias.alij honores.nemo filijs ſuis com
parat deū. Perditōem illoꝝ magno p̄cio cōpa-
rant.ſalutē aūt illoꝝ nec dono accipere volunt
ſꝫ ſi viderint illos honoratos letant̄.ſi viderint
paupes triſtant̄. ſi viderint peccantes nō tri-
ſtant̄.vt oſtendat.qꝛ corpoꝝ amatores ſūt nō
animarū Hec Chriſ. In trib; auteꝫ deficiebat
iſta mulier.in ordine.in intentōne. in materia
In ordine erat ꝑuerſitas.qꝛ ante meritum pe-
tebat premiuꝫ:dic inquit. vt ſedeant q̄ nōdum
laborauerant. In intentōne carnalitas.crede-
bat ei hoc ſibi deberi ex lege carnis.ideo dicit.
hi duo filij mei.ſ.cōſobrini tui. In materia va
nitas:qꝛ pompaꝫ q̄rebat.ideo ſubdit. vnus ad
dexterā tuam ⁊ vnus ad ſiniſtraꝫ tuā in regno
tuo. Et ait Chriſ. Nōſolum p̄dicens diſcipulis
ſuis de paſſione ſua futura:ſꝫ etiā aptans peti
ture mulieri locū.declinauit ſeorſum ab itine-
re. donec mulieres retro veniētes occurrerēt.
Nec etiā credibile eſt mixtim cū ip̄o ambulaſſe
mulieres ſꝫ longo īteruallo ſeparatim inter ſe
ambulabāt.xp̄c cū diſcipulis ſuis primi.ſequē
tes autem delonge mulieres. Et cum mater
ſm̄ informatōnem filiorū peteret pro eis. ih̄s
nō reſpondit matri pro ſimplicitate eius:ſꝫ fi-
lijs per eam petentib;:qui verba poſuerunt in
ore matris. Sciebat enim ipſam miſſam a fi-
lijs.⁊ informatam de petitōne facienda pro eis
propter quod eis imputauit.qꝛ quod per alioſ
facimus.quodammodo per noſip̄os facimus.
Unde reſpondens duobus filijs.quorum conſi
lio mater petebat.oſtendit eos errare:dicens.
Neſcitis quid petatis. ſcilicet mediante matre
veſtra quam ſubmiſiſtis. Quaſi diceret. Prela
tionem queritis in celo.que nulla ibi erit.⁊ ma
le queritis:regnare enim vultis qui nō merui
ſtis.⁊ nec honore: ſed onere peruenitur ad re-
gnum quod queritis. Attendant ergo qui re-
gnum celorum a domino petunt.⁊ parum per
hoc laborant.quod xp̄c ſuis diſcipulis ⁊ nepo-
tibus reſponderit. Un̄ Beda. Neſciūt q̄d petūt

qui ſedem glorie a domino: quam nōdum mere
bantur: inquirunt. deſiderabant enim regnare
ſublimiter cum xp̄o: ſed prius erat pati humi⸗
liter pro xp̄o. Ubi ⁊ Criſoſtomus. Intelligere
ergo debemus ⁊ nos. vt nō illud a deo petam⁹.
quod nos bonum eſſe iudicamus: ſed orantes ī
poteſtate dei ponamus. vt ad illud exaudiat.
quod ipſe nobis expedire cognoſcit. Et iteruꝫ
Nō enim ſolum debemus cogitare qualem glo
riam conſequamur: ſed quomodo euadam⁹ rui
nam peccati: quia ⁊ in ſeculari bello qui ſemꝑ
de preda victorie cogitat: difficile vincit. Ideo
petendum erat. da nobis exempluꝫ gracie tue.
vt omne malum vincamus Hec Chriſoſtom⁹.
Per iſtos qui petierunt a xp̄o pre ceteris diſci
pulis honorari. eo ꝙ erant eius conſanguinei.
ſignificantur ambitioſi: qui habentes prelatū
conſanguineum. volūt per hoc in eccleſia pre
ceteris promoueri. Quibus bene reſpondetur
neſcitis quid petatis. Nam honores eccleſie nō
ſūt diſpenſandi ex propinquitate ſanguinis: ſꝫ
ex ydoneitate perſonarum ratōe ſcientie ⁊ vir⸗
tutis. Et vniuerſaliter de omnibus ambitioſis
optime poteſt dici:. ꝙ neſciunt quid petant. qꝛ
tales ſi promouētur male intrant et poſſident.

Cognoſcens igitur dominus eorum ignorā⸗
tiam ⁊ errorem: quia indiſcrete petebant. pre⸗
ſumētes peruenire ſine merito ad gloriam tan
tam: reduxit eos ad viam ſcilicꝫ ad humilita⸗
tem. et nos inuitat ad eam per quam venitur
ad ſublimitatem. potiuſꝙ per ambitionē. Ubi
oſtēdit. ꝙ ī prelatis debet eſſe tenor humilitatis
quia nō debent appetere. vel gaudere p̄eſſe alijs
Unde dixit eis. Poteſtis bibere calicem quem
ego bibiturus ſum. id eſt paſſionem martirij et
mortē crudelem ſuſtinere propter deum. quam
ego pro vobis ⁊ multis ex caritate paſſurus ſū
voluntarie. ac ſi bibam illam vt delectabilem
calicēꝫ. per quam debeo venire ad regnum: nō
temporale vt creditis: ſed eternū. Per calicem
vere vbiqꝫ paſſio ⁊ martirium intelligitur. tū
quia ſicut calix eſt vas quo bibitur ad menſu⸗
ram. ſic paſſio cum menſura bibitur. eo ꝙ non
permittit dominus hominē temptari ſupra id
quod poteſt. tum quia cito ſicut potus tranſit
illud eñ quod in preſenti eſt tribulatōnis mo
mentaneum ⁊ leue eſt. tum quia delectat. nam
paſſio ⁊ tribulatio a fidelibus pro conſolatio⸗
ne recipitur. ⁊ in ea gloriantur. Eſt auteꝫ mul
tum delicatus: qui non poteſt bibere potum.
de quo bibit dominus ſuus. Hanc autem paſſi⸗
onem quam Matheus calicem vocat. marcus
⁊ calicem et baptiſmum nominat: dicens. Po⸗
teſtis bibere caliceꝫ quem ego bibo. aut baptiſ
mo quo ego baptizor ſcilicet pro vobis. bapti⸗
zari ſcilicet propter me. Tincturam ſanguinis
ſui in ſua benedicta paſſione pro peccatorū e⸗
mūdatōne. vocat hic baptiſmum. Unde Theo⸗
philus. Calicem autē ⁊ baptiſmum cruceꝫ no⸗
minat: calicem quidem tanꝙ potuꝫ dulciter ab
ip̄o ſuſceptum. baptiſmum vo tanꝙ emunda⸗
tōnem noſtrorum facientem peccatorum Hec
Theophilus. Quaſi diceret eis. Ante humilita
tem paſſionis exaltari nō poteritis: ſi vultis
conregnare crucifixo. incumbit vobis tollere
crucē eius exemplo. Quia nemo niſi tollat cru
cem ſuam per martirij paſſionem. vel proximi
cōpaſſionē. vel carnis mortificatōeꝫ. regnabit
cū crucifixo. Ubi Gregorius. Iam locū celſitu
dinis querebant. ad viā illos veritas reuocat.
per quam ad celſitudinem venirent. Ac ſi dica
tur. Iam vos locus delectat celſitudinis: ſꝫ pri
us via exerceat laboris. Per calicem pertingi⸗
tur ad maieſtatem. Si mens veſtra appetit qđ
demulcet: prius bibite quod dolet. Sic ꝑ ama⸗
rum poculuꝫ confectōnis. peruenitur ad gau⸗
diū ſalutis. Ubi ⁊ Chriſoſtomus. Per modū ī⸗
terrogatōnis attrahit eos. vt ex cōmunione q̄
eſt ad ipſū audiores fierent. Ac ſi dicat. Uos
de honore ⁊ coronis loquimini. ego autē de ago
nibus ⁊ ſudoribus diſputo. Nō eñ eſt hoc pre⸗
miorū tēpus: ſed occiſionis. preliorū ⁊ pericu⸗
lorū. Et iterū. Nunquid neſciebat dominus. qꝛ
paſſionē ipſius poterant imitari: Sed ideo eis
dicit. vt domino interrogante ⁊ eis reſponden⸗
tibus. omēs nos audiamus: quia nemo poteſt
cuꝫ xp̄o regnare. niſi paſſionē illius fuerit imi
tatus. Sicut ait apoſtolus. Si commortui ſu⸗
mus: ⁊ conuiuemus. Si ſuſtinemus. et conre⸗
gnabimus. Res eñ precioſa. vili pretio nō cō⸗
paratur. Magnū laborē nō neceſſe eſt nobis ī⸗
pendere. ſi volumus ad regna celeſtia ꝑuenire.
Paſſionē aūt dn̄i dicimus ſuſcipere nos debe⸗
re nōſolū ꝑſecutionē gentiliū: ſed oēm laboreꝫ
⁊ moleſtiā quā patimur contra peccata certā⸗
tes. Nāſi gentiles defecerit qui ꝑſequanť: nun⸗
quid ideo prompta voluntas fideliū. debet ſine
fructu ⁊ ſterilis ꝑmanere: Ideo etſi gentiles ñ
habes qui te ꝑſequanť: habes principē genti⸗
liū dyabolū. qui hominē ꝑſequi non ceſſat. Si
ḡ principē potes vincere in peccato. nō eſt ma
gnū ſuperare principes eius in corꝑe. Ecce qñ⸗
dam tibi magnā et inſufferribilē ꝑſecutōem in
corꝑe tuo. Incipe reſiſtere deſiderijs tuis. ⁊ tūc
intelliges ꝙ fortes ſūt ſpūs deſideriorū malorū
qui te ꝑſequūť. Hec eñ pugna ꝑiculoſa. et hec
ē glorioſa victoria: qui potuerit odire qđ amat
⁊ amare qđ odit Hec Chriſ. Uñ ⁊ Hiero. Nōſo
lum effuſio ſanguinis ꝑ noīe xp̄i martiriuꝫ re⸗
putatur: ſed deuote quoqꝫ mentis ſeruitus q̄t⸗
tidianū martiriū eſt. Illa corona de roſis ⁊ vio
lis. iſta de lilijs. Et illi reſpondētes: dixerunt
ei. Poſſumus. loquūtur ſicut inexpti ꝓprie fra⸗
gilitatis. qđ ꝑ effectū patuit: qꝛ ī paſſione xp̄i
fugerūt pre timore mortis. Ubi Chriſ. Rn̄de⸗
rūt autē tamprompte: expectātes in eo quod
petierūt exaudiri. Ih̄s aūt ait eis. Calicē q̄deꝫ
meū bibetis. ⁊ baptiſmo quo baptizor: baptiza
bimini. i. paſſiones ꝓpter me ſuſtinebitis. vel a⸗
ctu vel volūtate. Nā diſſimiliť paſſi ſūt. vn⁹ ſu
ſtinendo actu. alter affectu. vn⁹ occiſus. alter ī
feruentis olei doliū ⁊ etiaꝫ in exilium. quod eſt

quedã moꝛs ciuilis miſſus. Ubi Chriſoſtom⁹.
Dominus autem eis ꝓphetat magna bona.
id eſt martirio dignos efficiēdos. Deinde do-
minus ſubiungit. Sedere autem ad dexteram
meam in gaudio eternitatis. ⁊ ad ſiniſtram in
perfruitōne humanitatis. non eſt meum ex oꝛ
dine iuſtitie. que reſpōdet meritis: dare vobis
ratōne conſanguinitatis. vel ſicut adhuc eſtis
indiſpoſiti: quia ex ſupbia regnum temporale
queritis: ſed quibus ex meritoꝛum oꝛdine. pa-
ratum eſt. id eſt propter merita ab eterno diſ-
poſitum. a patre meo celeſti. ſcilicʒ humilibus
⁊ ad hoc diſpoſitis ſicut vos aliquando eritis.
Preoꝛdinauit enim deus ꝙ nullus ad regnum
perueniat niſi bene meritus et dignus fuerit.
Non eſt enim perſonarũ acceptoꝛ deus. vt ſci
licet perſonaliter aliquē accipiat ſine meritis
in dando ſalutem eternam: quia ſm̄ Auguſti-
num. Dilectio equalis facit non acceptare per
ſonas. Unde Beda. Non eſt meum vobis dare.
id eſt ſuperbis. hec enim adhuc erant. alijs pa
ratum eſt. ⁊ vos alij eſtote id eſt humiles. ⁊ vo-
bis paratum eſt. Unde ⁊ Chriſoſtomus. Para
tum eſt quippe regnum celoꝛum deum diligen-
tibus. ſicut cōuiuium paratur amicis. mundū
contempnentibus: ſicut domus dei vel hoſpita
le paratur pauperibus. qui nō habent domos
al's veris humilibus ſicut paruulis paratur ci
bus. ⁊ veſtitus miſericoꝛdiam egenis impendē-
tibus. ſicut paratur honoꝛ pro honoꝛe. bonũ
pro bono finaliter perſeuerantibus. ſicut ope-
rarijs paratur merces reddenda in ſero poſt o-
pus. Et audientes decem alij ſcilicet apoſtoli
indignati ſūt de duobus fratribus: qui ſe a de-
cem ſeparauerant. trahentes xp̄m ſeoꝛſum. et
ignorantes menſuram ſuā volebant ſocijs ſu-
is preferri: quia adhuc ipſi decem erant carna
les ſicut ⁊ illi duo alij. Ubi Chriſoſtom⁹. Quē-
admodũ iſti carnaliter petierunt. ſic ⁊ illi car
naliter contriſtati ſunt. Nam ſicut iſti ſi ſpiri-
taliter ſapuiſſent nō fuerant petituri. vt eſſent
ſuper omnes. ſic ⁊ illi ſi ſpiritaliter intellexiſſēt
non fuiſſent triſtati ante ſe eſſe aliquos. Nam
velle quidem eſſe ante omnes vituperabile eſt
ſuſtinere autē alterum ſuper ſe. nimis eſt glo
rioſum. Et iterum. Si indignati ſunt. quia iſti
auſi ſunt hoc per matrem petere. quantoma-
gis turbarentur ſi petitio eorū fuiſſet ſuſcepta
Et iō neqʒ dixit ñ ſedebitis. ne duos cōfūderet.
neqʒ dixit ſedebitis: ne ceteros irritaret: ſʒ tan
ꝙ benignus pater ſic reſpondit. vt īter fratres
concoꝛdia nō rumperetur. ⁊ omnes ſperare fa
ceret: dicens. nō eſt meum dare ſed patris. Nā
quod vni aut duobus ſpiritualiter nō promit-
titur a cunctis ſperatur Hec Chriſoſtom⁹. Ut
aūt dicit Theophilus. tunc ſic impfecte ſe habe
bant apoſtoli: ſed poſtea in primatibus ſibi ce
debant adinuicem. Uide quia ex hoc ꝙ procu-
rabatur ꝓmotio duoꝛum fratrũ. alij decem a-
poſtoli fuerūt indignati. ſic eſt de multis hodie
qui eoipſo ꝙ vident alios promoueri inuident

ſtatim ⁊ indignantur. Humilis autem domi
nus ac pius pater et mitis magiſter. nec cupi-
ditatis ⁊ ambitōnis duos arguit poſtulantes.
nec decem reliq̄s indignatōnis increpat ⁊ liuo
ris. ſed ip̄e miſericoꝛs ⁊ benignus. qui eſt pax
noſtra vtraqʒ faciens vnum. quos ad apoſtola
tum vocauerat. et affectu ſe iūctos aſpexit. du-
os ꝑ ſupbam poſtulatōem. decem ꝑ indignatō-
nis turbatōem. ad ſe tanꝗ ad ſalutis medium
quo mitigarent̄ tanꝗ ad pacis vinculū q̄ vni-
rent̄. tanꝗ ad virtutis magiſtrū quo inſtrue-
rent̄ vocauit. vt ab erroꝛe reuocaret. vt pacē
refoꝛmaret. vt regulā debite p̄latōnis erudiret
vt nō eſſet denarius ſine binario caritatis. Et
vtroſqʒ reprimēs cepit eos docere de hūilitate
ꝑ quā honoꝛ celeſtis acquirit̄. ⁊ terrenus con
tempnit̄: dicens. Reges ⁊ principes gentiū do
minant̄ violenta dn̄atōne et poteſtatis ambi-
tōne. eorū id eſt populoꝝ ſubditoꝛū. ⁊ eſt hic re
latio ad intellectum. ⁊ qui maioꝛes ſūt poteſta
tem exercent in eos. ſcilicet humiliantes eos ꝑ
ſuā potentiam ⁊ angariantes. Quaſi diceret.
Apud terrenos habet locū dominatio ⁊ domi-
nij executio. qꝛ deſiderare primatū et vſurpare
honoꝛem gentiū eſt. ⁊ nō tm̄ regere ſuos ſubie
ctos: ſʒ etiam violenter eis dn̄ari. Un̄ Chriſo.
Oſtendit autem in hoc ꝙ gentile eſt primatus
cupere: ⁊ ſic gentium compatōne eorū animā
eſtuantē cōuertit. Et quia nihil ſic coꝛda homi
nũ ab vnitate pacis ſeparat ſicut ſupbia ideo
dn̄s ad humilitatē eos reducit docens hos ⁊ il-
los nō venturos ad regnū niſi ꝑ humilitatē.
Nō inquit ita erit inter vos. ſicut ē inter mūdi
hui⁹ poteſtates. vt ille ceteris domiet̄. qui ma-
ioꝛ ceteris videt̄. Maioritas em̄ in regno meo
nō eodem mō acquirit̄. ſicut in regno terreno
qꝛ in regno terreno acq̄rit̄ ꝑ ambitōem ⁊ p̄ta-
tem. ſʒ ī regno meo acquirit̄ ꝯrio modo. ſ. per
hūilitatē. Quaſi diceret. Uos moꝛe ſecularium
petitis ⁊ vultis ꝑ p̄latōem venire ad requiē et
regni poſſeſſionē. cū ecōtra ad ſūmā virtutū a-
ſcendat̄. nō impando: ſʒ miſtrando. ⁊ iō nō ita
erit inter vos ſicut inter eos. Nā in regno ter-
reno p̄lati ſūt dn̄i: ſʒ vr̄m regnū nō ē terrenū:
ſed ſp̄uale. vn̄ ꝑ oꝑpoſitū debet in vobis eſſe: qꝛ
p̄lati eccleſie ſūt miniſtri. Un̄ Oꝛigenes. Inter
vos autē qui eſtis mei. nō erūt hec. Qm̄ q̄ prin
cipes ſūt ſp̄uales: principatus eorū in dilectōe
ſubditoꝛum debet eſſe poſitus. nō ī timoꝛe coꝛ-
porali. Un̄ ſubdit. Sʒ quicūqʒ ſiue nobilis ſiue
ignobilis voluerit inter vos maioꝛ fieri. ſc̄tita
te ⁊ dignitate. ſit veſter miniſter. nō primatū
ambiēdo: ſʒ hūiliter miniſtrādo. ⁊ ſe in obſeq̄is
hūilitatis exercendo. ⁊ q̄ voluerit inter vos pri
mus eſſe. i. primatū habere. erit veſter ſeruus
⁊ oīm nouiſſim⁹. nō ex cōditōne: ſʒ ex caritate
nō ex puſillanimitate: ſʒ ex hūilitate. Ubi Be-
da. In q̄ docet eū maioꝛē eſſe. q̄ minoꝛ fuerit. ⁊
illū dn̄m fieri. qui oīm ſeruus ſit. Fruſtra igit̄
aut illi immoderata queſierāt: aut iſti dolent
ſuper maioꝛum deſiderio. cum ad ſummitatem

virtutū nō potentia ſ; humilitate veniaꝛ. Ubi
etiā Chriſoſtomus. Fructum humilitatis po-
ſuit primatū celeſtē: ⁊ ī primatu terreſtri fru
ctum poſuit confuſionē celeſtē. vt quicūq; deſi
derat primatu; celeſtē: ſequaꝛ hūilitatē terre-
ſtrē. quicūq; aūt deſiderauerit primatū in ter-
ra: inueniat cōfuſionē in celo. vt iam inter ſer
uos xp̄i nō ſit d̄ primatu certamē: nec feſtinet
vnuſquiſq; eorū. quomodo alijs maior appare-
at: ſ; q̄uo inferior videaꝛ. Nā non qui maior
fuerit in honore. ille eſt iuſtior: ſ; qui iuſtior fu
erit. ille ē maior. Cōuerſatio ergo melior eſt deſide-
randa. nō dignior grad⁹. Et opus quide; deſide
rare bonū eſt. q2 noſtre volūtatis eſt ⁊ noſtra ē
merces. primatu; aūt honoris cōcupiſcere va-
nitas. hoc enī conſequi iuditiū dei eſt. ꝓpter qd
ex primatu honoris neſcim⁹. ſi mercedē iuſti-
tie meremur. Neq; enī apl's laudē habebit apd
deū q2 apoſtolus fuit. ſed ſi opus apoſtolat⁹ ſui
bene impleuit. Primatus etiā fugientē deſide-
rat. deſiderantē ſe horret. Volens ergo dn̄s ⁊ duoꝝ
illorū ambitōem extinguere. ⁊ iſtorū decem a-
poſtoloꝝ inuidiā. introducit differentiā inter
principes mundiales et eccleſiaſticos. oñdens
qm̄ primat⁹ in xp̄o nec ab aliquo appetend⁹ eſt
nō habente. nec alteri ē inuidend⁹ habenti. Nā
principes mūdi ideo fiūt. vt dn̄enꝛ minoribus
ſuis. vt ſeruificēt eos. ⁊ ſpolient eos ⁊ comedāt
eos. ⁊ uſq; ad mortē abutanꝛ vita eoꝝ. ad ſuas
vtilitates ⁊ glorias. Principes aūt eccleſie fi-
unt. vt ſeruiāt minorib' ſuis. ⁊ miniſtrēt eis q̄-
cunq; acceperūt a xp̄o. vt ſuas vtilitates negli
gant ⁊ illoꝝ ꝓcurent. etſi opus fuerit. neq; mo
ri recuſent ꝓ ſalute inferiorum. Si ergo hec ita ſe
habent. ſecularē quidem primatū deſiderare. et
ſi ratio nō ē vel cauſa ē. q2 ſi iuſtū nō eſt vel vti
le eſt. Primatū aūt eccleſiaſticu; cōcupiſcere.
neq; ratio ē neq; cauſa: q2 neq; iuſtū ē neq; vti
le. Quis enī ſapiēs vltro ſe ſubicere feſtinat. ſ-
uituti. dolori. labori. ⁊ qd maius ē. tali ꝑiculo.
vt det ratōem ꝓ omi eccleſia apud iudicē iuſtū
niſi forte qui nec credit iuditiu; dei. nec timet.
vt abutens primatu ſuo eccl'iaſtico ſeculariter
ꝯuertat eū ī ſecularē Hec Chriſ. Et q2 ī mo-
ralib' magis mouent facta q̄ verba. id q̄ cepit
facere ⁊ docere. ex his q̄ egit demonſtrat qd do-
cuit. vt ſi dicta ꝑuipēderēt: erubeſcerēt ad opa
⁊ inducit ſuipſi⁹ exemplu;. ſiue dat ſeip̄m eis in
exemplū dicēs. Sicut fili⁹ hoīs nō venit in mū
dū miniſtrari. ⁊ miniſteriu; ab alijs accipe vel
tēpaliter dn̄ari. Nō enī legim⁹ diſcipulos eū di-
ſcalciaſſe. nō manicas cū lauaret tenuiſſe. non
genib' ꝓuolutos añ eu; hoc vel hoc egiſſe. vel
aliud hmōi ſibi feciſſe: ſ; oēs ſil' comedebāt. ſibi
q; ſine ꝑlatōne ſeruiebant. Erubeſcant ergo q̄ hec
a ſeruis ſuis querūt: q2 in hoc xp̄m ꝑire cōten-
dunt. S; poti⁹ venit miniſtrare ⁊ miniſterium
alijs īpendere. Sicut patet ī lotōne pedū. in di
ſtributōne panū. in reſtitutōne ſanitatū. in di-
ſcurſu ad p̄dicandū. Ubi Origenes. Nā etſi an-
geli ⁊ Martha miſtrauerūt ei. nō tn̄ ideo venit
vt miniſtrareꝛ: ſ; vt miniſtraret. Eccleſiaꝝ ergo
principes imitari debēt xp̄m acceſſibilē. ⁊ pue
ris manus īponentē. ⁊ diſcipulis pedes lauan-
tem. vt et ipi ſilr faciant fratrib'. Nō aūt tales
ſumus vt etiā principū mundi excedere ſuper-
biā videamur. vel nō intelligentes vel contem
nentes mandatum xp̄i. ⁊ querimus ſicut reges
acies p̄cedentes. ⁊ terribiles nos ⁊ acceſſu diffi
ciles maxime paup'ibus exhibemus. nullā affa
bilitatē habentes. vel habere ad nos ꝑmitten-
tes Hec Origenes. Et nō tn̄ predicto modo mi
niſtrare venit. ſ; etiā dare anima; ſuam. id eſt
vitam: redemptōem pro multis. id eſt pro his
qui credere voluerunt. Pro omnibus quidē q̄-
tum ad ſufficientiā: ſed pro multis nō pro om-
nibus q̄tum ad efficatiā. Nō ſolum ergo quod-
cunq; miniſteriū exhibuit xp̄c: ſ; miniſtrauit
nobis id quod ſūme eſt precioſū ⁊ eximie cari-
tatis. ſcilic; ſeip̄m in pretiu; noſtre redemptō-
nis. Unde Bernardus. Bonus miſter. qui car-
nem ſuā in cibum. ſanguinē in potum anima;
miniſtrat in pretiū. Uñ ⁊ Beda. Et hoc quoq;
maioribus eccleſie precipuū genus miniſtrādi
imitandū oñdens. vt nō ſolu; miſericordes ele-
moſine doctrine ſalutaris ſpiritalis exempli
miniſteria fratribus impendamus. verūetiam
ſicut ille pro nobis anima; ſuam poſuit. ita et
nos proinuicē animas ponere diſcamus. Un-
de etiā Chriſoſtomus. Rex celorū exiſtens. ho-
mo voluit effici ⁊ contempni. et conuitia pati.
neq; in his ſuffecit. ſ; ad mortē venit. ⁊ animā
dedit preciū redemptōis pro multis etiā inimi-
cis. Tu quidem ſi hūiliatus fueris. pro temet-
ip̄o facis. ip̄e aute; pro te. Quantūcunq; ergo
humiliatus fueris. nō potes tantū deſcendere.
ſicut dominator tuus. Et iterū. Ad hoc enī ad
ymaginē xp̄i facti ſumus. vt imitatores efficia
mur voluntatis eius ⁊ conuerſatōnis. Sed in
hoc ſumus ymago eius. vt quod ei bonū videꝛ
⁊ apud nos ſit bonum. ⁊ quod ei malū videtur
⁊ apud nos ſit malū. Quicunq; autem dn̄o hu
miliato iactantie ſtudet. non eſt ymago eius.
Et qui domino paupertatē amante diuitiaru;
amator eſt in hoc ſeculo. repellit a ſe xp̄i ſimili
tudinē. Nō eſt verus diſcipulus qui nō imitaꝛ
magiſtrum. nec eſt vera ymago que ſimilis nō
eſt auctori Hec Chriſoſtomus. Humilia igitur
teipſum. ⁊ imitari magiſtrum ⁊ dominum tuū
Uituperabile enī valde eſt. vt diſcipulus ſe eri-
gat vbi magiſter ſe inclinat. ⁊ q2 ſeru⁹ ſit ſuꝑbo
vbi dn̄s ē hūilis. q2 nō eſt diſcipul⁹ ſuꝑ mgr̄m.
nec ſeruus ſuꝑ dn̄m ſuum. Quia enī homo per
ſuꝑbia; cecidit. neceſſe eſt vt per humilitatem
reſurgat.

Oratio.

Domine ihu xp̄e. q̄ ꝓ noſtra ſalute cali-
cem paſſionis bibere ⁊ baptiſmo ſāgui
nis perfundi voluiſti: ⁊ nō tēpaliter do-
minari ⁊ miniſtrari: ſed humiliter ſeruire ⁊ mi
niſtrare. ac vitam tuā pro noſtra redemptōne
dare veniſti. Da mihi miſero pro meo modulo
tuo calicis ⁊ baptiſmi. cū patia ⁊ gaudio ſpūs

ꝑticipem fieri. ⁊ te magiſtrū ac dominū in hūi
litatis opibus imitari. ⁊ nō ſolum in operibus
miſcðie miniſteriū ꝓximis impendere: ſꝫ etiam
vitam ſi neceſſe eſt ꝓ eis ponere. ⁊ tandē ad re-
gnū electis tuis paratū feliciter ꝑuenire Amē.

De vno ceco ante ingreſſuꝫ hiericho illumi-
nato. Capitulum. XXII.

Factuꝫ eſt aūt vt appro-
pinquaret dñs ihs hiericho. que ē
vrbs inter galileā. vnde aſcēdebat
⁊ hieruſalē q̄ ibat. diſtans duabus
leucis a iordane. ⁊ ſeptē a hierlm. ⁊ ſita ad eius
partē orientalē. Hec ciuitas quondaꝫ nobilis.
nūc aūt humilis ad ſolū deſtructa eſt. ⁊ ſola do
mus raab in ſignuꝫ fidei remanet. eius enī ad-
huc parietes ſine culmīe durāt. Iuxta hieri
cho fons eſt dulcis ad potandū. pinguis ad ri
gandum: qui quōdam amarus ad potandū et
ſterilis ad rigandū. ꝑ heliſeuꝫ ſanatus eſt. hic
fons ſub monte quarētane orit̄. ⁊ deinde hieri-
cho que duob miliaribus inde diſtat diriuat̄.
Ad hanc ḡ ciuitatē dominus declinauit. vt ſm
Hieronimū. ſanaret in ea multos male hñtes.
Et tunc cecus quidam qui ſedebat iuxta viam
mendicans. cum turbam p̄tereuntē audiret et
ihm tranſire ꝑcipet. miſcðiam cuꝫ clamore. nō
tm̄ exteriori: ſꝫ etiaꝫ interiori petebat dicens.
Ihu fili dauid miſeré mei. In q̄ cecus iſte vtrā-
q; naturā in xp̄o cōfitetur. ſ. humanā. in eo ꝙ
dicit ihu fili dauid: a dauid enī carnē ſuſcepit.
Diuinā in eo ꝙ dicit miſerere mei. ꝓpriū enī ē
deo miſereri creature ſue quā cōdidit. ſm illud
pſalmiſte. miſeratōnes ei⁹ ſuꝑ omīa opa eius.
Vñ Cyrillus. Iſte cecus iudaiſmo nutritus. ñ
ignorauit ꝙ de ꝓgenie dauid deus ſm carnem
naſceret̄. ⁊ ideo ei vt deo ⁊ domini loquitur. Et
licꝫ increparet̄ a turba p̄tereūte. ⁊ doctrinam
xp̄i auſcultante: ipſe tñ multomagis clamando
petebat ſibi miſereri. timēs ne ex increpatōne
impediret̄ auditio. et exauditio petitōnis ſue.
Ihs vo tandē ꝓpter ſuā benignitatē ſtetit: qꝛ ce
cus eū ſequi nō potuit. et iuſſit eū adduci ad ſe
ne turba ꝓhiberet. ⁊ vt occaſionē ſanādi hr̄et.
Magne pietatis in xp̄o ſignū fuit. qñ ip̄m ce-
cum expectare voluit. ⁊ ad ſe adduci fecit. Vñ
Cyrillus. Siſtit aūt xp̄m vox. ⁊ inuocantes in
fide reſpicit. Et ideo merito vocat cecum et ac-
cedere iuſſit. vt ſcilicet qui prius fide eū tetige-
rat: appropiquet ⁊ corꝑe. Sic deberēt facere no
ſtri principes. cū viderēt pauꝑes cōquerentes
ſcilicꝫ ſtare ⁊ facere vocari ad ſe vt audirēt eo
rum querimonias. Facerētq; eis iuſtitiā expe
dite. Et interrogauit eum quid vellet. nō ꝙ
hoc ignoraret: ſꝫ vt eius ꝯfeſſionē approbaret
⁊ ſm Ambro. vt ſciremus niſi ꝯfitentē nō poſſe
ſaluari. ⁊ vt cor eius ad orōnem excitaret. ⁊ lu
men qð ex ſua bonitate largitur⁹ ei erat. ad ſui
petitōem tribueret: qꝛ nō ſanat inuitos: ſꝫ vo-
luntarios. Vñ Aug. Qui creauit te ſine te. nō
iuſtificabit te ſine te. Vñ ⁊ Ambro. Vult omēs
hoīes ſaluos fieri: ſꝫ ſi accedāt ad eū. nō enī ſic
vult vt nolentes ſaluent̄: ſꝫ volentes. nō enī ve
ra ſalus eſt ſi nolēti tribuat̄. Item ſm Cyrillū
interrogauit vt ſcirēt aſtātes. ꝙ nō pecuniaꝫ
ſed diuinā efficatiam a deo petebat. Vide ⁊ hic
domini clementiā: qꝛ nō dedignatus eſt nō ſolū
ſtare: ſꝫ ⁊ alloqui ꝑſonam vilem et pauperem
At ille rñdens dixit. Domine: vt videā. Vbi mi
ſeriā ⁊ neceſſitatem ſuā inſinuat. ac remedium
⁊ releuatōem nec aliquid aliud p̄ter hoc poſtu-
lat. Voluit ergo dominus audire cōfeſſionem.
qui tñ nō ignorat mentis intentōem. vt cogno
ſcamus. nō niſi cōfitentē poſſe ſanari ab infir
mitate ſpiritus. Vnde hūc cecū ſaluare noluit.
q̄diu clamauit in generali miſerere mei: ſꝫ p⁹-
q̄ ſp̄aliter inſinuauit miſeriā: cui⁹ releuatōem
ſibi miſericorditer fieri poſtulauit. tūc euꝫ ſa
nauit. Petijt enī vt videret. ⁊ ihs verbo poten-
tiſſimo quo dixit fiat ⁊ factum eſt. dixit illi. re-
ſpice. Breue verbū: ſꝫ in opatōe efficaciſſimuꝫ
Et qꝛ in fide credentiū verbuꝫ dñi opatur. ideo
ſubiūgit̄. Fides tua ſaluū te fecit. Ex fide enim
impetratur ſalus corꝑalis ⁊ ſp̄ūalis et eterna-
lis. Et confeſtim vidit ⁊ ſequebat̄ illū magni-
ficans deū. i. magnū dicens illū. nō magnitudi
ne molis: ſꝫ virtutis. Nō ſufficit lumē recipiſſe
niſi etiaꝫ lumen ſequatur. ne ambulet in tene-
bris. Ecce ḡ ſignum illuminatōnis ꝑfecte ⁊ in
anima ⁊ in corpore. Vñ ſm Cyrillum patet. ꝙ
iſte cecus a duplici cecitate liberabat̄. ſ. corpo-
rali ⁊ intellectuali. Neq; enī eum vt deū glorifi
caſſet. niſi vere vidiſſet. Vbi ⁊ Theophil⁹. Gra
ta enī erat aīa ceci. in eo ꝙ ſanus effectus ihm
nō reliquit: ſed ſecutus eſt eum. Et nō ſolū fuit
illuminatus cecus: ſꝫ ⁊ alijs factus eſt occaſio
glorificandi deū. ⁊ omnis plebs illuminata eſt
vt diuinū aliquid in xp̄o cognoſceret. Vñ ſeq-
tur. Et oīs plebs vt vidit: dedit laudeꝫ deo. glo
rificando facta dei. cōgratulando vtilitati pxi-
mi. Hoc enī ſibi retinet dñs de bñfitijs ſuis. ſ.
gloriā. Vñ ait. Gloriā meā alteri nō dabo. no-
bis aūt reliquit vtilitatē. Et nota ſm glo. q̄-
tuor cauſas iſti⁹ laudis. Prima eſt ꝓ exauditōe
clamoris iſtius pauꝑis. Scðā ꝓ potentia ⁊ mi-
ſericordia illuminātis. Tertia ꝓ īpetrato mu-
nere lucis. Quarto ꝓ merito fidei eius q̄ illumi
natus ē. Scðm Grego. qꝛ carnales adhuc diſci
puli nō valebāt capere verba miſterij. venitur
ad miraculū. ante coꝝ oculos cecus lumen re-
cepit. vt eos ad fidem celeſtia facta ſolidarent
Et ſm Theophilū. Ne inceſſus dñi eſſet inutil'
fecit ceci miraculū: hoc documentū diſcipulis
ſuis dās. vt in oībus ſimus ꝓficui ⁊ nihil nobis
ocioſū. Miſtice ſm Grego. cecus a dño illu-
minat⁹. eſt genus hūanū: qð ī ꝑente primo cla
ritatē ſuꝑne lucis ignorās. dānatōnis ſue tene-
bras accepit. Hiericho aūt interp̄tat̄ luna: q̄ dū
mēſtruis momētis decreſcit. defectū nr̄e morta
litatis deſignat. Dū igit̄ cōditor nr̄ appropinq̄t
hiericho. cecus ad lumē redit. qꝛ dū diuinitas
defectū nr̄e carnis ſuſcepit. hūanū gen⁹ lumen
qð amiſerat: recepit. Qui eťne lucis claritateꝫ

neſcit. cecus eſt. Si aũt iam in redemptorẽ cre
dit: q̃ dixit ego ſum via. iuxta viã ſedet. Si vo
credit ⁊ exorat vt eternũ lumen recipiat. iuxta
viã ſedet ⁊ mẽdicat. Quiſq̃s ꝗ̃ cecitatis ſue tene
bras agnoſcit. quiſq̃s hoc qđ ſibi deeſt lumẽ et-
nitatis intelligit. clamet medullis cordibꝫ. cla-
met ⁊ vocibꝫ cordis dicẽs. Ihu fili dauid miſe-
rere mei. Illi aũt qui ihm veniẽtẽ p̄cedũt ⁊ ce
cum increpant. deſignãt carnaliũ deſideriorũ
turbas. tumultuſqꝫ vicioꝝ: q̃ priuſq̃ ihs ad cor
nr̃m veniat. cogitatõem noſtrã diſſipant. ⁊ vo-
ces cordis in oõne ꝑturbãt. ne ihs ad cor illu-
minandũ accedat. Sicut enĩ turba cecũ impe-
dit ne lumẽ corꝑale recipiat. ſic ſpũaliter tur-
ba fantaſiaꝝ ⁊ cogitatõnũ frequẽter impediũt
ne lumẽ grẽ recipiãt. Sꝫ in eo ꝙ cecus quẽ tur
ba increpat magis clamat: datᷣ nobis exemplũ.
ꝙ quanto plura nobis occurrũt impedimẽta.
tantomagis eſt clamandũ. ⁊ quanto grauiori
tumultu cogitatõnũ p̄mimur. tanto oõni at-
tentius eſt inſiſtendũ. Vñ Hieroni. Cõminantᷣ
aũt multi ei vt taceat. qꝛ pc̃ta ⁊ demonia cõpe
ſcunt clamorem pauꝑis. Sꝫ ille magis clama-
bat. qꝛ graueſcẽte bello. man⁹ ad lapidem adiu
torij hoc ẽ ihm nazarenũ cũ clamore leuãde ſũt
Vñ et Cyrillus. Increpabãt eũ vt taceret: ſꝫ ꝑ
inhibitõnes hmõi. nõ impediebatᷣ ei⁹ audacia.
Nouit enĩ fides oibꝫ repugnare. ⁊ in oĩa trium-
phare. Vtile ẽ enĩ ꝓ cultu diuino pudorẽ depo-
nere. Nãſi cauſa pecunie ſũt impudẽtes nõnul-
li. q̃re ꝓ aĩe ſalute nõ decet. bonã induere impu
dentiã. Sꝫ cũ cecus primo clamaret ihs trãſi-
re diciᷣ. cũ aũt multomagis clamaret. ſtat ihs
qꝛ cũ adhuc turbas fantaſmatũ in oõne pati-
mur ihm aliquatenus tranſeuntem ſentimus.
cum vo orationi vehemẽter inſiſtim⁹. deus in
corde figiᷣ. ⁊ lux amiſſa repaᷣ. Ex q̃ docemur.
ꝙ ſi ĩ oõne primo ſenſerim⁹ ihm nos q̃ſi ꝑtrã-
ſeuntẽ. p⁹ paululũ inſtanter ꝑſeuerãtes. ſencie-
mus nobiſcũ ſtantẽ. Interrogat aũt cecũ quid
velit vt eũ ad orandũ excitet: qꝛ peti vult hoc
qđ ⁊ nos petere ⁊ ſe cõcedere p̄noſcit. Pius enĩ
dñs ſua dona gratuita. noſtra vult eſſe merita
nec vult bonũ nr̃m inuitũ ⁊ coactũ: ſꝫ ſponta-
neũ ⁊ volũtariũ. ⁊ qđ nobis ſponte largiᷣ. vult
nr̃is petitõnibꝫ tribuere. Et iđ q̃uis ſciat. quid
nobis neceſſe ſit. anteq̃ petam⁹. importune tñ
nos ad petendũ inuitat: dicẽs. petite aũt ⁊ acci
pietis. q̃rite ⁊ inuenietis. pulſate ⁊ aperieᷣ vo-
bis. In ceci aũt petitõne diſcim⁹ qꝛ in oratõne
nõ aurũ nõ argentũ nõ fugitiuos honores. nõ
longiturnã vitã. nõ vindictã inimicoꝝ. nõ ali
qđ tꝑale: ſꝫ ineffabile lumẽ querere debem⁹ hoc
eſt vt ipm q̃ illumiat oẽm hoiẽ venientẽ ĩ hũc
mũdũ videꝛ poſſim⁹. iuxta qđ ipe ãmonꝫ dicẽs.
Querite primũ regnũ dei ⁊ iuſticiam ei⁹ et hec
oĩa adicientᷣ vobis. Ad illud lumẽ aũt videndũ
ꝓfecto via fides ẽ. qꝛ fides eũ ſaluũ fecit. Vidẽs
aũt ꝯfeſtim p̄euntẽ ihm ſequiᷣ. qñ quis bonũ
qđ intelligit intuitu ei⁹ opaᷣ ⁊ eũ imitaᷣ. Quã
to ergo quiſqꝫ plus a deo illuminaᷣ. tantoam-

plius ⁊ ꝑfecti⁹ in bonis opibus exercere ſe debꝫ
ſicut iſte cecus recepto lumĩe. nõ piger reman
ſit nec retro redijt. Et hic talis nõſolũ in deũ ꝓ
ficit: ſꝫ etiã alios ad laudẽ dei accẽdit. Vbi Gre
gori⁹. Si ergo fratres cariſſimi cecitatem iam
noſtre peregrinatõnis cognoſcimus ſi creden-
do in redemptoris noſtri miſteriũ iuxta viam
ſedemus. ſi exorando quottidie ab autore nr̃o
lumen petimus ſi tandem lucem iã per intelle-
ctum videndo illuminati poſt cecitatẽ ſumus
ihm quem mente cernimus opere ſequamur.
Aſpiciamus quo graditur ⁊ eius veſtigia imi
tando teneamus. Ecce cũ ſit domin⁹ et creator
angelorũ ſuſcepturus naturam noſtrã in vte-
rũ virginis venit. Naſci tamẽ per diuites no-
luit. parentes pauꝑes elegit. ꝓſperari in mun
do noluit. obprobria. irriſiõeſqꝫ tolerauit. ſpu-
ta. flagella. alapas. ſpineã coronã. crucẽqꝫ ſu-
ſtinuit. Et quia rerum tẽporaliũ delectatõne a
gaudio eterno cecidimus. cũ qua amaritudine
illuc redeatur oſtendit. Quid itaqꝫ homo pro
ſe pati debet. ſi tanta deus pro hominibus per
tulit: diuerſo quippe itinere ãbulat. ſi gaudia.
delectatõneſqꝫ appetit. cui dux ſuus viam ama-
ritudinis oſtendit. Si ergo retributõnes gau-
dium in ꝑuentõne querimus. penitentie amari
tudinẽ in via teneamus. Sic itaqꝫ fit. vt nõſo-
lum noſtra in deũ vita ꝓficiat: ſꝫ hec ipa noſtra
conuerſatio ad laudem dei et alios accendat.
Hec Gregorius. Hec etiam que de ceco dicta
ſũt ad vnumquẽqꝫ peccatorem hoc modo refer
ri poſſunt. Qui enĩ criminale peccatum cõmit
tit in opere. cecus eſt in mente. Sed ſi iter veri
tatis ingredi cupiens pro eterna vita ceperit
cogitare. ⁊ ad deum p⁹ peccatũ flendo ⁊ veniã
petendo redire ſecus viã ſedet ⁊ mẽdicat. p̄ter-
euntes vo ſilentium ceco imponere volunt. qꝛ
immũdi ſpiritus acrius contra eũ quem ad ve
niã redire viderint: cõſurgũt. ⁊ ne peccator ad
penitentiã redeat: contradicunt. Nec ſolũ im
mũdi ſpiritus: ſꝫ etiam ipa conſuetudo peccã-
di durius incipit rebellare. cũ ſenſerit p⁹ aſſue-
ta mala ad virtutes hominẽ velle redire. Sed
quo acrius ſe ſentit impugnari a malignorum
ſpirituũ temptatõne. ſeu ab ipſa peccandi con-
ſuetudine. eo forti⁹ debet exemplo hui⁹ ceci pu-
gnare in oratõne. clamando ꝑ deſideriũ ad deũ
clamor enĩ magnus magnum indicat deſideri-
um. Et vere expedit peccatori clamare. qꝛ lon-
ge diſtat a deo. longe enĩ a peccatoribus ſalus
Et ſm Hugonẽ. ſi ad primas lacrimas vel p̄-
ces deus nõ exaudit. homo p̄ces iterare nõ deſi
nat. magna enĩ munera. ſũt multis p̄cibus cõ-
ꝑanda. Neqꝫ enĩ diuina pietas adiutoriũ ſe pe-
tenti negabit. ſi ille orando a petitõne nõ defe-
cerit. Nec de ſuis meritis aliquid p̄ſumat: ſꝫ in
illius miſericordia confidat. cui per ꝓphetã di
ciᷣ. In deo faciemus virtutẽ ⁊ ipſe ad nihilum
deducet inimicos noſtros. Quantã aũt miſe
ricordiã dñs penitẽtibꝫ exhibeat. q̃le auxilium
pugnantibꝫ ꝯ pc̃m p̄beat. cõſequẽter declaraᷣ

Qui eñ prius trāſibat ꝓpter tēptatōes q̄s ī oratione patimur. ſi in oratione perſeuerauerimᷓ: quaſi ſtans nos ad ſe adduci iubet. quādo tranquillitatē mentis redditam. dulcedine ſue contemplationis vel tenuiter manifeſtat. Et quia ī oratione ante oīa eternā gloriā querere debemᷓ recte cecus lumen a dño petiſſe fertur. Et qm̄ quicūqȝ non negligit penitere. de venia non debet deſperare. recte dicit̄ fides tua te ſaluū fecit Quacūqȝ enim hora peccator vere penitēdo ingemuerit. ⁊ cōuerſus fuerit ſaluus erit. Scdm̄ Auguſtinū. ſi hiericho lunam: ⁊ ob hoc mortalitatem interpretat̄. morti ꝓpinquans dominus iudeis ſolis lumen euāgelij iuſſerat p̄dicari. q̄s ſignificauit iſte vnus cecus ante ingreſſum hiericho illuminatus. queȝ lucas cōmemorat. A mortuis autē r̄ſurgens atqȝ aſcendēs: ⁊ iudeis ⁊ gentibꝫ: quos duos populos ſignificare vidētur. duo ceci poſt egreſſum hiericho illuminati. de quibus matheus narrat.

Oratio.

O Benigniſſime ih̄u non perſonas hominum reſpicis. omnes expectas creator omniū miſereris redemptor. omnibus indulges ſaluator. Quis igit̄ niſi ſue ſalutis immemor. tardabit ad te conuerti. ſic benigniſſime expectantem. ſic ad oſtiuȝ pulſantem et per gratiā introire volentem? Da ergo domine deᷓ meus mihi ceco et miſero: vt a te vocatus aperiam tibi cor meū. peccatum inde expellendo. ⁊ te per gratiā recipiendo: vt illuminatᷓ te ſequar nūc in opibꝫ virtuoſis. ⁊ poſt hec de tua viſione ſemꝑ gaudere merear in celis Amen.

De zacheo ⁊ eius cōuiuio. Capitulū. XXIII.

DEinde eadem die dominus ih̄s ipſam vrbeȝ hiericho īgreſſus: ambulabat ꝑ eam: turba non modica ſtipatus. Hiericho ſignificat mūdum quē intrauit in incarnatione. ambulauit ī ſua cōuerſatione: ſed perambulauit ī ſua paſſione. ex qua ꝑambulatione facta eſt ſalus domui eccleſie. Mūdus eſt perambulandus qꝛ per eam eſt citiſſime trāſeundum. ⁊ nullomō ꝑ inordinatū amorē vel affectionē eſt ibi ſiſtendum: vel ei inherendū. Uix eñ eſt aliq̄s qui nō īficiat̄. ſi circa mūdi negocia implicet̄. Zacheus autē qui erat non tm̄ publicanᷓ: ſed et princeps publicanoꝝ. ⁊ primᷓ inter illos q̄ vacabāt publicis actibus ſcȝ exactionibus et vectigalibus q̄ implicant ad peccatū. ac diues qꝛ in acquirendo auarus et temꝑalibꝫ implicatus. ex quo in eius vocatōe apparet maior dei miſericordia: ⁊ diuine pietatis habūdantia. Deſiderabat ex deuotōne videre ih̄m. beati eñ oculi q̄ vidēt ip̄m. ⁊ non poterat pre turba ſequēte eū: qꝛ ſtatura puſillus erat. ⁊ corꝑe ſcdm̄ quātitatē ⁊ mēte ſcdm̄ humilitatē. Ex quo patet deuotio populariū ad xp̄m: qꝛ tāta turba ſequebat̄ eum. Et p̄currens. id eſt pre alijs currēs. aſcendit in arborem ſichomoꝝ: vt videret ih̄m inde trāſeuntē Uñ Beda. Que īpoſſibilia ſunt apud homines poſſibilia ſunt apud deuȝ. Ecce eñ camelus depoſita gibbi ſarcina. ꝑ foramē acus trāſit. hoc ē diues ⁊ publicanᷓ relicto onere diuiciaꝝ: ꝯtem pto cenſu fraudiū. anguſtā portā artāqȝ viā q̄ ad vitā ducit: aſcēdit. Qui mira deuotōne fidei ad videndū ſaluatorē: qd̄ natura minᷓ habebat aſcēſu ſuꝑplet arboris. atqȝ ideo iuſte (q̄uis ipſe rogare nō audeat) benedictōeȝ dñice ſuſceptionis accipit quā deſiderabat Hec Beda. Sichomorᷓ ē arbor ī folijs moro ſilīs. ⁊ ī alijs ficui: ſȝ ſtipete diſtās ⁊ altitudine p̄ſtans. Unō ⁊ a latinis celſa dicit̄. Et īterpretat̄ ficus fatua: qꝛ arbor ē ſterilis: ſicqȝ dicit̄ ſy̅chomorᷓ. i. ſicut morus. Uel ſcribit̄ ſy̅comorᷓ ꝑ ficomoro vicio ſcriptoꝝ. Uñ ſm̄ Joſephū. potius deberet dici ficomorᷓ: qꝛ cōponit̄ ex natura fici quo ad lignū: ⁊ ex natura mori q̄ ad folia. Sicomora q̄ȝ dicunt̄ quedā poma ficis ſilīa. fructᷓ aūt mori liquoreȝ ſanguini ſimilē habet. Uñ dicit̄: q̄ oſtēderūt elephantis ſanguinē vue ⁊ mori: ad acuendū eos ī prelio. ſ. corꝑali. Et ideo morᷓ crucē ſignat: cuiᷓ fructus ip̄e xp̄c dicit̄. ī ea ſuo ſanguine rubricatus: qui ſanguis nobis ꝑ recordatōeȝ oſtēſus. acuit nos ī p̄lio ſp̄uali. Dominica eñ crux credētes alit vt ficus. ab īcredulis irridet̄ vt fatua quia iudeis ē ſcandalū. gentibꝫ v̄o ſtultitia: ſed credētibꝫ virtus dei ē. Hec ḡ arbor in quā puſillus ſtatura zacheus: vt exaltari poſſet aſcēdit arbor fidei et crucis ē: ad quā multi veniētes: ⁊ ī eā aſcēdētes. q̄uis ſtatura ꝑuuli fuiſſent. ⁊ nō dū in ſciēcia ⁊ ꝑfectōe multū creuiſſent. inde tñ ih̄m videre et cognoſcere meruerūt Huiᷓ arboris fructus ſanguineus ē. ꝑ quē martires ſignificant̄: qui tamfirmiter huic arbori inherēt: vt potiᷓ occidi ⁊ ꝓ̄o ſanguine cruentari: q̄ a ſua arbore. id eſt a xp̄i fide ⁊ cruce valeant ſeꝑari. Hanc debemᷓ aſcēdere ꝑ fidē et meditatōeȝ. aliter ih̄m videre nō poſſumᷓ: qꝛ ſtatura puſilli ſumus. nō eñ ſufficiūt noſtra merita ſine merito paſſiōis crucis xp̄i. Hāc puſillᷓ vt exaltari poſſit aſcēdit. dū q̄libet hūilis ⁊ ꝓ̄p̄e īfirmitatis conſciᷓ: terrena relinquēdo: ⁊ p̄uos actus deſerēdo altioraqȝ petēs. ⁊ ī dño ꝯfidēs. ī virtute crucis gloriat̄. clamās cū ap̄lo. mihi aūt abſit gloriari: niſi ī cruce dñi nr̄i ih̄u xp̄i. cui lignū crucis ē gl̄ia. ſalᷓ. vita. ⁊ ꝑ hāc laudabilē fatuitatē dñm cernere meret̄. Nos eñ: inq̄t. ap̄lus p̄dicamus xp̄m crucifixū. iudeis q̄dē ſcādalū: gētibꝫ auteȝ ſtulticiā. Ecce ſy̅comoꝝ aſcēde ⁊ tu lignū vbi ꝑ te pepēdit ih̄s: ⁊ videbis ih̄m. Uñ Augᷓ. Apprehēdit zacheᷓ ſy̅comoꝝ. aſcēdat humil̄ crucē parū ē aſcēdat. Ne de cruce erubeſcat: ī frōte illaȝ figat: vbi ſedes pudoris ē. Ibi oīno ibi in q̄ mēbro erubeſcit̄. ibi figat̄. vbi nō erubeſcat̄. putaſ qꝛ irrides ſy̅comoꝝ. Et ip̄e efficit vidē ih̄m. hec Augᷓ. Quicūqȝ etiā hūiliat̄ ꝓ̄p̄t ih̄m hic īfatuat̄ iuxta mūdū. q̄ ſolus tñ ſapiēs ē: qꝛ qd̄ ſtultū ē hoībꝫ: ſapiētia ē dei. ⁊ hic dominū videre meretur. Unde Gregorius. Si veraciter ſapientes eſſe: atqȝ ipſam ſapientiam contemplari

appetimus. ſtultos nos humiliter agnoſcamus Relinquam⁹ noxiã ſapientiam. diſcamus laudabilem fatuitatem. Hinc euangelice hiſtorie verba teſtantur: quia zacheus cum videre pre turba nil poſſet. ſycomori arborem aſcendit: vt tranſeuntem dominum cerneret. Sycomorus quippe ficus fatua dicitur. Puſillus itaqꝫ Zacheus ſycomorũ ſubijt ⁊ dominũ vidit: quia qui mũdi ſtultitiam humiliter eligunt. ipſi dei ſapientiam ſublimiter contemplantꝰ. Puſillanimitatem namqꝫ noſtram ad videnduꝫ deum turba ꝑpedit: quia infirmitatem humane mentis. ne luci veritatis ĩtendat. curarũ ſeculariũ tumultus premit. Sed prudenter ſycomorum aſcendimus. ſi prouide eam que diuinitus ꝑcipitꝰ ſtultitiam tenemus. Quid enim in hoc mũdo ſtultius q̃ amiſſa non querere. poſſeſſa rapientibꝫ relaxare. nullam ꝓ acceptis iniurijs iniuriam reddere. imo et adiunctis alijs pacientiam prebere. Quaſi enim ſycomorũ nos aſcendere dñs ꝑcipit cum dicit. Qui aufert que tua ſunt ne repetas: ⁊ rurſum. ſiquis te percuſſerit in dexteram maxillam prebe ei et alteram. Per ſycomorum domin⁹ tranſiens cernitur: quia ꝑ hanc ſapientẽ ſtultitiam. ⁊ ſi nec dum ſolide vt eſt iam. tamen ꝑ contemplatõis lumen dei ſapientia: q̃ſi in tranſitu videtꝰ Qui ṽo in elata ad cõſpiciendũ deum adhuc cogitationũ ſuarum turba deprehenſi ſunt. ſycomori arborem non ĩuenerunt. Hec Gregori⁹. Ubi et theophilus. Sed facile hoc eſt ad moralem vtilitatem retorquere. Quiſquis enĩ pluribꝫ in malicia ꝑeſt. paru⁹ eſt ſtatura ſpirituali. ⁊ nõ poteſt videre ihm ꝑ turba. Nam ꝑplexus a paſſionibꝫ et ſecularibꝫ rebus. non aſpicit ihm ambulantẽ id eſt in nobis opantẽ nullũ opus eius cognoſcens. Aſcendit autẽ ſuꝑ ſycomoꝝ id eſt ſuꝑ voluptatis dulcedinem. q̃ ſignificatꝰ ꝑ ficum: deprimẽs eaꝫ: ⁊ ſic ſublimior factus videt et videtꝰ a xp̃o Hec theophilus. Per ſycomoꝝ etiã poteſt intelligi religio: quia latini ſycomorum celſam nominant. eſt enim procerior et altior moro. ⁊ habꝫ fruct⁹ ſubdulces. qui nũq̃ ad maturitatem ꝑueniunt. Sic ſtatus religionis eſt altior et procerior: qꝛ in cõtemplatõne conſiſtit: ⁊ ſtatum mũdi trãſcẽdit. Habet etiam fructus ſubdulces. fructus. ſ. abſtinen ciarum. vigiliarum. ieiuniorũ. ⁊ hui⁹ modi. qui licet de ſe ſint duri et aſpi. tamẽ ſunt ſubdulces: quia ſuſtinentur amore dulcedinis ꝑadyſi: ⁊ nũq̃ in maturitatem perueniũt: quia fructus maturi ſunt dulciores. ⁊ vera religio d̃ mũdana dulcedine non curat. Sed ſycomorus ficus fatua dicitur: qꝛ ad litteram ingrediens religionẽ fatuus reputatur. vnde poteſt dicere illud amos. Armẽtarius ego ſum vellicans ſycomoros. Iſtã arborẽ zacheus puſillus humilꝰ. ſcꝫ religioſus aſcendit: vt videat ihm. ſ. vt lucretur vitã eternã. que ĩ viſione dei cõſiſtit: ſed qꝛ paru⁹ alte nõ poteſt aſcendere ſine ſcala: vl' gradibꝫ. ideo ſunt tres grad⁹ in ſcala religiõis. vn⁹ eſt abrenũciatio ꝓprie voluntatis. ꝑ votuꝫ obediencie. ſecund⁹ eſt abrenũciatio ꝓprietatis exterioris. ꝑ votum pauꝑtatis. tertius eſt ꝓmiſſio perpetue caſtitatis. per votum continentie. Et iſtos tres gradus. tres alij gradus ex ꝑte ipſius aſcendentis precedunt. primus eſt contemptus terrenorũ. ſecund⁹ obliuio generis. terti⁹ odiuꝫ mundi. Et iſta tria fuerũt dicta abrahe a domino. Egredere de terra. ecce gradum primum: et de cognatione tua. ecce gradũ ſecundũ. ⁊ de domo patris tui. ecce gradum tertiũ. ⁊ veni ĩ terram quã monſtrauero tibi. id eſt ĩ religionem Hij ſunt tres grad⁹ quibꝫ aſcendebatur ad thronum ſalomonis. Iſte thronus eſt religio in qua dominus reſidet tanq̃ in throno ⁊ cathedra ſpeciali. Unde et petrus Rauennas vocat religionem ꝑadyſum. que propria manſio dei ẽ dicens Iuxta ſententiã cordis mei. ſi paradiſus in hac vita preſenti eſt. aut in clauſtro. aut in ſcolis ẽ quicquid enim extra hec duo eſt. plenum eſt anxietate. inquietudine. amaritudine. formidine ſolicitudine. ⁊ dolore. Et cum ihs veniſſet ad locum vbi erat ſycomorus. ſuſpiciens vidit zacheum. nõ tm̃ viſu corporis: ſed et reſpectu pietatis. approbans illius deuotionem et deſideriuꝫ Bonum fuit ei videre xp̃m: ſed melius videri a xp̃o. Ubi beda. Uidit ihs videntem ſe: quia elegit eligentem ſe. ⁊ amauit amantem. Hunc ſane ordinem ꝓficiendi. hoc eſt ſuper fidem dominice incarnationis ad cognitionem diuinitatis ꝑueniendi: quaſi ſycomorum ihu faciem ſpeculandi. doctor egregius oſtendit cum ait. Nõ enĩ iudicaui me ſcire aliquid ĩter vos. niſi xp̃m ihm ⁊ hunc crucifixum Hec Beda. Cognoſcẽs ergo ⁊ acceptans ihs deſiderium zachei. eum vt deſcẽderet vocauit: dicens. Zachee feſtinans deſcende: quia hodie in domo tua oportet me manere. In domo quidem materiali propter refectionẽ xp̃i et diſcipulorum ſuorum. et ad oſtendendum benignitatem peccatori reuertenti. et in domo cõſcientie ſpirituali. per gratie infuſionem neceſſariam peccatori. Illud etiam dicit xp̃c cuilibet noſtrum. Uult enim manere in domo cõſcienciarum noſtrarum. et ideo debet preparari ad eum recipiendum. Unde de iſta dicit pſalmiſta. Domũ tuam decet ſanctitudo domine. Gloria enim noſtra hec eſt. teſtimonium conſciẽcie noſtre. Bene debet domum ſuam ſpiritualem emũdare et ornare. qui vult tantum hoſpitem recipere. ſcꝫ regem glorie: quem nec celum: nec terra poteſt capere: vt ibi maneat id eſt ꝑ gratiam inhabitet et nõ tranſeat Ubi beda. Qꝛ aũt deſcendere de ſycomoro zacheus et ſic in domo ſua xp̃o manſionem ꝑparare iubetꝰ. hoc eſt qđ aplus ait: quia ⁊ ſi cognouim⁹ ſcđm carnẽ xp̃m ſꝫ iam nũc non nouimus. ſi enĩ mortu⁹ eſt ex infirmitate: ſꝫ viuit ex ṽtute dei Hec beda. Uerba ꝑdicta dñi ihu moraliter exponi poſſunt de fideli anima: que domus dei dicitur. quia in ea xp̃c per gratiam manere dignatur. ⁊ hoc hodie id eſt in vita preſenti ꝑ gratie prelibationem: ac etiã hodie. id eſt ĩ eternitate ꝑ glorie beatã frui-

tionem.Licet aūt xp̄c in qualibet fideli anima
habitet per fidem. ſpecialiter tñ ad hoc eligit
mētes eleuatas et abſtractas. Debet autē ani-
ma talis eſſe abſtracta tripliciter.ſ. a deſiderio
rerū temꝑaliū.a voluptate delectationū carna
lium:vel cōmodi corꝑalis: ⁊ a ſeipſa ꝑ abdica-
tionem ꝓprie volūtatis.Per hec enī tria abſtra
hitur anima ab omni impeditiuo ſalutis.ↄtra
illa tria de quibus dicitꝛ:omne qḋ eſt in mūdo.
aut eſt cōcupiſcentia oculorū.aut cōcupiſcen-
tia carnis.aut ſupbia vite.Hanc triplicem ab-
ſtractionē docuit ſaluator: dicēs. Qui vult ve-
nire poſt me abneget ſe q̄tū ad tertiū: ⁊ tollat
crucē ſuam:q̄tū ad ſcḋm. ⁊ ſequatꝛ me videlicet
relictis omnibꝫ:q̄tuȝ ad primū. Et hec triplex
abſtractio de zacheo cui hec verba dicta ſunt.ſ.
in domo tua oportet me manere.poteſt itelligi
Quis enī principiū euāgelij ip̄m diuitem appel
lauit.in proceſſu tñ eum verum pauperem xp̄i
factum eſſe cōmemorat.Nam ī eo ꝙ dixit.Ecce
dimidiū bonoꝝ meorū do pauperibꝫ et cetera.
innuit abſtractionē primā.ſ. a rebus temꝑali-
bus. In eo aūt ꝙ zacheus aſcendit in arborē
ſycomoꝝ.ſignificatꝛ abſtractio a cōmodo tem-
pali:vel delectatione carnali.ſycomorus enim
eſt ficus fatua: ⁊ ſignat carnalis delectationis
dulcedinē:quꝛ fatua eſt.quā aſcendēs per hanc
abſtractionem. ſub pedibus deprimit ⁊ calcat.
In hoc aūt ꝙ ipſe ad vnam dñi vocē feſtinans
deſcendit.et excepit illū gaudēs.innuitꝛ abſtra-
ctio ꝓprie voluntatis.Et hec tria ſe inuicem ꝑfi
ciunt.ita ꝙ alterū ſine alijs ꝑfectū non eſt. Si
enī quis ſit abſtractꝰ a ſolicitudine temꝑalium
⁊ ſit deditus voluptati carnis:nihil valet: ⁊ ſic
intellige de alijs ſuo modo. Et feſtinās deſcēdit
⁊ excepit illū gaudens et exultans de tāti hoſpi
tis aduentu. Jam enim qꝛ dñm in cor ſuum ſu
ſceperat zacheus.ī domo eiꝰ dignatus eſt ſuſci-
pi dominus. In q̄ facto dominus innuit.ꝙ vo-
tis minoꝝ ānuit.⁊ affectus pios ꝓſequitꝛ ⁊ ꝑfi-
cit.Vide hic benignitatē dñi.plus enī dedit za-
cheo q̄ ille deſideraſſet: qꝛ dedit ei ſeip̄m qḋ ille
petere auſus non fuiſſet. Vide etiam virtutem
orationis:qꝛ deſideriū magna vox: ⁊ magna ora-
tio eſt.Et ideo dicit ꝓpheta.Deſideriū pauperū
exaudiuit dominus. Et alubi dñs ad moyſen.
Quid clamas ad me:cum ille ore taceret: ⁊ tñ
corde loqueretꝛ.Vñ Augꝰ.Tota vita boni xp̄i-
ani ſanctū deſideriū eſt.Quod aūt deſideras nō-
dū vides:ſed deſiderādo capax efficieris:vt cum
venerit qḋ videas ipłearis.Hec eſt vita noſtra
vt deſiderādo exerceamur. Tantū autē nos ex-
ercet ſanctū deſideriū:quātū deſideria nr̄a am-
putauerimꝰ ab amore ſeculi Hec Aug. Et vi-
dētes phariſei ⁊ alij malignātes iudei: ꝙ itraue
rat domum publicani:murmurabāt dicētes.qꝛ
ad hoīeȝ pc̄torē diuertiſſet. Iſti peccabāt dupli
citer.ſ.falſe iudicādo de zacheo:qꝛ iā pc̄tor non
erat:ſed vere penitēs.Et ſil'r ↄ xp̄o:qꝛ nō mirū
erat ſi diuertebat ad euȝ:quē iuſtificauerat:qꝛ
cor penitētis ē xp̄i diuerſoriū vbi paſcha mādu

cat. Irratōnabilitꝛ etiā murmurabāt: qꝛ nullꝰ
poteſt ratōnabilitꝛ murmurare. ſi medicus di-
gnatꝛ egrotū viſitare.Stās aūt zacheꝰ ad obe-
diendū dño ꝓmptus.nō titubās ꝓpꝛ alioꝝ mur
murat̄oēȝ ⁊ detract̄oēȝ.ſicut multi q̄ ad modicū
verbū alioꝝ bonū deſerunt iam inchoatū:dixit
ad dñm. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ do pauꝑi-
bus.⁊ ſi qd̄ aliquē defraudaui reddo q̄druplū.ſ.
de dimidio reſiduo qḋ adhuc retineo.Lex enī ī
aliquibꝫ p̄cepit reſtituere duplū. ī aliq̄bꝫ q̄dru-
plū.ī aliquibꝫ quītuplū. ⁊ ideo ꝑ hoc ꝙ hic rſti
tutio media exp̄mitꝛ.alie due extreme ītelligūtꝛ
Ex hoc aūt ꝙ dimidiū bonoꝝ ſuoꝝ dedit pauꝑi
bus.patet ꝙ nō oīa bona ſua erāt male acq̄ſita
qꝛ de illis nō poſſet fieri elemoſina. Sicut autē
zacheus dixit do pauꝑibꝫ: ⁊ reddo q̄druplū: ſic
debēt facere volētes dare elemoſinā.vel redde-
re mala acquiſita:dicētes.do vel reddo.nō dabo
vel reddā:ſeu ī teſtamēto meo ponā. Vbi beda
Et hec ē ſapiēs illa ſtulticia quā de ſycomoro
publicanꝰ q̄ſi fructū vite legerat:rapta videlicȝ
reddere. ꝓpria relinquere. viſibilia cōtemnere ꝑ
īuiſibilibꝫ.etiā mori deſiderare. ſeip̄m abnega-
re.⁊ eius q̄ necdū videbatꝛ dnī veſtigia ſequi cō
cupiſcē.Hec beda.Cōſpice igitꝛ dñm ⁊ diſciplos
cū illis pc̄toribꝫ comedētes. ac familiaritꝛ ⁊ do-
meſtice cōuerſantes:vt eos ad ſe attraherēt.et
de pc̄toribꝫ iuſtos facerēt. Et qꝛ iudei murmu
rabāt ꝙ ad hominē pc̄torē diuertiſſet: ⁊ cuȝ eo
maneret:vt ip̄oꝝ eſtimat̄oēȝ ⁊ murmur redar-
guat et cōpeſcat:quē ītus curauerat.etiā a cul
pa ſanatum ānūciat:dicēs. Quia hodie ſalus
huic domui facta eſt:et omni egritudine. omni
morbo.omni vicioꝝ cōtagiōe fugata ſanata eſt
⁊ tota īterius et exteriꝰ ſanctificata: qꝛ ꝑ dñi ī
greſſuȝ facta ē zacheo ſalus. ⁊ q̄ fuerat pc̄tor ꝑ
dñi redēpt̄oēȝ eſt iuſticatꝰ. ⁊ ſalutē cōſecutꝰ: qꝛ
ſuſcepto medico ſaluꝰ factus eſt ab auaricia et
omni morbo. Vbi theophi. Ip̄m zacheū ſignat
aſſecutū fuiſſe ſalutē.ꝑ domū habitatorē dſignātꝛ
ſequitꝛ enī eo ꝙ ⁊ ip̄e ſit filiꝰ abrahe.non enī vo-
caſſet abrahe filiū inanimatā fabricā Hec theo
phi.Vel eo ꝙ et ip̄e q̄ huiꝰ domus habitator eſt:
iam nō publicanꝰ ſit:ſed filiꝰ abrahe factus.ſcȝ
nō natus id eſt nō ſm carnē:ſed ſm fidē. nō ge-
nere:ſed fide ⁊ operū imitat̄oe. Abrahe namq̄
filij ſunt quicūq̄ abrahā imitātꝛ:et oꝑa abrahe
faciūt. Zacheus quippe ſicut ⁊ abrahā in fide
creuit: ⁊ abrahā quidē angelos. Zacheꝰ do an-
geloꝝ dñm hoſpitio ſuſcepit. Vñ Beda. Filius
abrahe dicitꝛ zacheꝰ. nō qꝛ de eius ſtirpe gene-
ratus:ſed qꝛ eius ē fidē imitatꝰ:vt ſicut abrahā
terrā.cognat̄oēȝ domūq̄ patriā ob ſpem future
hereditatis dño iubēte deſeruit. ita ⁊ ille quod
theſaurū ī celis acq̄reret: bōa ſua pauꝑibꝫ pci-
endo relinq̄t.Et pulchre dicit ⁊ ip̄e: vt nō ſoluȝ
eos q̄ iuſti ꝑſeuerāt:ſȝ ⁊ eos q̄ ab īiuſticia reſi-
piſcūt:ad filios ꝓmiſſiōis ꝑtinē declararet Hec
beda.Et reddit cāȝ:q̄re ad domū publicani di-
uertit: qꝛ hoc fecit:vt medicꝰ egrotū curaret:et
vt deꝰ pc̄torē iuſtificaret: ⁊ vt paſtor ouē ꝑditā

reportaret. ⁊ vt ſaluator qd̄ per culpam ꝑierat
ſaluaret. Quia ad hoc dei filius venit de celo in
mūdum ꝑ carnis aſſumptōez factus homo. ⁊ fi
lius hoīs id eſt virginis: vt quereret ꝑ doctri-
nam. ⁊ ſaluū faceret ꝑ gratiā qd̄ ꝑierat ꝑ culpā
ſcꝫ ouem centeſimā. dragmā decimā. filiū iuni-
orē. Perierat eñ in homine inocentia nature.
ſimilitudo gratie. adoptio glorie. ꝓpter primum
cōparatur oui perdite. ꝓpter ſecundūꝫ dragme
ꝑdite. ꝓpter tertiū filio prodigo. Tria autē pre-
dicta venit ihs reparare. Unde ait ⁊ alibi. Nō
veni vocare iuſtos: ſed peccatores ad peniten-
tiā. Ubi Criſoſtomus. Quaſi diceret. Quid me
criminamini ſi rectifico peccatores: tam eñ ꝓ-
cul eſt a me odiū peccatorū. ꝙ eorū cauſa adue-
nerim. Nam medicus veni nō iudex. ob hoc con
uiua fio languētium. patiorqꝫ fetorē: vt pſtem
remediū. Ubi et beda. Pius ſane magiſter qui
murmurātibus turbis ſua miſteria nō dedigna
tur exponere. a deo ſcꝫ peccatoꝝ penitentiā nō
eſſe reſpuendā. vt ipſe dei filius. ob hanc marie
querēdā ſit deſtinatꝰ ad terras: qui vt pietates
ſue nobis diſpenſatōez inculcet. ſepiſſime ſe fi-
lium hominis appellat. cōmendans ſolicite no
bis qd̄ factus eſt benigne ꝓ nobis. vt autē dicit
idem Beda. Miſtice zacheus (qui interpretatur
iuſtificatus) credentē ex gentibꝰ populū ſignifi
cat. qui per occupatōez tꝑalium depreſſus erat
⁊ minimꝰ. ſed a dño ſanctificatus: q̄ intrātē hie
rico ſaluatorē videre voluit. dum ſibi quā mū-
do attulit ꝑticipare queſiuit Hec beda. Per di
uitem etiā iſtū ſcꝫ zacheuꝫ. qui querebat videre
ihm: ſed impediebat̄ ꝑ turbā ⁊ ſtature ſue pui-
tatem. itelligi poteſt quilibet diues: qui de ſalu
te ſua ſolicitat̄. ſed ꝑ turbatōez fantaſmatū cir
ca negocia tꝑalia. ⁊ ꝑ ꝓpriā impfectōꝫ impedit̄
ꝓpter qd̄ aſcēdere debet ī arborēꝫ id eſt ad xp̄m
ꝑ oratōnēꝫ: que ſm̄ Damaſcenū eſt aſcēſus mē
tis in deū. ⁊ ſic ihm videre meret̄. ⁊ ptē bonorū
ſuoꝝ pauꝑibꝰ dare. ⁊ ſi quē defraudauit fidelit̄
reſtituere. Per phariſeos autē murmurantes
intelligi poſſunt maledici: bonoꝝ opera depra-
uātes. ⁊ que bene fiūt in malū īterpretātes. Sꝫ
de his non eſt curādum. nec ideo a bono opere
ceſſandū imo potius ⁊ fortius ei inſiſtendū. Et
quia erāt ꝓpe hieruſalē: que eſt caput regni: et
exiſtimabāt aliqui phariſeoꝝ ⁊ etiā diſcipuloꝝ
ꝙ ſtatim cū eſſet in hieruſalē: manifeſtaret̄ re-
gnū eius ſuꝑ iudeos. a multis eñ credebat̄ fu-
turus rex iſrahel. ſcd̄m ꝙ dixerūt magi. vbi eſt
qui natus eſt rex iudeoꝝ. ⁊ ipi apl̄i querebant
ab eo. domine ſi in tꝑe hoc reſtitues regnū iſra-
hel? ad hunc ergo errorē remouēdum. inducit
ꝑabolam d̄ homine nobili: qui abijt in regionē
longinquā. ⁊ dedit decem ſeruis ſuis decē mnaſ
ad negociandū. Que qꝛ ī ſententia cōcordat cū
alia ꝑabola que infra de talentis dicit̄. ideo hec
ibidem ſimul cum illa cōiungitur. Oratio.

Domine ihu xp̄e qui zacheum ī ſycomo-
rum aſcendētē miſericorditer r̄ſpexiſti
ac eū ad te vocās ⁊ ī domū ipius diuer
tēs ab oī vicio ſanaſti. cōcede mihi puſillo ⁊ mi
ſero: vt ī arborē penitētie valeam aſcēdere: vbi
me oculis miſericordie digneris aſpicere: et ad
tuā gratiā vocare. donās mihi vt domū cōſcie-
cie mee ad te recipiendū digne ꝑparare: et ꝑ te
totus īterius et exterius perfecte ſaner. Et qui
veniſti de celis querere ⁊ ſaluare quod ꝑierat ī
terris. tu me qui ꝑ culpam perieram requiras
bone paſtor. ⁊ ſaluū facias pie ſaluator Amē.

De duobus cecis poſt egreſſum hierico illu-
minatis. Capitulum. XXIIII.

Poſt hec egrediente ihu
cum diſcipulis ab hierico. turba
multa deſiderantiū audire doctrinā
eiꝰ ſecuta ē eū. pauci eñ n̄ audebāt
ꝓpt̄ latrones ingredi deſertum. Qꝛ turba pluri
ma ſequebatur ihm ſue ſedule ⁊ ſtudioſe doctri
ne eſt indicium. Unde Criſoſtomus. Teſtimo-
nium ſtudioſi agricole eſt meſſis fecunda. aſſi-
dui autem doctoris documentum eccleſia plena
Neminem labor itineris impediuit: quia amor
ſpiritualis fatigationem non ſentit. Neminem
poſſeſſionum ſuarum ſolicitudo retraxit: quia
ingrediebantur in poſſeſſionem regni celeſtis.
Uere enim non habet ſuper terram quod amet
qui bonum celeſte ī veritate guſtauerit. Sicut
enim qui precioſum manducauerit cibuꝫ. poſt
modum ei hec eſca cōmunis ingrata videt̄: ſic
et qui ſemel dulcedinem xp̄i bene guſtauerit.
terrenorum bonorum decetero non multū ſen-
tit ſaporem. Nimirū hec eſt illa roſa in campiſ
hierico. de qua ſapientia loquitur per ſalomo-
nem. Sicut palma exaltata ſum in cades. ſicut
plantatio roſe in hierico. Ergo hec eſt illa ſpe-
cioſiſſima roſa. ſanctitate iuſticie candida et
paſſionis ſanguine rubicunda. Sicut enim ro
ſa anteꝙ̄ videatur: ſentitur. et anteꝙ̄ inueniat̄
tenetur in odoribus ſuis: ſic ⁊ domino tranſeū-
te de longe. duo ceci anteꝙ̄ viderent: diuinita-
tem eius fraglancia ſenſerunt Hec Criſoſtomꝰ
Unde ſequitur. Et ecce duo ceci ſedentes ſecus
viam: vt elemoſinam peterent a tranſeuntibꝰ.
non remote a via ſalutis. audierunt a tranſeun
tibꝰ: qꝛ ihs nazarenus oī flore virtutū vernans
trāſiret. O felix auditio: rumor leuis. Multi eñ
reges ⁊ ꝓphe voluerūt audire. ⁊ n̄ audierūt. Et
miſericordiā cū clamore petebāt: dicētes. Dñe
miſerere nr̄i fili dauid. tua cōpaſſiōe nr̄aꝫ miſe
riā r̄mouēdo. Uocāt eū filiū dauid: qꝛ credebāt
eū eē xp̄m ꝑ ꝓphetas ꝓmiſſū: ⁊ notū erat apud
oīs iudeos. ꝙ xp̄c d̄ ſemīe dauid erat naſciturꝰ
Cū magna deſiderij itētōe clamauert̄: ⁊ magno
deſiderio illūinari poſtulauerūt. ꝯfeſſi dauid fi-
liū ꝑ carnē. deū etiā ī eo eē nouerūt ꝑ īſpiratōꝫ
Ubi Cris̄. Oportune aūt oblati ſūt añ faciē xp̄i
duo ceci: vt aptis ocl̄is q̄ſi teſtes ꝟtutis eiꝰ. aſcē
derēt cū eo ī hieruſalē. Hij currētiū ſtrepitū au
diebāt: ⁊ ꝑſonas n̄ videbāt. nihil ſolū hn̄tes de
toto corꝑe p̄t̄ vocē. ⁊ id̄ qꝛ pedibꝰ eū ſeq̄ nō pote
rāt voce ſeq̄bāt̄ hec cris̄. de vno iſtoꝝ tm̄. ſ. fāo
ſiozi marcꝰ mētōꝫ facieſ. d̄ alio tacuit minꝰ noto

Ubi Aug⁹.Hoc autẽ factũ ⁊ marcus cõmemo-
rat:ſed de vno ceco factuȝ. Nam duoꝝ cecoꝝ q̃s
matheus īterpoſuit.vnũ fuiſſe ī illa ciuitate fa
moſiſſimũ:ex hoc ſatis apparet.ꝙ ⁊ nomen eius
⁊ patris ei⁹ marcus cõmemorauit.Barthime⁹.
eñ thimei fili⁹ ex aliq̃ magna felicitate deiect⁹
notiſſime ⁊ famoſiſſime miſerie fuit:ꝙ non ſolũ
cecus:verũetiã mēdicus ſedebat. Hinc eſt ergo
ꝙ ipm̄ ſolũ voluit cõmemorare marcus:cui⁹ il
luminatio tam clarã famã huic miraculo cõpa
rauit.quã erat illius nota calamitas.Uñ ⁊ Be
da.Et bene marc⁹ q̃ gētibꝫ ſcribebat euãgeliuȝ
vnũ dicit illuminatũ: vt eoꝝ q̃s inſtituebat ad
fidē ſaluatõni figura cõgrueret. matheus do q̃
hebꝛeis ſuũ ſcribebat euãgeliũ:qd̄ in gentiuȝ q̃ȝ
noticiã erat ꝑuenturũ: recte duos dicit illumi
natos:vt vtrũq̄ȝ populũ vnã eandēq̄ȝ fidei grãȝ
ꝑtinere doceret. qui etiã in ſequēti lectõe d̄ azi-
no:ī quo dñs ſedere dignat⁹ ē:eandē euãgelicaȝ
ſeruare ſcripturam curauit Hec beda. Barthi
meus q̃ filius pinguedinis īterpꝛetaꝫ ſignificat
hominē ī delicijs carnalibꝫ nutritũ.ideo dicitur
cecus.ſ.ſapiētie lumine ꝓuatus:de q̃ dicitꝫ ī iob
ꝙ non īuenitꝫ in terra ſuauiter viuētiũ: q꞉ deli-
cie carnales hebetãt ītellectũ. Et talis cũ audit
de ſaluatoꝛe debet clamare ꝑ oꝛatõnē deuotam:
vt ab eo recipiat ſapiēcie lumē: qui dat oĩbus
affluenter.ſaltē de neceſſarijs ad ſalutē. Tur
ba autē doctrinã xp̄i auſcultãs. vidēs ſoꝛdidas
veſtes.nõ ꝯſciēcie claritatē.increpat eos vt ta-
cerent:q꞉ ꝑ clamoꝛē ſuum turbam ab audiēdo
xp̄i doctrinã impediebãt. Et hij ſignificant eos
qui a bono oꝑe retrahũt alios.Habem⁹ autem
triplicē turbam impedientē.vnã a carne.aliaȝ
a mũdo.tertiã ab inferno: q꞉ carnalia deſideria
⁊ ꝑſecutões.ſ.mũdi et dẏaboli. nobis obſtãt vt
taceamus a cõfeſſione pcc̄i.ab edificatõe ꝓxima
a laude dei. Infelix hec turba omni bono obſi-
ſtit. Turba deſiderioꝝ carnis increpat allicien
do.turba tẏrãnoꝛũ mũdi īcrepat ꝑſequēdo. tur
ba demonũ inferni īcrepat decipiēdo.Sed quo-
modo tacebũt in oratõne ceci per ignorantiam
mentis.pꝛecipue de ꝓꝓo ſtatu mēdici ꝑ defectuȝ
virtutis.⁊ extra viã.ſ.ſalutis.At illi magis cla
mando inſiſtebant. donec ſtrepitum turbe vin-
cerent: timētes ne ex increpatõne alioꝝ impe-
diretꝫ audicio: ⁊ exaudicio petitõnis ac vocum
eoꝝ.⁊ miſericoꝛdiã petebãt:dicentes. Dñe mi-
ſerere noſtri fili dauid. In hoc et nos exhoꝛta-
mur ad oratõnis cõtinuationē:⁊ in ea ꝑſeuerã
tiam Ubi Criſ. Irritabanꝫ vetiti magis ꝙ̃ con
cupiſcebãt.Talis eſt natura fidei: quãtomagis
vetaꝫ: tãtomagis accenditꝫ: ꝓpter qd̄ ſerui dei ī
ꝑſecutõnibꝫ non vincunꝫ. virtus enim fidei in-
ꝑiculis ſecura eſt:⁊ in ſecuritate ꝑiclitaꝫ.Quid
enim aliud ſic vigoꝛem fidei in omnibꝫ laxat.ꝙ̃
longa trãquillitas.Et iterum. Primo enim cla
mabant q꞉ ceci erãt.ſcd̄o magis clamabant:q꞉
ad lumen accedere vetebanꝫ. xp̄c autē ꝑmitte-
bat eos vetari : vt plus eoꝝ deſiderium appare-
ret.Hinc autē diſce: quia ſi abiecti fuerim⁹ cuȝ
ſtudio accedētes ad deũ.ꝑ noſipſos aſſequamur
qd̄ petimus Hec Criſ.Unde Aug⁹.Bonos eñ
xp̄ianos volentes facere ꝓ̄cepta dei.xp̄iani ma-
li ⁊ tepidi ꝓhibent.clament tñ illi non deficiant
Cum enim quiſq̄ȝ xp̄ian⁹ cepit bene viuē.mun-
dumq̄ȝ contemnere. in ipſa ſui nouitate patitꝫ
repꝛehenſoꝛes.frigidos xp̄ianos:ſed ſi ꝑſeuerau-
rit.ipſi iam obſequũtꝫ:qui ante ꝓhibebant Hec
Aug⁹. Et quia pulſanti apꝛietur.ſtetit ih̄s ex
pectans eos: q꞉ illi ſequi non poterãt(quo eñ
ꝑgerent non videbãt)et vocauit eos ne turbe ꝓ
hiberent:ſi non vocati venirēt. Et interrogauit
eos quid vellent.non tamē hoc ignoꝛans:ſed vt
ex reſponſione ⁊ confeſſione cecoꝛuȝ.manifeſta
debilitas et virtus remedio cognoſceretꝫ : q꞉ ad
miraculoꝝ oꝑationē vult hr̄e ſanãdoꝝ ꝯfeſſio-
nem:vt ex hoc magis appareat euidentia mira-
culi ad alioꝝ vtilitatē. Et cum illi dicerēt. dñe
vt apꝛiantur oculi noſtri: miſert⁹ eoꝝ ih̄s. fons
vere lucis tetigit oculos eoꝛum. ⁊ confeſtim id
eſt ſubito viderũt.ex quo patet:ꝙ talis illumĩa-
tio fuit miraculoſa non naturalis:q꞉ natura nõ
oꝑatur ī inſtanti Ubi Criſ.Tetigit autē vt ho-
mo carnaliter.ſanauit vt deus.Et iterũ.Medin
dixerũt fili dauid:ſuſpenſa eſt ſanitas: moꝝ vt
dixerũt dñe. ſanitas eſt infuſa: q꞉ ſaluare non
poterat filius dauid:ſed fili⁹ dei Hec Criſ. Spi
ritualiter ſcd̄m gloſam.oculos tangit cũ radijs
ſue lucis cõſcientiã illuſtrat. ⁊ cõfeſtim videm⁹
ad deũ cõtemplandũ.ad nos cognoſcenduȝ.ad
ꝓximum iuuandũ.Notandũ autē ꝙ triplex eſt
mod⁹ illuminatõnis.illuminati enim leguntur
aliqui verbo.ſicut cecus de quo dictũ eſt ſupꝛa:
aliqui tactu:vt iſti de quibꝫ fit hic mentio.aliq̃
vnguēto. ſicut vbi lutũ fecit ex ſputo. Uerbũ ē
ꝓ̄dicatio.tactus ē īterioꝛ inſpiratio. vnctio ſacꝫ
mētoꝝ inſtitutio. Sic ergo illumĩat ꝑ eloquia
ſacre doctrine.ꝑ cariſmata grē. ꝑ ſacramenta
eccleſie.Et ſecuti ſunt eum. nõ tam pedibus ꝙ̃
virtutibꝫ ac fide ⁊ moꝛibꝫ: q꞉ illi qui a xp̄o illu-
minati ſunt coꝛpoꝛalitꝫ. ab ipſo etiã illuminati
ſunt mentalitꝫ.Quoſcũq̄ȝ enim xp̄c ſanauit coꝛ-
poꝛe.ſanauit ⁊ mente:q꞉ totũ hominē ſimul fe-
cit ſaluũ.Uñ Criſ.Bonũ mun⁹ obtulerũt xp̄o
ſanati:q꞉ ſecuti ſunt eum.Hoc eñ deus a te re-
quirit ſm̄ ꝓꝓhaȝ. ſolicitũ ambulare cũ deo tuo.
Et iterũ ꝑmiſit eos ſeq̃:vt recēs miraculũ oſtē
deret eũ nõ ex īfirmitate moꝛi Hec Criſ. In hoc
aũt ꝙ ſecuti ſũt eũ.pꝫ eoꝝ ꝑ̃titudo: q꞉ nõ reſili
erũt poſt bñficia donata eis a dño. qd̄ tñ multi
faciũt:q̃ poſt bñficia īgrati exiſtētes.ad vomi-
tũ reuertũtꝫ:⁊ ad malũ redeũt.Ubi Criſ.Sed
nõ illi fuerũt tl̄es:ſꝫ ⁊ añ donatõeȝ fuerunt ꝑſe-
uerabiles.⁊ p⁹ datõeȝ grati. Hos ⁊ nos ȝelemur
⁊ ſi tardauerit donatõȝ de⁹.⁊ ſi mlt̄i ſũt qui ab-
ducũt ne deſiſtam⁹ petētes.ſic eñ maxie deũ at-
trahem⁹. Uide itaq̄ȝ ⁊ hic q̃liē vehemētē eoꝝ cõ
cupiſcētiã nõ īopia.nõ cecitas.nõ audiri.nõ a
turbꝫ īcrepari.nõ aliq̃d aliō ꝓhibuit. Tale qd̄ ē
aĩa feruēs ⁊ laboꝛãs Hec criſ.Tu ꝑ̃ exiſtēs extꝫ
viã ⁊ cec⁹ clama ad ih̄m: vt te illũinare dignetꝫ

ad ipſum videndū: ac fide ⁊ imitatōne ſequēdū3
q2 hoc ꝑcipue eſt nobis neceſſariū. Ubi Aug⁹.
Tota igiꝰ fratres oꝑa nr̄a ī hac vita eſt ſanare
oculū cordis vnde videaꝰ deus. Ad hoc ſacro-
ſancta miſteria celebranꝰ. ad hoc ſermo dei pre
dicaꝰ. Ad hoc exhortatōnes morales id eſt ꝑti
nētes ad corrigendos mores. ad emēdādas car
nales cōcupiſcentias. ad renūciandū non voce
tm̄: ſed mutata vita huic ſeculo. Ad hoc agunt
quicq̄d agūt diuine ſacreq3 littere. vt purgetur
illud interi⁹ ab ea re: q̄ nos impedit ab aſpectu
dei Hec Aug⁹. Ubi ⁊ Origenes. Et nos ḡ ſeden-
tes iuxta ſcripturaꝝ viā. ⁊ intelligētes ī q̄bꝰ ce
ci ſum⁹. ſi ab effectu pecierimus tanget oculos
animaꝝ noſtraꝝ. ⁊ recedet a ſenſibꝰ nr̄is tene-
bra ignorātie: vt eū videam⁹: ⁊ ſequamur. q̄ de-
dit nobis poſſe videre. propter nihil aliō niſi vt
eū ſequamur Hec Origenes. Per duos cecos
iſtos ſignificanꝰ duo populi. ſ. gentiles q̄ erant
excecati ꝑ ydolatriā: ⁊ iudei ꝑ doctrinā ꝑuerſā
mādatū dei trāſgredientes propꝰ traditōnes ho
minū. Qui ſedebāt ſecus viā: q2 videbanꝰ hr̄e
legis noticiā: ſed viā q̄ eſt xp̄c ignorabāt. quorū
alter naturalē: alter ſcripture legem habebat.
Qui audierūt de trāſitu ihu: poſtq̄ exijt de hie-
rico id eſt ō hoc ſeculo. Sed ihu eoꝝ ocl'os mē
tales tangente. illuminati ſunt. multi ō iudeis
⁊ ō gentibꝰ. plures eū ꝑ fidē ⁊ oꝑa ſancta ſequē
tes. Et prius quidē vnū. poſtea duos cecos illu
minat: q2 vnū prius ꝓl'm: deinde duos vocat.
Un̄ Beda. Qō aūt appropinquās hierico vnu3
illuminauit: ac ꝓficiſcēs de hierico duos: hoc i
timauit q2 ante paſſionē ſuā vni tm̄ populo iu
deoꝝ ꝑdicauit. poſt reſurrectionē vō atq3 aſcē-
ſionē ſuā ꝑ apl'os. ⁊ iudeis ⁊ gentibꝰ diuinitatis
ſue: ⁊ hūanitatis archana patefecit Hec Beda
Plura ad expoſitionē ⁊ meditatōnem ꝑtinētia
ſuꝑ de vno ceco poſita. ꝑn̄t hic applicari: ⁊ econ
uerſo plura hic poſita ibi aptari. Oratio.

Ux lucis ⁊ fons luminis dn̄e ihu: q̄ duo
rū cecoꝝ ad te clamātiū affectu miſeri
cordie miſertus. oculos eoꝝ tangere: ⁊
ſic eos illuminare dignatus es. tange q̄ſo ocu-
los meos ſpirituales. ⁊ radijs tue lucis ꝯſcien-
tiā meā illuſtra. ad te cōtemplandū. ad me co-
gnoſcendū. ad ꝓximū inſtruendū: ⁊ iuuādum.
Illuſtra cor meū lumīe tue gratie diuine: vt te
ductorē in omnibꝰ vijs meis habeā. te imitādo
ſequar: ⁊ te q̄ es ſuꝑ oīa pre omnibꝰ timeā ⁊ di-
ligā: tuamq3 in omnibꝰ faciā3 voluntatē Amē.

De effuſione vnguenti ſuꝑ caput ihu.
Capitulum. XXV.

Appropinquante tempo
re in q̄ dn̄s pati diſpoſuit. appropin
quauit ipe loco in quo eiuſdē paſſi-
onis diſpenſatōe3 facere voluit. Ut
ꝑ hoc intimaret q2 volūtarie ⁊ ſua ſponte pate-
reꝰ ⁊ mortē ſubiret. Igiꝰ ante ſex dies ſolēnis
paſche. i. ſexta die an̄ paſcha. ſ. ſabbato ante ra
mos palmaꝝ venit bethaniā. Intelligas h̄ diē
paſche nō quartādecimā ꝑmi mēſis. in q̄ ad ve-
ſperā imolabaꝰ agn⁹ paſchalis: ſed quītādeci-
mā. ſ. illā in q̄ paſſus ē xp̄c. q̄ tota erat feſtiua et
ſolēnis. Un̄ Theophil⁹. Decima aūt die menſis
agnū iudei capiūt īmolandū in feſto paſche. ex
tūc em̄ feſtiuitatis ꝑlibāt ſolēnia. Qua ꝓpter i
die q̄ ē nona mēſis. ⁊ ꝑcedit ſextū diē an̄ paſcha
epulanꝰ ſplēdide: ⁊ exordiū feſti hanc diē cōſti
tuūt. Quo fit vt ihs q̄ꝫ ꝑgens bethaniā cōuiua
reꝰ. Hec Theophil⁹. Ideo aūt venit bethaniā
vt lazari reſuſcitatō īnouareꝰ. ac memorie oīm
artius īprimereꝰ: ⁊ vt iexcuſabiles iudei ō mor
te tanti ſuſcitatoris tractātes cōfunderenꝰ. ⁊ ex
memoria miraculi ibidē facti. turba ꝓl'i moue-
reꝰ ad eū honorifice recipiendū ī hieruſalē an̄
ſuā paſſionē. ſicut fuerat ꝑdictu3 ꝑ zachariam
ꝓphetā: dicentē. Exulta ſatis filia ſyon. iubila
filia hieruſalē. ecce rex tuus venit tibi ⁊ cetera.

Sciēs ḡ dn̄s iudeos cōſpiraſſe ī mortē. appro-
pinquāte paſcha in q̄ agn⁹ paſchalis īmolabaꝰ
reuertēdo venit q̄ſi agn⁹ ad victimā: vt ſic agn⁹
verus īmediate poſt īmolatōe3 agni paſchalis
īmolareꝰ ꝓ nobis: vt veritas figure ſuccederet
⁊ verū paſcha haberem⁹. Et erat ī domo ſymo
nis ꝑus leproſi. tūc aūt mūdati: q2 fuerat lepro
ſus: ⁊ a dn̄o ſanat⁹. ſ3 tm̄ adhuc priſtinū nomē
ad memoriā miraculi retinebat: vt virtus curā
tis appareret: ſicut adhuc diciꝰ mathe⁹ publica
nus. licet eſſe publican⁹ deſierit. Hinc colligere
poſſumus. q2 licet a pc̄to nr̄o mūdati fuerimus
ſemꝑ tm̄ ipm ī memoria ad penitendū hr̄e debe
mus. Hunc ſymonē leproſū tradūt fuiſſe beatu3
Julianū. ſic poſtea vocatū: ⁊ factū cenomānen-
ſem epiſcopum: cui iter agentes dicunt. pater
noſter: vt bonū habeāt hoſpitiū. Fecerūt aūt
cenā ibi domino: ⁊ martha miſtrabat: ⁊ lazar⁹
īuitatus a ſymone vnus diſcūbentiu3 erat. pie
credendū ē q2 cena honeſta ⁊ abſq3 luxu fuerit.
quā fecerūt ei q̄ ꝑdicator ⁊ amator ꝑſimonie ex
titit. Martha miſtrabat ibi: q2 ſcdm̄ q̄ſdā dom⁹
marthe erat poſſeſſione: ſed ſymonis hitatōne.
al's ibi nō miniſtraſſet. vel pt̄ dici q2 iſte ſymon
erat marthe vicinus. ⁊ propꝰ hoc ipa miſtrabat
ī domo ei⁹ (ſicut hoīes ſolēt facē ī domibꝰ ami-
coꝝ ſuoꝝ) ⁊ maxīe propꝰ reuerētiā ipſius xp̄i.
comedētis ibidē. lazarus vō erat vnus ex diſcū-
bentibꝰ cū eo īuitatus a ſymone. ⁊ hoc factū eſt
ad declaratō3 veri miraculi ō ei⁹ rſuſcitatōe: vt
ex hoc q2 poſt ſuſcitatōe3 cibū ſumeret. nō fan-
taſtica ſua ſuſcitatō eſſe ꝓbareꝰ. Un̄ Aug⁹. Ne
putarēt hoīes fantaſma eē factū: q2 mortu⁹ re-
ſurrexit. lazarus vnus erat ex recūbentibꝰ. vi-
uebat. loquebaꝰ. epulabaꝰ. veritas oſtēdebaꝰ.
īfidelitas iudeoꝝ ꝯfūdebaꝰ. Et ſm̄ eūdē. Lazar⁹
dū diſcūbit ī cōuiuio. cōuiuis īterogātibꝰ eū tri
ſticia loca penaꝝq3 ſedes alta nocte obſcuras ī
dicauit diligēti narratō3 ꝑ ordinē: ⁊ ita īferi lō
gis tpibꝰ igrati tādē īueneꝰ ꝓditorē. Qr aꝰ an̄
ſex dies venit hoc miſterio ꝯuēit. ꝑmo q̄dē q̄tū
ad numeꝝ. numer⁹ ei ſenari⁹ ꝑfect⁹ ē. vn̄ ⁊ deus
oꝑa creatōis ꝑfecit ſex diebꝰ ⁊ ꝓpꝰ hoc decuit q2
ſex diebꝰ q̄dāmō ꝯpleretꝰ op⁹ paſſiōis. q̄ oīa ſūt

reſtaurata. Scḋo q̄tū ad figurā: qꝛ decima die
menſis primi tollebat̄ agnꝰ ⁊ ſeruabat̄ vſqꝫ ad
quartādecimā. Vn̄ ⁊ dn̄s ſexta die an̄ q̄ndecimā
hieruſalē̄ intrare voluit. q̄ſi ad locū īmolatōis
accedēs. Qꝛ venit bethaniā q̄ īterpretat̄ domꝰ
obedīētie. etiā cōgruit miſterio. ꝑmo q̄tum ad
cauſam paſſiōis: qꝛ ſm̄ aplm̄ factꝰ ē obediens
pr̄i vſqꝫ ad mortē̄. Scḋo ad fructum paſſionis
quē ꝯſequūt̄ illi ſoli q̄ obediūt ei: qꝛ ſcḋm eūdē̄
aplm̄ factꝰ eſt oībus obtēꝑantibꝫ ſibi cauſa ſa-
lutis eterne. Vnde hiero. Paſſurꝰ dn̄s ꝓ omni
mūdo: ⁊ vniuerſas natōes ſuo ſanguine redem-
pturꝰ venit: ⁊ morat̄ in bethania ī domo obedi
entie. hȳnnulꝰ ceruoꝝ ſemꝑ ad lectū ſuū redit.
⁊ filius obediens pr̄i vſqꝫ ad mortē̄ obedientiā
a nobis petit Hec hiero. Qꝛ venit vbi fuerat la
zarus mortuꝰ quē ſuſcitauit. ſignificat qꝛ in do
mo obedīētie illi q̄ ſunt ſpūaliter mortui ī pec-
catis reſuſcitant̄. reducti ad vitā iuſticie: quia
ſm̄ aplm̄ ꝑ vniꝰ hominis obedientiā iuſti cōſti
tuūt̄ multi. Qꝛ fecerūt ibi cenā dn̄o cōuenit
etiā miſterio: qꝛ dn̄s in domo obedīētie ſpūalit̄
reficit̄. delectatꝰ in obedīētia noſtra: ⁊ martha
miſtrabat ⁊ ſatagebat circa frequēs miſteriū:
ꝑ quā ſignificant̄ p̄lati: q̄ ī eccl'ijs ad miſteriū
inſtituūt̄. ſm̄ illḋ apl'i. ſic nos exiſtimet homo
vt miſtros xp̄i: ⁊ lazarus reſuſcitatꝰ erat vnus
ex diſcūbentibꝫ. ꝑ quē ſignificant̄ ſubditi miſte
rio p̄latoꝝ a pc̄tis ad ſtatū iuſticie reducti qui
cū alijs iterū ſpūal'r cum dn̄o merent̄ epulari.
Maria vō vnxit caput et pedes ih̄u: et extersit
capillis. ꝑ quā ſignificant̄ contemplatiui. de ea
enī̄ dicit̄ alibi. ꝙ ſedēs ſecus pedes dn̄i audiue-
rat verbū illius. Vn̄ Alchuinꝰ. Miſtice ꝙ ante
sex dies venit bethaniā. ſignificat: ꝙ ille qui ſex
diebꝫ oīa fecerat. ⁊ ſexta die hoīeꝫ creauit. ipſa
ſexta mūdi etate. ſexta feria. ſexta hora redime-
re mūdū venerat. Cena autē̄ dn̄ica fides ē eccl'ie
q̄ ꝑ dilectōꝫ opat̄. Martha miſtrat cū fidel' aīa
oꝑa ſue deuotōis dn̄o īpendit. Lazarus vnꝰ eſt
ex diſcūbentibꝫ. cū hijs q̄ poſt pc̄toꝝ mortē̄ ſuſci-
tati ſunt ad iuſticiā. vna cū eis q̄ in ſua ꝑmāſe
rūt iuſticia. de p̄ntia veritatis exultāt. ⁊ celeſtiſ
gr̄e munere alunt̄. Et bn̄ ī bethania celebrat̄ q̄
īterpretat̄ domꝰ obedīētie. nā eccl'ia ē obedien
tie domꝰ Hec Alchuinꝰ. Maria ḡ acceſſit ad
ih̄m tanq̄ ad fontē̄ miſericordie lauātē̄ īfirmi-
tates n̄ras. ⁊ fregit. i. apuit alabaſtrū cōtētiuū
vngēti nardipiſtici precioſi. id eſt vaſculū ala-
baſtrinū. ſ. ꝑ̄ fcē de alabaſtro: qḋ eſt genꝰ mar
moris cādidi: ⁊ varijs coloribꝫ īterſtincti. ī quo
bn̄ ⁊ īcorrupte ſeruāt̄ vnguēta. plenā vnguēto
p̄cioſo. ⁊ effudit vnguētū ſuꝑ caput ih̄u recūbē
tis. i. ad mēſam ſedētis. ſicut effundit̄ aq̄ roſea
cea ꝓpter refrigeriū et odorē̄. ⁊ etiā vnxit ide pe
des eius. apud q̄s etiā al's tantā grā̄ꝫ īuenerat
⁊ capillis ſuis extersit. Ordine alio factū fuit q̄
hic ſcriptū ſit: qꝛ ꝑmo lauit pedes et extersit: et
poſtea vnxit. Et domꝰ īpleta ē ex odore vnguēti
effuſi: qꝛ enī̄ de re aromatica erat. longe lateqꝫ
poterat odor eiꝰ diffundi. Nō ē veriſile ꝙ eſſꝫ ali

qḋ groſſe: ſicut vnguēta coīter dicta: qꝛ īdecēs
eſſet tale qḋ ponere ſuꝑ caput hoīs ſedētis ī mē
ſa. Et ideo dicendū. ꝙ hic vocat̄ vnguētū liquor
p̄cioſus de re aromatica exp̄ſſus. ſicut aq̄ roſea
cea exp̄mit̄ de roſis. Alit̄ dicit̄ ꝙ fuit lacrima
fluens naturalit̄ de arbore aromatica: q̄ ē mul
tū p̄cioſa: ⁊ valet ad multa medicinalia. Dicūt
etiā aliq̄ nardꝰ eſt herba nigra. faciēs ſpicas in
cacumīe: ⁊ ꝓpter hoc dicit̄ nardiſpicati: quia d
illis ſpicis extrahit̄ liquor p̄dictꝰ ꝑ artificiū. vl'
ſcḋm alios fluit ꝑ naturā. Alij dicūt ꝙ ē frutex
vel arbor ꝑuula: ⁊ inde fluit vl' extrahit̄ liquor
mō p̄dicto. Piſtici ſm̄ q̄ſdā nomē ē loci: vbi cre
ſcit arbor. vn̄ talis liquor exprimit̄. ſed melius
dicit̄ piſtici. i. fidel'. piſtis enī̄ grece fides ē lati-
ne. hoc eſt dictu: ꝙ iſte liquor erat purꝰ ⁊ verꝰ
nō habēs aliq̄d aliḋ admixtū nec ſophiſticatꝰ.
Precioſi: qꝛ valebat trecētos denarios id ē nū-
mos vſuales. erat enī̄ ille liquor refrigeratiuꝰ:
⁊ cōfortatiuus mēbroꝝ: ⁊ cōſolidatiuꝰ. ⁊ valde
odoriferꝰ: valens ad alleuiatōeꝫ laboris. ⁊ ꝯtra
eſtum ſolis. et diſtēperiē̄ aeris. ⁊ ad multa medi
cinalia. Ex q̄ patet p̄cioſitas vnguēti. ⁊ deuotō
ac pietas Marie: q̄ labori xp̄i cōpaciens. ⁊ pe-
des et caput eiꝰ vnxit. ⁊ rem tā p̄cioſam in obſe
quiū eiꝰ expendit. In q̄ et nos docemur. ꝙ ea q̄
p̄cioſiſſima ſunt apud nos deo offerre debemꝰ
Et qḋ talia vice peccatrix adhuc exiſtēs fecit in
eadē̄ domo ex cōtritōne. ſ. qn̄ cōuerſa eſt. ⁊ pec-
cata multa ei dimiſſa ſunt. eo ꝙ multū dilexit.
nunc iuſtificata et familiaris dn̄o effecta facit
ex deuotōne: ſed tūc tm̄ pedes vnxit. ⁊ gradatim
a pedibꝫ ad verticē̄ ꝑueniēs. nūc et caput et pe-
des vngere meruit. Tunc vnxit dn̄m vnguēto
penitē̄tie. nūc vnguēto deuotōis. Ibi rudimēta
penitentiū. Hic iuſticia ꝑfectarū deſignat̄ ani-
marū. Diligebat enī̄ ih̄m ſuꝑ omnia: ⁊ de obſe-
quēdo eidē̄ nō poterat ſaciari. Fraglancia fidei
caput dn̄i ⁊ pedes: q̄ſi odore aromatum ꝑfudit.
qui diuinitatē̄ et humanitatē̄ eiꝰ digna laude at
tollit. nūc de pedibꝫ ad caput aſcendēs. nunc ad
pedes a capite ꝑ fidē̄ deſcendēs. ſm̄ aplm̄. caput
xp̄i ē deꝰ. Itaqꝫ caput xp̄i vngit: q̄ ad honorē̄ dei
oīa oꝑa ſua facit. ſm̄ illud apl'i. oīa in gl'iā dei
facite. Qui vō veſtigia xp̄i ſequit̄: pedes eiꝰ vn-
git. Itē̄ caput xp̄i vngit q̄ ip̄m xp̄m veneratur
pedes vō qui eius fidelibꝫ obſequit̄. Vbi Augꝰ.
Quecūqꝫ aīa fidel' vis eſſe: cū maria vnge pedeſ
dn̄i p̄cioſo vnguēto. Vnguētū illud iuſticia fuit
idō libera fuit. Vnge pedes dn̄i viuēdo. dn̄ica ſe-
ctare veſtigia. Capill' terge. ſi habes ſuꝑflua da
pauꝑibꝫ: ⁊ pedes dn̄i terſiſti. Capilli ei ſuꝑflua
corꝑis videt̄. Domꝰ at̄ īpleta ē odore. mūdꝰ īple
tꝰ ē bona fama. Nā odor bonꝰ bōa fama ē. Qui
male viuūt ⁊ xp̄iani vocāt̄ īiuriā xp̄o faciunt.
De q̄bꝫ dictū ē. ꝙ ꝑ eos nomē̄ dei blaſphemat̄.
Si ꝑ tl'es nomē̄ dei blaſphemat̄. ꝑ bonos nom̄
dei laudat̄. Audi aplm̄. Xp̄i bonꝰ odor ſumꝰ in
q̄t ī oī loco. Dicit̄ ⁊ ī cāticis cāticoꝝ. Vnguētū
effuſū nomē̄ tuū Hec augꝰ. Vbi ⁊ beda. Miſtice
at̄ hec deuotō marie dn̄o miniſtrātis. fidem ac

pietatē deſignat eccleſie ſancte. q̄ loquit̄ ī amo-
ris cātico: dicēs. Dū eſſet rex ī accubitu ſuo:
nardus mea dedit odorē ſuū. Que nimirū vba:
et ſemel iuxta litterā manibꝫ marie cōpleuit: et
quottidie ī oībꝫ ſuis mēbris ſpiritaliter īplere
nō deſinit. que toto diffuſa orbe gloriat̄ ⁊ dicūt
Deo aūt grās q̄ ſp triūphat p nos ī xp̄o ihu: et
odorē noticie ſue manifeſtat p nos ī omni loco
q: xp̄i bonus odor ſumus deo. Qui cū potētiam
diuine virtutis eius q̄ illi vna cū patre ē digna
reuerētia cōfitet̄. Laudat et p̄dicat caput pro-
iecto illi⁹ vnguēto pfudit p̄cioſo. Cū vo aſſūpte
miſteria humanitatis eque digna reuerētia ſu-
ſcipit. ī pedes vtiq; dn̄i vnguētū nardipiſticum
id eſt fidele ac vex pfudit: q̄ illā ei⁹ naturā: qua
terrā cōtingere hoc ē inter homīes conuerſari
dignat⁹ eſt pia p̄dicatōne cōmendat ac deuotis
venerat̄ obſequijs. Domus autē impleta eſt ex
odore vngēti: qd̄ ſignificat odorem ſanctitatis
xp̄i impleſſe eccl'iaȝ ad quē odorē oīs feſtināt
Ubi ⁊ Origē. Qui elemoſinas ⁊ alia huiuſmo-
di q̄ ad vtilitatē hoīm fiūt: facit ī xp̄ianos. pe-
des dn̄i vngit. qui aūt caſtitati ſtudet: ⁊ in ieiu-
nijs ⁊ oratōnibꝫ pmanet: ⁊ ceteris q̄ tm̄ ad glo-
riā dei pficiūt. vngit caput xp̄i. aut doctrina q̄
neceſſaria ē hoībꝫ. hoc eſt vnguētū q̄ pedes dn̄i
vngunt̄. agnitio aūt fidei q̄ ad ſolū ptinet deū. ē
vnguētū quo vngit̄ caput xp̄i. Capillis aūt pe-
des extergit. q̄ ea que fluūt a mēte tanq̄ capilli
a capite in obſequiū dei retorquet. vñ in canti-
cis. Uulneraſti cor meū ſoror mea ſpōſa in vno
oculox tuox: ⁊ ī vno crine colli tui. hoc ē cari-
tate affeciſti me. ꝑpter ſimplicitatē oclox tuox
me ɔtēplātiū. ⁊ ꝑpter ſimplicitatē tuax cogita
tionū q̄ ī me cōtinue dirigūt̄. Hoc em̄ mō deuo-
tōis exegit̄ a pedibꝫ xp̄i. q̄cq̄d ī eis ē laſſitudis
⁊ tarditatis: qb⁹ ad nos aliq̄n tardat venire.
Et notandū q̄ hac die. ſ. ſabbato. maria lauit
pedes dn̄i vnguēto ī memoriā h⁹ rei eodē ſabba
to dn̄s papa cōſueuit vacare ⁊ ītendere paupi-
bus: dando elemoſinas: ⁊ pedes pauperū lauā
do: q: in cena dn̄i ꝑpter officij magnitudinē ad
hoc ñ vacat ītendere: ⁊ mādatū celebrare. pau-
pes em̄ ſūt pedes dn̄i ſedētis ī celo: adhuc deam
bulātes ī terra. Cui⁹ rei occupatōe eadē die ſta
tionē ad miſſam celebrandā nō facit: ſicut cete
ris diebꝫ q̄drageſime facere cōſueuit. ⁊ ideo va-
cat hoc ſabbatū a ꝑpo miſſe officio. Indignabat̄
autē ⁊ murmurabat de hoc facto marie. iudas
ſchariothis: dicens. Ut qd̄ pditio hec vnguenti
facta eſt: putabat em̄ vnguētū pditū. ꝑpter hoc
qd̄ nō habebat apud ſe p̄ciū. in q̄ verbo nō ſolū
īcrepabat mulierē q̄re hoc faciebat: ſed ⁊ xp̄m
qui hoc fieri pmittebat. Ecce qd̄ ī obſequiū xp̄i
ponebat̄ pditū reputabat̄. Simile aliq̄ faciūt
q̄ oīe qd̄ ex deuotōne deo ī oratōne vel medita-
tōne īpendit̄. pditum eſſe dicūt: q: nos vtilitati
pximox ītēdere nō cernūt. Silr ſi aliq̄s religi-
onē ītrat. talē multi fatuū reputāt: ſi aūt actibꝫ
ſecularibꝫ ſe implicet. talē prudentē eſſe dicunt.
Uñ cōmunit̄ dicit̄ de pſona cū debilis eſt ⁊ īfir-
ma. q̄ nihil valet niſi ad dandū p deo. Res etiā
ſepe p deo nō dant̄: donec deteriorare videt̄. Uñ
dicit̄. Panē tempeſtas vinū tonitrua veſtē. Ti
nea paupibꝫ dat poſtea muſca ſcutellā. Pote-
rat em̄ vnguētū iſtud venūdari pluſq̄ trecētis
denarijs. In hoc inſinuat̄ occaſio vēditōnis xp̄i
ab ip̄o iuda p triginta denarijs venditi. Nam
ſm quoſq̄ā. Cōſuetudo xp̄i erat. q̄ decimā ptem
eox: q̄ ſibi dabant̄ paupibꝫ erogabat: vel cū iu
das pcurator dn̄i eſſet. credebat ſm ɔſuetudinē
ſuā accipe ſibi decimā datorū dn̄o. ⁊ ideo voluit
vendi iſtud vnguētū: vt haberet triginta dena-
rios. q̄ ſunt decima ps trecentox. ꝑpter qd̄ iude
viſum ē. q̄ ī vnguēto ſup xp̄m effuſo triginta de
narios pderet. vnde ab illa hora cogitauit vt
xp̄m triginta denarijs venderet: ⁊ ſic predā ſuā
recupаret. Uel ſm alios. ibi triginta argētei p
quibꝫ dominū vendidit. valebāt trecētos dena-
rios vſuales. ⁊ ſic recupauit totū p̄ciū vnguēti
Et dari paupibꝫ. Ecce ſb p̄textu pietatis. zelat
affcm̄ ñ pietatis cupiditatis. Hoc ei dixit ſilās
pietatē ad opiēdā ſuā cupiditatē. Per hūc deſi
gnent̄ detractores bonox operū ſub ſpecie pie-
tatis denigrātes. Quidā etiā alij diſcipuli indi-
gne ferebāt: ⁊ q̄ſi de pdito vnguēto murmura-
bāt. Iſti q̄dē moti pietate ꝑpter paupes īdigna-
bant̄. nō ītendētes eſſe pditū ſimplicit̄: ſȝ in cō
patōne ad ſubleuationē pauperū. audierāt em̄
a dn̄o: miſericordiā volo ⁊ nō ſacrificiū. ⁊ ideo
forte credebāt q̄ dare paupibꝫ eſſet magis bo-
nū. Iudas vo mot⁹ cupiditate ꝑpter lucra ſua:
q̄uis etiā ſub p̄textu id eſt velamēto ſeu ſpecie
pietatis īdignabat̄. Dicebat em̄ hoc. non q: de
egenis ptineret ad eū. id eſt nō q: cōpateretur
paupibus: vl' curaret de eis: ſed quia dolebat q̄
vnguētū nō fuerat ſibi traditū: vt ei⁹ p̄ciū furā-
do ſibi retineret. Uñ Theophilus. Diſcipuli plu
res mulierē arguerūt. eo q̄ ſepe xp̄m audierāt
de elemoſina dicentē. Iudas vo nō eadē ītētōne
indigne tulit: ſed ꝑpter amoreȝ pecunie ⁊ turpe
lucrū. Uñ ⁊ Iohānes. ip̄m ſolū cōmemorat taq̄
fraudulēta ītentōe mulierē arguentē: cuius ex
hac occaſione furādi cōſuetudinē credidit inti-
mandā. Hec Theophi. Licet em̄ portabat ea q̄
dabant̄ p xp̄o ad dandū paupibꝫ. nō tm̄ hoc fa
ciebat: ſȝ ſibi retinebat. vñ muſitatio ei⁹ cū cri-
mine ponit̄. q̄ nō curā paupm habuerit: ſȝ ſuo
furto puidere voluit: q: fur erat ⁊ loculos. i. bur
ſas dn̄i hn̄s: ⁊ cuſtos eox exiſtēs ea q̄ mittebāt̄
ī locul' donata ī elemoſinā a fidelib⁹ ad vſuȝ et
neceſſitatē diſcipulox ⁊ paupm furto aſporta-
bat. portabat q̄dē miſterio: ſȝ aſportabat furto
Habebat loculos dn̄icos ad ea q̄ dabant̄ mittē
da: ⁊ loculos ꝑpos ad ea q̄ furabat̄ rponēda. Et
ſcd̄m Auguſtinū. ea q̄ furabat̄ dabat vxori ⁊ fi-
lijs ſuis. Sic multi habentes loculos et faculta
tes eccleſie. ea que diuino cultui ⁊ pauperibus
erogare deberēt ſubtrahūt. ⁊ ſibi retinēt: ac īde
ditari ⁊ īcliti fieri ſtudēt. Multi etiā bona eccl'ie
q̄ ſunt paupm dant filijs ⁊ mētricibꝫ: ac ſacrilega
crudelitate ſōripiūt paupibꝫ ⁊ expēdūt ī illicitis

Unde de ſacerdotibus belis legiť q̄uo filij ⁊ vxo-
res eoꝝ comedebāt illa q̄ ſuꝑ altare ponebanť
⁊ rex credebat ꝙ bel ea comediſſet. Multi etiaꝫ
cuſtodes loculoꝝ monaſterij exiſtētes: bona ad
vſuꝫ fratrū deputata. largiūť q̄bus nō debent ⁊
magis ī ſuis ſuꝑfluitatib⁹ ꝙ̄ alioꝝ neceſſitatibꝯ
expēdūt: ac al's illicite ⁊ male ꝯſumūt. Et q: oēs
p̄dicti loculos xp̄i cū iuda fure portāt: ⁊ eū ī ſce
lere ſequūť. idō etiā p⁹ eū ī tenebras demergūť.
Dn̄s cui angeli miſtrāt ꝯſcēdēs īfirmis loculos
habebat. ī q̄bꝯ oblata fideliū ſeruabāť ſuoꝝ ⁊ i-
digētiū neceſſitatibꝯ ꝓfutura. ī ſignū ꝙ eccl'ia lo
culos erat habitura: ⁊ ī hoc dať forma eccl'ie ſer
uādi neceſſaria. Sane cū doceret viā pauꝑtatiſ
nō habebat loculos ꝓpter ꝓpam vtilitatē: ſed ad
pauꝑm ſuoꝝ ſumpt⁹ ⁊ neceſſitatē. Unđ Aug⁹.
Habebat dn̄s loculos ⁊ a fidelibꝯ oblata cōſer-
uās: ſuoꝝ neceſſitatibꝯ ⁊ alijs indigētibꝯ tribue
bat. Tūc primū eccleſiaſtice pecunie forma ē in
ſtituta: vt itelligerem⁹ ꝙ p̄cepit nō cogitādum
eſſe de craſtino. nō ad hoc fuiſſe p̄ceptū vt nihil
pecunie ſeruareť a ſanctis: ſed ne deo ꝓpter iſta
ſeruiať: ⁊ ꝓpter inopie timorē iuſticia deſeratur
Unde ⁊ Nicolaus tertius. ī declarādo regulam
fratrū minoꝝ. Dicim⁹ ꝙ abdicatio ꝓpetatis oīm
rerū tam in ſpāli: ꝙ̄ in cōmuni meritoria eſt et
ſancta. quā xp̄c viā ꝑfectōis oſtendēs: ⁊ v̄bo do-
cuit ⁊ exēplo firmauit. Nec his quiſꝙ̄ putet ob-
ſiſtere. ꝙ iterdū diciť xp̄m loculos habuiſſe. Nā
ſi xp̄c cui⁹ ꝑfecta ſūt opa: ī ſuis actib⁹ viaꝫ ꝑfe-
ctōis exercuit. ꝙ iterdū infirmoꝝ īꝑfectōnibus
cōdeſcēdēs: ⁊ viā ꝑfectōnis extolleret. ⁊ īꝑfecto-
rū infirmas ſemitas nō damnaret. Sic īfirmo
rum ꝑſonā xp̄c ſuſcepit ī loculis: ſic ⁊ in nōnul
lis alijs nō tm̄ carne: ſed ⁊ mēte cōdeſcendit in
firmis. Egit g̊ xp̄c et docuit ꝑfectōnis opa. egit
etiā et infirma: ſicut iterdū in fuga patuit ⁊ lo
culis. Sed vtrūꝗ ꝑfecte ꝑfectus exiſtēs: vt per
fectis ⁊ īꝑfectis viā ſalutis oſtēderet Hec Nico
laus. Sed q̄re dn̄s furi loculos cōmiſit. ⁊ aua
rū ſuū diſpenſatorē fecit. videť em̄ ꝙ ei occaſio-
nem peccādi dederit. Dicendū ꝙ iudas p̄mo fuit
bonus qn̄ vocatus fuit ad apl'atū: ⁊ officiū di-
ſpenſatōis ſibi traditū. ſed poſtea lapſus eſt in
pctm̄. Et q̄uis xp̄c ſciret eū futurū furē ⁊ ma-
lum. tn̄ plurib⁹ de cauſis tradidit ſibi illud offi-
ciū. Primo vt eius eccleſia exemplo ſui fures ⁊
malos cū patiť toleraret. nō ē em̄ bonus q̄ ma-
los tolerare nō potuit. Secūdo vt ei occaſioneꝫ
ꝑditōnis auferret: cū ex loculis mitigatōeꝫ cō-
cupiſcētie haberet. Tertio vt doceret ꝙ minori-
bus tēporalia ſūt tradēda. ſed maiorib⁹ ſpūalia
cōmittēda. Quarto vt nos īſtruēs oſtēderet: ꝙ̄
parū tēporalia curaret. qn̄ burſam pecunie fu-
ri et deteriori tradidit. claues aūt eccleſie cum
magna examinatōne cōmiſit petro: qđ ē cōtra
illos qui ſuas animas: vel alioꝝ illis cōmittūt
ad regendū. q̄bꝯ bouē vel aſinū nō cōmitterent
ad vēdēdū. Ex p̄miſſis g̊ patet ꝙ xp̄c ⁊ diſcipuli
eius đ elemoſinis ⁊ oblatōnibꝯ fideliū tāꝙ̄ pau-
peres viuebāt. Sed dn̄s ꝓ maria reſpondit.

⁊ eam more ſolito defendit: dicens. Quid mole-
ſti eſtis huic mulieri. Quaſi diceret. ſine cauſa
murmuratis. Opus em̄ bonū operata eſt in me
⁊ ergo nō debetis eam reꝑhendere. Non eſt per
ditio vnguēti (vt vos dicitis) ſꝫ op⁹ bonū id eſt
pietatis et deuotionis obſequiuꝫ. Unde de bono
opere lapidatis eam contra rationeꝫ et iuſticiā
Sinite illam nūc de hoc vnguento facere qđ po
terit: vt in die ſepulture mee ſeruet illud. ſcili-
cet quod tunc pro ipā preꝑa rabit. illud enim re
ſeruabit: quia non potuit expendere. preuenta
acceleratione reſurrectionis mee. Unde dimit-
tenda eſt nunc facere quod tunc facere non po-
terit. Et illud vnguentū in loco iſtius nūc ī me
expenſi tunc ſeruabit. vel precepit partē iſtius
vnguenti ad ſepulturam ſuam reſeruari. Unde
credendum eſt ꝙ ipſa hoc fecit edocta a ſpiritu
ſancto. Quia enim cognouerat eum in ꝓximo
moriturum. ipſo hoc dicente. ideo vnguentum
parauerat cuius partem nunc expendit. et par
tem ad officium ſepulture reſeruauit. Naꝫ pau
peres ſemper vobiſcum habebitis quibus bene
facere poteſtis. et recuꝑare quod modo negle-
ctum dicitis. me autē nō ſemper habebitis. ſcꝫ
preſentia corꝑali ad habitandū vobiſcū ī carne
paſſibili. q̄ indiget vnctione tali. Quaſi diceret
poterit recuꝑare ad benefaciendū pauperibus.
ſed nō ad vnguendū meū corp⁹. Bonis ⁊ malis
loquiť de preſentia corꝑis ſui. Sedet em̄ ad de-
xteram patris poſtꝙ̄ in celū aſcendit: ⁊ ſm̄ cor
pus nō eſt hic: qui p̄ſentia maieſtatis ſemꝑ eſt
hic. Si tn̄ ad bonos pertines: ſemꝑ habes xp̄m
in preſenti per fidem. per ſignū. per baptiſma
tis ſacramentū. per altaris cibum et potū. Un̄
alubi dicit eis. Ecce ego vobiſcū ſum vſꝗ ad cō
ſumationem ſeculi: quia erit cum fidelibus pre
ſentia ſpirituali et ſacramentali. Quod habuit
id eſt quod potuit hoc fecit: vel quod habuit fa-
cere ex officio pietatis. hoc fecit in opere dicta
tis. preuenit em̄ vngere corp⁹ meum. in ſepultu
ram meā futuram deſignandaꝫ: q: in hoc facto
prefigurauit eam de ꝓpinquo futurā. Quaſi di-
ceret. Sinite vt faciat viuo dum poteſt: qđ vo-
let facere mortuo: ſed nō poterit. Un̄ Alchuin⁹
Significat ſe mortuū: et ad ſepeliendū arom a
tibus eſſ vngendū. Ideo marie cui ad vnctionē
mortui corꝑis preuenire nō liceret. donatuꝫ eſt
viuenti adhuc impēdere obſequiū: qđ poſt mor
tē celeri reſurrectione p̄uenta nequirit Unđ et
Theophil⁹. Preuenit ea quaſi a deo ducta vn-
gere corpus meū. in ſignū ſepulture future. in q̄
ꝓditorē confundit ac ſi ei diceret. Qua conſciē
tia mulierem confundis. que in ſepulturaꝫ cor-
pus meum vngit: et teipſum nō confundis q̄ te
in mortē trades. Mittens enim hec vnguentum
hoc in corp⁹ meū. ad ſepeliendū me fecit: ⁊ per
hoc meam ſepulturam prefigurauit. Quod vos
putatis perditionem eſſe vnguenti. officium
eſt et ſignificatio ſepulture. Miſterium ē quod
agitur in quo mors et ſepultura mea cito fieri
ſignificatur. In proximo enim paſſurus ſum,

ideoq̄ʒ hoc mihi obtulit ad ſepeliendū. Nec mi-
rū ſi me vnguēto ꝑfuderit. ⁊ mihi bonū odorem
fidei ſue dederit: cum ego ꝓ ea mox fuſurus ſuū
ſanguinem meū. ⁊ datur⁹ animā meam. Paci-
entia ergo dn̄i arguit iudā. auaricie ⁊ nō pau
perū cauſa dixiſſe quod dixit: ſed obſequiū ma
rie cōmendauit. oſtendēs ꝙ eſſet moritur⁹: ⁊ ad
ſepeliendū aromatib⁹ vnguētis. Tunc dixit
eis ih̄s opus hoc cōmemorandū. in dulcem me
moriam eius. i. ad laudē eius recitandum tāꝗ̄
factū virtuoſum. vbicūq̄ʒ in toto mūdo p̄dicatū
fuerit hoc euāgelium. id eſt hoc factū mulieris
ꝑtinens ad xp̄i euāgeliū. nondū eñ̄ euangelia
erāt ſcripta. Quaſi diceret vos īſipienter eam
reprehēditis. ꝓ eo facto pro q̄ ipſa laudanda eſt
ī vniuerſo mūdo. vbicūq̄ʒ p̄dicatum fuerit hoc
euāgeliū. i. vbicūq̄ʒ dilatabit̄ eccleſia ꝑ mūdū
q̄ꝛ memoriale ſempiternū habebit ex hoc ꝙ mi-
hi fecit. Ubi theophi. ꝓphetat autē dn̄s cōſequē
ter duas ꝓphecias. ſ. ꝙ euāgeliū ei⁹ p̄dicabit̄ in
vniuerſo mundo: ⁊ ꝙ opus mulieris laudabit̄
Hec theophilus. Et hoc dn̄i dictū iam patet ad
impletum. Ubi beda. Notandum autē q̄ꝛ ſicut
maria gloriam adepta eſt toto orbe. quocūq̄ʒ ec
cleſia ſancta diffuſa eſt. de obſequio quod domi
no pia deuotōne exhibuit: ita econtrario. ille q̄
obſequio eius detrahere temeraria lingua non
timuit. ꝓditor nota longe lateq̄ʒ infamatus. et
deo ſimul atq̄ʒ hominib⁹ merito factus eſt exo-
ſus: ſed dominus bonū laude digna remunerās
futuras impij ꝯtumelias tacendo preterijt Hec
beda. Nihilominus tamen et iudas indignatus
remanſit. ⁊ inde ꝓditōnis cauſam et occaſio-
nem aſſumpſit. Hinc habemus argumentum.
ꝙ maius bonum qn̄q̄ʒ obmittēdum eſt. pro mi
nori bono qđ iterum recuparí non poterit. Et
prefertur hic bonum qđ videt̄ minus: ei qđ vi-
detur maius. in genere dico: non quo ad carita
tem. Ubi ſciendum ꝙ multa bona opera ſunt. de
quib⁹ ſi peteret̄ concilium anteꝗ̄ fiant. non cō-
ſuleremus ꝙ fierent: quia forte poſſent fieri me
liora. poſtꝗ̄ tn̄ iam incipiunt fieri. non ſunt ꝓ-
hibenda. Et ſm̄ Criſ. Forte ih̄s anteꝗ̄ effunde
ret vnguentum eligiſſet potius illud dari pau-
perib⁹. nunc ỏo quia iam factum erat exprimit
dicens ſinite illam. Item qn̄q̄ʒ faciendum eſt il-
lud quod eſt minus neceſſariū. et poteſt p̄poni
magis neceſſario. ſi remanet locus implēdi qđ
eſt magis neceſſariū. preſertim ſi tollatur loc⁹
faciendi id qđ eſt minus neceſſarium. et immi-
neat caſus qđ illud minus neceſſariū nō poſſet
al's recuperari. ⁊ ideo forte dn̄s promiſit ſic fie-
ri. vn̄ et dixit. ꝙ paupes non autē ip̄m ſemper
haberent. In hoc autē ꝙ dicit paupes ſemper
habetis vobiſcū. dat̄ intelligi familiaritas quā
diuites debent habere ad paupes: q̄ꝛ pauperes
maxie facti ſūt ꝓpter diuites. Circa iſta anſel-
mus ad ſororem ſuam ſcribens ſic dicit. Gaude
queſo huic intereſſe conuiuio. ſingulorum diſtin-
gue officia. Martha miniſtrabat. diſcumbebat
lazarus. vngit maria. hoc vltimū tuū eſt. fran-

ge ibi alabaſtꝝ cordis. ⁊ quicq̄đ amoris. quicq̄đ
deſiderij. q̄cq̄đ affectōis habes. totū effunde ſuꝑ
caput ſp̄oſi tui. adorās in hoīe deū: ⁊ in deo ho
minē. Si fremit. ſi murmurat. ſi īuidet ꝓditor.
ſi ꝓditōnem vocat deuotōnem: nō ſit tibi cure.
Phariſeus murmurat īuidēs penitēti. murmu
rat iudas de effuſione vnguēti: ſed iudex accuſa
tōnē nō recipit. accuſatam abſoluit. Sinite i-
quit illā. bonū enim opus operata eſt in me. la-
boret matha. paret hoſpitium ꝑegrino. eſuriē-
ti cibū. ſicienti potū. veſtem algenti. ego ſolius
marie. ⁊ illa mihi totū p̄ſtat qđ habet. a me q̄c-
q̄đ optat expectet. Hec Anſelm⁹. Conſpice igit̄
dn̄m ih̄m cenantē in domo ſymonis: cum illis
amicis ſuis. quia forte cōſanguinei: vel multū
domeſtici erāt eiuſdem ſymonis. ⁊ cōuerſantem
cū eis paucis diebus. ſ. vſq̄ʒ ad temp⁹ paſſionis
ſue: ſed ampli⁹ in domo marthe. Hec eñ̄ dom⁹
erat ſuū refugiū ſpeciale. ibi cū diſcipulis ſuis
comedebat ⁊ dormiebat. ibi et mater eius cum
ſororib⁹ quieſcebat: quā om̄s multū honorabāt
⁊ maxime magdalena que eam ſꝑ aſſociabat.
nec ab ea vllaten⁹ recedebat. Lazarus quippe ⁊
maria magdalena ⁊ martha: ex patre ⁊ matre
geniti inſignes ⁊ diuites fuerūt: ⁊ lazaro pars
eorum q̄ in hieruſalē pn̄tes habuerāt. ſ. quidā vic⁹
⁊ maria magdalū caſtellū ſeu oppidū galilee ad
duas leucas de bethſayda ꝯtra meridiē. ⁊ ſcđo
miliario a ſtagno genezareth. ⁊ marthe betha
nia in ꝑtem de hereditate pn̄tū ceſſit. et euenit
ſed tn̄ ꝓpter hoſpilitatis gratiā: ſimul cū mar-
tha manebāt: q̄ꝛ ipſa prudētior ad diſpēſandum
erat. ⁊ ideo etiā in receptōne dn̄i ſola. aliqn̄ mar
tha legit̄ nomīata. Conſpice etiā ipſam dn̄am
q̄ꝛ de dilectiſſimo filio ſuo timore ꝑterrita erat
nec ſe ab eo illo tempꝫ ſepabat. Et cum dn̄s de
fendēs magdalenā a murmure ꝓditoris: dicēs.
mittēs hec vnguētū hoc in corp⁹ meū: ad ſepeli
endū me fecit. an nō credis: ꝙ h⁹ ỏbi gladi⁹ ma-
tris aīam ꝑtrāſiret. Quid eñ̄ de morte ſua ex-
p̄ſſius dicere poterat. Sil'r ⁊ om̄s alij erāt ꝑter
riti. ⁊ anxijs cogitatōib⁹ pleni. colloquētes adin
uicem vnus cū altero hincinde. in ore illorum qui
hn̄t dura ⁊ aduerſa tractare. Cōpatere ipſis. et
tūc libēter cū eis cōuerſeris. Cognouit ergo ꝑ
famā publicā turba multa ex iudeis. q̄ ex tota
terra venerāt ad diē feſtū: q̄ꝛ illic. ſ. in bethania
eſſet ih̄s. bethania eñ̄ ꝓpe hieruſalē q̄ſi ad duo
miliaria erat. ⁊ ideo defacili hoc cognoſcē pote-
rāt: ⁊ venerūt illuc nō ꝓpt̄ ih̄m tm̄. ſʒ etiā vt la-
zarū viderēt ſuſcitatū. In hoc īnuit̄ duplex cā.
vna ꝓpter ip̄m ih̄m reuerent̄ viſitandū. alia vt
viderēt lazarum ſuſcitatū. ⁊ hoc ꝓpter duo. Primo
q̄ꝛ illud qđ factū circa ip̄m audierāt. valde mi-
rabile erat. ⁊ hoc hoīes videre deſiderāt. Scđo
q̄ꝛ ſperabāt lazaro referēte. aliq̄đ đ alia vita ꝑ-
cipe ⁊ audire cui⁹ cognitōis deſideriū hoīs ē in-
natū. Curioſitas tn̄ magis eos adduxit ꝗ̄ cari
tas. nec tātū amore ducebāt̄ quātū āmiratōne
q̄ꝛ ſicut ſe cupiditas hoīm habet. noua videre ⁊
audire cupiebāt. Sʒ illa curioſitas mala ñ erat

ex qua ad fidẽ induci poterãt. Nos ecõtra ſi co-
gnoſcim⁹ ihm obediẽtis aĩe domũ. ĩ q̃ ĩhabitet
ĩueniſſe: veniam⁹ illuc cõtemplatõe. nõ propter
hoiem tm̃ quẽ in aĩa ſuſcitatũ videm⁹ ſʒ vt vitã
bonã imitemur: ꝛ ꝑ hoc ad viſionẽ ihu ꝑuenia-
mus. Cogitauerũt aũt pricipes ſacerdotũ do-
lẽtes de manifeſtatõe glorie xpi: vt lezarũ iter-
ficerẽt. ad occultandũ miraculũ: q: multi ex iu
deis propter illũ abibãt. ꝛ credebãt in ihm con
uicti ſigno maximo: ꝛ ĩducti ad credẽdũ. In q̃
videbant̃ manifeſte deo obuiare. ipe em̃ viuifi-
cauerat lazarũ. ꝛ iſti volebãt occidere eũ. ex q̃
ꝛ maxima patet malignitas eoꝝ. Stulti et ma-
ligni iudei eũ occidere volebant: quẽ nuper dñs
ſuſcitauerat: ac ſi iterũ eũ reſuſcitare nõ poſſet
Vñ Aug⁹. O ſtulta cogitatõ ꝛ ceca ſeuicia. Do
min⁹ xpc q̃ ſuſcitare poterat mortuũ: nõ poſſet
ſuſcitare occiſum? Ecce vtrũqʒ fecit dñs: ꝛ laza-
rũ mortuũ: ꝛ ſeipm̃ ſuſcitauit occiſũ. Vbi ꝛ Cri.
Nullũ aũt miraculũ xpi eos ita furere fecit: hoc
em̃ mirabilius erat. ꝛ corã ml'tis factũ ẽ: ꝛ erat
inopinabile. mortuũ quadriduanũ videre am-
bulantem et loquẽtem. Oratio.

Domine ihu xpe qui ꝓ omni mũdo paſſu
rus venire: ꝛ morari in bethania. i. in
domo obediẽtie. ꝛ ibidẽ cenare voluiſti
ac caput ꝛ pedes tibi vngi ꝑmiſiſti. da mihi vt ĩ
vera obediẽtia ꝑſeuerãdo. ꝑ hanc tibi refectõeʒ
facere merear ſpũalẽ: q: tu ĩ noſtra delectaris:
ꝛ quodãmõ paſceris obediẽtia. Fac etiã me ibi
dẽ caput tuũ ꝛ pedes vngere. caput quidẽ diui-
ne virtutis tue potentiã digna reuerẽtia: ꝛ lau
de cõfitẽdo. pedes vo aſſũpte humanitatis miſte
ria simil'r digne ſuſcipiẽdo: vl' caput te xpm̃ ve-
nerando. ꝛ pedes tuis fidelib⁹ obſequẽdo. vt tuaʒ
grati am cõſequar ſic agendo Amen.

De ſeſſione domini ſuꝑ pullum et azinam.
Capitulum. XXVI.

Requẽtabantur miſte-
ria implebãt̃ ſcripture ꝑ dñm ihm
inſtante tpe quo volebat ꝑ ꝓprij ſan
guinis effuſionẽ. mũdo ꝯferre reme
diũ. Igit̃ in craſtinũ. i. in die ſequẽti. ſ. dñica ſũ
mo mane ꝑauit ſe ad eũdum in hieruſalẽ. nouo
ꝛ incõſueto modo: ſʒ ſicut fuerat ꝓphetatũ. Im-
minẽte itaqʒ paſchali tpe q̃ imolabat̃ agn⁹. ipe
tanq̃ verus agnus ad locũ paſſiõis acceſſit. ꝓ
ſalute mũdi volũtarie imolandꝰ: facto oſtendẽs
ꝙ erat ꝑatiſſimus ſe humiliare et obedire vſqʒ
ad mortẽ cõtemptibiliſſimã ꝛ acerbiſſimã pro
oib⁹. Scd̃m bedã. Preceptũ legis erat: vt decia
luna ꝑmi mẽſis. agn⁹ ſiue hedus ĩ domo reclude
ret̃ vſqʒ ad decimã lunã eiuſdẽ mẽſis: qñ ad ve-
ſperã imolabat̃. Vnde ꝛ verus agn⁹ ex oĩ grege
ſine macula electus. ꝑ ꝓp'li ſanctificatõe imolã-
dus. ante quiqʒ dies. i. decima luna hieroſolimã
aſcẽdit: vt ſic veritas figure reſpõderet. Cũqʒ
dñs ihs ꝑgere vellet mater vt credit̃ pro affectu
eũ retinebat. Similit̃ ꝛ diſcipulis ꝛ alijs ĩtolle
rabile videbat̃. ꝙ illuc iret: ꝛ vt poterãt eũ ꝯtra

hebant. O deus q̃ũo diligebãt eũ? ꝛ q̃ũo erat eis
amarũ quicq̃d lederet ipm̃? Ipe vo aliter diſpo
ſuerat qui vniuerſoꝝ ſalutẽ ſiciebat. Cepit igit̃
ire: ꝛ illa ꝑua ſʒ fidel' diſcipuloꝝ comitiua poſt
ipm̃ incedere. Et venit bethphage ĩ medio iti-
neris: q̃ erat viculus: ſeu villa ꝑua ſacerdotuʒ
in latere ꝛ deſcẽſu ſeu decliuio mõtis oliueti ver
ſus hieruſalẽ. diſtãs vno miliario a bethania: q̃
eſt ĩ alio latere mõtis eiuſdẽ: ꝛ vno a hieruſalẽ
vñ betphage locus ſacerdotũ bene dom⁹ bucce:
ſeu maxillaꝝ ĩterꝑtat̃: q: maxilla ꝓpa erat ꝑs
ſacerdotũ in lege. quoꝝ erat ꝑdicare ꝛ vbuʒ dei
ꝓponere. Sacerdotes em̃ q̃ ꝑ ebdomadã ĩ tẽplo
deſeruiebãt. ꝯpleto officio vicis ſue illuc ad ma
nendũ diuertebãt. vbi etiã pecora ſua alebant.
licet em̃ nõ habebãt hereditatẽ ad excolendum
habebãt tñ domos ad nutriẽdũ aĩalia. ꝛ ad ma
nendũ tẽpore: q̃ nõ vacabãt cultui diuino ĩ hie
ruſalẽ. In hoc ꝙ dñs venit ĩ mõtẽ oliueti. ſigni
ficat̃ ꝙ ꝑ ſolã pietatẽ veniebat ad paſſionẽ: et
nõ ꝑ neceſſitatẽ. Scd̃m hiero. iſte mons vocat̃
mõs olei criſmatiſ ꝛ luminis. in q̃ ſignificat̃ tri
plex effect⁹ dñice paſſiõis. ĩ oliua venia ĩdulgẽ
tie. ĩ criſmate vnctio gr̃e. ĩ lumie ſplẽdor glorie

Ibi g̃ dñs expectãs miſit inde duos diſciplos
Scd̃m Criſ. ꝛ gloſaʒ hij fuerũt philipp⁹ ꝛ petr⁹
quoꝝ ꝑmus ſamariã q̃ſi azinã. ſcd̃us corneliũ:
q̃ſi azine pullũ adduxit. Tales em̃ debent mitti
ad ꝑdicandũ. ſ. q̃ hñt agnitõeʒ veritatis ſeu ſciẽ
ciã ad intelligendum. ꝛ ſplẽdorẽ honeſtatis ſeu
gr̃aʒ ad docẽdũ. petrus em̃ ĩterꝑtat̃ agnoſcens
philippus os lãpadis. Miſit autẽ diſcipulos q̃ſi
diſciplinatos. propt̃ edificatõeʒ exẽpli: ſʒ duos
ꝓpter firmitatẽ vbi: q: in ore duoꝝ vl' triũ ſtat
oẽ vbũ. ꝛ plurib⁹ alijs de cauſis deſtinauit hũc
numerũ: ſicut ꝛ binos miſit ad ꝑdicandũ. Vñ
hiero. Miſit duos ꝓpẽ ſocietatẽ. ꝓpter duplicem
hũilitatẽ cordis ꝛ corꝑis. ꝛ propt̃ duplicẽ gemi
nã caritatẽ dei ꝛ ꝓximi. Et iterũ. Siue propter
theoricã ꝛ practicã. i. ſcienciã ꝛ opa. Vñ ꝛ beda
Recte aũt duo mittunt̃. ſiue ꝓpter ſcienciã veri-
tatis et mũdiciã opis. ſeu ꝓpter gemine dilectõ-
nis. dei videlicʒ ꝓximi ſacramẽtũ toto orbe ꝑdi-
candũ. Vñ etiã Criſ. Duos aũt miſit aplõs: q:
ꝑ duo generalia mãdata oẽ gen⁹ hoim̃ ꝯ pcc̃o
abſoluit̃. Qualia? diliges dñm deuʒ tuũ ex toto
corde tuo: et ꝓximũ tuũ ſicut teipm̃. In his duo
bus oẽ pcc̃m expellit̃. ꝛ oĩs iuſticia ꝯſumat̃.
Aut certe illa duo. Q̃d tibi non vis fieri: alteri
nõ feceris. ꝛ q̃d vultis vt faciãt vobis hoies: fa-
cietis eis: et vos ſimiliter. Vñ ꝛ Remigi⁹. Du
os quippe miſit ꝓpter duos ordines ꝑdicatoruʒ
miſſos iudeis ꝛ gentib⁹. ſiue duo ſũt ꝑcepta ca-
ritatis. ſiue propter duo teſtamẽta. ſiue propter
litteram et ſpiritũ. Et dixit eis. Ite ĩ caſtellũ
ſcʒ ĩ hieruſalẽ: q̃d ꝯtra vos id eſt corã vobis eſt
ꝛ vobis ex oppoſito poſitum. ad radicẽ alterius
montis. ſcʒ ſyon: hoc etiam dicit ꝙ contradictio
nem futuram in hieruſalem contra apoſtolos
preuidebat. Et dicit caſtellum: quia vſus ſacre
ſcripture eſt aliquando caſtellum ꝑ ciuitate: et

ciuitatē ꝓ caſtello ponere. Uel dicit̄ caſtellum
ꝓpter loci ſitū ⁊ fortitudinē: q: triplici muro ac
ꝓpugnaculis⁊ fortalicijs ad modū caſtri clauſa
erat hieruſalē. Uel vocat eā ſic deſpectiue. iam
enī nomen ciuitatis amiſerat: q: ex libertate tē
porali ī ſeruitutē gentiū redacta. ⁊ romanis ſū
iecta erat. Itē de libertate ſpirituali redacta
erat ī ſeruitutē pctoꝝ: ⁊ de frequentia ꝓploꝝ in
paucitatem habitatoꝝ. ⁊ ideo dicitur diminute
caſtellū. Itē non vocat hieruſalē ciuitatē: quia
nō erat ibi ciuium vnitas: ſed multiplex diſcor
dia īter eos: ſed vocat eā caſtellū: quia munita
erat armis malicie cōtra xp̄m. Et ſtatim ſcilꝫ
ante portam ⁊ introitū ciuitatis. īuenietis azi-
nam et pullū eius: ſup quē nullus ſedit. ī biuio
⁊ loco publico alligatos: ⁊ ad miſteria paupeꝝ
deputatos. Mos quippe erat ī illis regionib᷒: vt
ī ſingulis ciuitatib᷒ ⁊ viculis. azinus vl' q̄dlibet
aīal ad opus vl' ad ſedendūꝫ aptū. p̄paratū ha-
beret̄ ꝓ paupib᷒: qui ꝓpa iumēta nō habebant:
⁊ ſi cui neceſſe eſt ope vel itinere vni᷒ diei: eo vte
retur de cui᷒ ſuſtentatōe habitatores vrbis cō-
muniter cogitabāt. ſed cū q̄s eo vtebat̄ ꝓ tēpo-
re illo pabulū ei dabat. ⁊ poſt vſū ad locū deter
minatū reducebat. Mos igit̄ iſte tūc hieroſoli-
mis ſeruabat̄. vbi ī loco publico ligata erat azi
na: ⁊ cū ea pullus: qui pit̄er ad opera cōmunia
nutriebant̄. nōdū enī quiſq̄ eū aſcenderat: et q̄
azina vtebat̄ vtriqꝫ de pabulo ꝓuidebat. Sol-
uite et adducite mihi. Ubi Cris. Ecce igit̄ q̄bu
mile. ⁊ ꝯtemptibile animal xp̄c rex regū elegit
ad inſidendū cū hieruſalē ingrederet̄. Et ſiquis
vobis aliq̄d dixerit. dicite q: dn̄s ſcilicꝫ omniū
his opus habet. ⁊ cōfeſtim ſine cōtradictōne di-
mittet eos. Dicit enī Cris. q᷑ virtus xp̄i mouit
et p̄parauit cor dn̄i. i. cuſtodis illoꝝ animaliū:
vt mox ad verbūꝫ eoꝝ daret eis q̄uis ignotis.

Miſtice caſtellū mūd᷒. diſcipuli dō p̄dicatores
mūdus dō eſt contra p̄dicatores: q: mūd᷒ amat
diuicias. honores. ⁊ delicias. ecōtra p̄dicatores
p̄dicant pauꝑtatem. abiectionē ⁊ aſperitatem.
Azina populus iudaicus ꝓpter ſtulticiā. pullus
populus gentilis ꝓpter laſciuiā ⁊ peccādi ꝯſue
tudinem. Dicit̄ ḡ diſcipulis. Ite ad p̄dicatōnis
officiū. ad ſacramētoꝝ miniſteriū. in caſtellūꝫ
id eſt in mūdum q̄ multipliciter impugnat deū.
ſcꝫ errorib᷒ in īcredulis. fictionib᷒ in ẏpocritis
voluptatib᷒ in īpudicis. vanitatib᷒ in ſupbis cu
pīditatibus ī auaris ⁊ ambicioſis. Un̄ Iohānes
Totus mūdus ī maligno. i. ī malo igne poſitus
eſt. Quod cōtra vos ē diſſimili cōuerſatōne: tu-
mida mētis obſtinatōne. pudibūda oris obiur-
gatōne. Et ſtatim īuenietis: q: ſine magna ſoli
citudine querēdi: azinā alligatā ⁊ pullū cū ea:
quoꝝ ſcd̄m gloſā. vnū ad iudeos ſcꝫ azina. alte-
rum ad gentes ſcꝫ pullus refert̄. Igit̄ iudea ſm̄
deū ⁊ in ſpiritualib᷒ mater eſt gentiū: q: de ſẏon
exiuit lex. Ecce triplex miſeria ꝯditōnis pctoꝝ
que debet nos monere ad querēdū. Beſtialis ſi-
militudo: q: de homine iumentū ē factus. ⁊ idō
dicit azinā ⁊ pullum eius: ſpiritualis ligatio. q:
de libero factus eſt captiu᷒. ⁊ ideo dici alligataꝫ
talis multitudo q: ſtultoꝝ infinit᷒ eſt numerus
⁊ ideo dicit ſtatim īuenietis. vbiqꝫ enī occurrūt
pctores. Ut aūt dicit Cris. Propter quaſdam
ſimilitudines animalib᷒ his aſſimilati ſunt ho-
mines. deū vel dei filiū nō cognoſcentes. Eſt enī
animal hoc īmundū. rude. ſtultū. ⁊ infirmū. ſic
fuerūt hoīes ante xp̄i aduentū. et alligati p̄ua
ꝯſuetudine peccati. qd̄ vinculū forti᷒ eſt ceteris
q: licet alia vincula vetuſtate putreſcāt et cor-
rūpant̄. vinculū tn̄ peccati ſua vetuſtate fortī-
ficat̄. Sup quē nemo ſedit: q: nulli vult obedi-
re. Soluite monitis v̄ris. ab erroribus ⁊ pctis
enodando et extrahēdo ⁊ ſolutos oſtendēdo. ⁊ ad
ducite mihi in fide et moribus informādo: vt ſo
luti a vinculis me ſequāt̄ imitādo. Sicut enim
auis q̄ portat ſecū vinculū nō pōt bene ad p̄dā
ſuā volare. nec etiā poſt p̄dā ſuā poteſt currē
canis vinculat᷒: ſic nec pctor poſt xp̄m vinclo
peccati ligat᷒. Et ſi q̄s vobis aliq̄d dixerit impe
dire vos volēs. dicite q: dn̄s omniū cui omnia
ſeruire debent. his op᷒ habet et operā eoꝝ deſi
derat. nō ꝓpter ſuā neceſſitatē: ſꝫ ꝓpter noſtram
vtilitatem. vult enī noſtrā cōuerſionē propter
noſtrā ſalutē. Et cōfeſtim id eſt ſine ꝯtradictōne
dimittet eos: cognito mādato ſuperioris. Mo
raliter caſtellū dn̄o et ſuis apl'is: ac ſue gratie
munerib᷒ cōtrariū. poteſt dici cor hoīs pctoris
ratōnis et excuſatōnib᷒. q̄ſi muris et ꝓpugnacu
lis ꝯtra deū munitū. ac ꝑ turrim elatōnis: ⁊ ꝑ
murū obduratōnis. ⁊ ꝑ ſerā ꝑtinacie firmatum
Azina in eo ligata eſt aīa vincul' pctoꝝ p̄pedi
ta. pullus laſciu᷒ eſt affectus lubric᷒ et malus.
Duo diſcipuli ſunt timor et amor ordinat᷒. qui
azinā et pullū ſoluūt. dum ea pctis abſoluūt: ⁊
dn̄m deſuꝑ ſtratis veſtib᷒ ſedere faciūt. dū eādē
animā oībus virtutibus et donis imbuūt. Ubi
Cris. Ligata erat azina. i. dẏabolici erroris vi-
culo impedita: vt nō haberet libertatē ire quo
vellet. Nam oēs hoīes anteq̄ peccem᷒ liberūꝫ
habem᷒ arbitriū. ſi volum᷒ ſeq̄ volūtatē dẏabo
li an nō. Q: ſi ſemel peccātes obligauerim᷒ nos
operib᷒ eius. iam oīno nr̄a virtute euadere nō
poſſum᷒. Sed ſicut nauis fracto gubernaculo
illuc ducit̄. vbi tempeſtas īpulerit: ſic et homo
diuine gratie auxilio perdite per peccatū. non
quod vult agit. ſed quod dẏabolus vult. Et niſi
deus valida manu miſericordie ſoluerit eum.
vſqꝫ ad mortem in peccatorum ſuorum vincu-
lis permanebit. Ergo noſtra quidem volūtate
⁊ negligentiam alligamur. per dei miſericordiā
abſoluimur. Et ſic homo priuſq̄ peccet: liberūꝫ
habet arbitrium. vtrum velit ſub regno eſſe dẏ
aboli: cum autem peccando tradidit ſe ſub re-
gno ipſius. iam non poteſt de poteſtate eius.
ſed prima voluntas eius in neceſſitatem con-
uertitur. Et hoc eſt q᷑ homines ſeculares ⁊ pec
catores dicere ſolent. Nūquid volumus eſſe ſan-
cti? Et quis non vult eſſe iuſtus? ſed non poſſu-
mus. Uerum quidem eſt quod dicunt: ſed non
habent excuſationem: quia primum potuerūt

nō eē ſub poteſtate dyaboli ſi voluiſſet. Poſtq̄
vo poſuerūt thronū dyaboli in cordibꝫ ſuis. iā
nō poteſt eos de poteſtate dyaboli eripe: niſi ſo
lus deus Hec criſ.. Vñ bern. Difficilis prorſus
res. ⁊ ſoli diuine virtuti poſſibilis. ſuſceptū ſe-
mel peccati iugū a ceruicibꝫ ſuis excutere: qm̄
q̄ facit pctm̄ ſeruꝰ ē peccati. nec etiā liberari pt̄
ab iſto iugo niſi ī manu forti. Hec ē magna mi
ſericordia magnis neceſſaria pctoribꝫ. de q̄ di-
cit. miſerere mei deus ſcd̄m magnaꝫ miſericor-
diā tuā: ⁊ ſcd̄m multitudinē miſerationū tuarū
dele iniquitatē meā Hec bernardꝰ. Studeat ḡ
leſus a dyabolo: vt cito eiꝰ dirūpat iugū: q: tā-
tofacilius: quātocitius eius dominiū euitatur.
Hoc aūt totū factū eſt: vt p̄ter hūilitatis exem-
plū in hoc facto oſtenſum. etiā adimpleret̄ cō-
ſecutiue nō effectiue: qđ dictū ē ꝑ ꝓphaꝫ zacha-
riā: dicentē. Dicite filie ſyon. ſ. ciuitati hieruſa
lē. hoc ē habitātibꝫ in ea. Noli timere: īmo ex-
ulta ⁊ iubila. vbi dat ſecuritatē. ⁊ excludit timo
rē hūanū et ſeruilē. Ecce rex tuus. i. xp̄c venit
tibi māſuetus: ſedēs ſuꝑ azinā et pullū filiū ſub
iugalis. i. azine ſubiugo ⁊ onere poſite ⁊ domite
nō ſuꝑ vtrūqꝫ ſimul: ſꝫ ſucceſſiue. Et bene dicit
filiū ſubiugalis: q: ꝓplꝰs gentiū exemplo iudeo
rum credidit: vel a iudeis ad gētes vbū dñi ema
nauit. In tali aduentu ⁊ tam hūili ſignificatur
regis clemēcia: que ſubditis valde eſt accepta.
Quaſi diceret. Nō veniet ī faſtu regio: ꝓpt̄ qđ
poſſet eſſe odioſus: ſꝫ veniet ī māſuetudine: ꝓpt̄
qđ eſt magis diligendus. Noli ḡ timere regis
oppreſſionē. ſed exultās agnoſce regē tuū. men-
tes regentē ⁊ ad regnū celoꝝ ꝑducentē. Scd̄m
Criſ. Cōſueuerūt hoīes timere reges veniētes
ꝓpter nouitates belloꝝ et exactōnes: ⁊ ſeruitu-
tes atqꝫ iiuſta grauamīa: ſꝫ noli timere hieru-
ſalē: q: iſte rex veniēs nō eſt talis: ſꝫ māſuetus
⁊ humilis. nō in mūltitudine exercitꝰ: ⁊ equoꝝ
ingrediēs. ſꝫ cū humili turba azine inſidēs. Si
gnū quippe aduentꝰ xp̄i ī hieruſalē ad redempti
onē ꝓpl'i. fuerat ī zacharia ꝑdictū. et celebri fa-
ma diuulgatū videlicꝫ. q xp̄c venturꝰ erat ī hie
ruſalē in pauꝑtate ⁊ hūilitate. ſedēs ſuꝑ azinaꝫ
⁊ pullū eius. ⁊ ido legiſꝑiti hoc vidētes ī ipo cō-
pletū. oſtēdūt̄ cōtēptores ſue maieſtatis: quia
eū nō receperūt: ſꝫ magis tāq̄ deceptorē ꝑſecuti
ſūt. Hoc aūt nō ſolū impletū eſt: q: erat ꝑdictū
ſed etiā ante ꝑdictū eſt: q: erat īplendū. Vñ cū
dicit. Vt adīpleret̄ hic: vt cōſecutiuū ē: nō effe-
ctiuū. Circa hoc autē qđ hieruſalē dicit̄ filia
ſyon. eſt ſciēdū. q mōs ſyon ꝑs eſt ſublimior ci-
uitatis hieruſalē verſus meridiē. ⁊ aliquātulū
etiā ad occidentē. in q̄ erat rupes prerupta. que
mello vocabat̄: ī cuiꝰ angulo quodā ⁊ colle ſa-
tis eminēte: erat arx ⁊ turris dauid: ad quam
mille clipei pēdebāt. omniūqꝫ fortiū armatura
vbi dauid habitauit. ⁊ eam ciuitatē dauid ap-
pellauit. Vñ ciuitas hieruſalē dicit̄ filia mōtis
ſyon: q: in eo erat fortaliciū ciuitatis. ſ. turris
dauid. defendēs ⁊ ꝓtegēs ciuitatē ſicut mater fi
liā. Vnde canitur. Vrbs fortitudinis nr̄e ſyon.

Vt ergo ꝓpheta omnē excuſationē ignorātie a
iudeis auferret. cū dñi aduentū ꝑdiceret. ipam
qualitatē dñi aduenientis oſtendit ac ſi diceret.
O vos iudei q ille aduētꝰ dñi in carnē venturꝰ
eſt. his ſignis regē veſtrū cognoſcite. Cum vide
ritis eū venientem manſuetū. nō ſuꝑbū ſed hu-
milē. non armorū ſplendore terribilē: vt quodā
ad veſtrā deſtructōeꝫ nabuchodonoſor ⁊ anthio
chus venerūt: ſꝫ ad reſtauratōeꝫ. nō vt auferat
a te tēꝑale regnū atqꝫ terrenū. ſed cōferēs tibi
ſi ſcrediteris celeſte et ſempiternū. non vt ducat
te ī terrā alienā vinctū: ſed vt reſtituat te ī ꝓpria
liberum. Qꝫ autē tuus ait. tale eſt ac ſi diceret.
Tuus inquā nō alienꝰ. non extraneꝰ: ſed ꝓpriꝰ
tibi ꝓmiſſus. ex te natus. ⁊ in te nutritus. ⁊ tibi
hoc eſt ad tuā ſalutē ⁊ vtilitatē veniēs. venit ī-
quā tibi ñ ſibi: ſicut p̄lati multi potiꝰ veniūt ad
viſitandū ꝓpter lucrū ſuū q̄ ꝓpter ſalutem ſub-
ditorum. ſcilicet vt ſuas procuratōes accipiāt.
magiſq̄ vt defectus corrigant. Qꝫ vo ſubiun-
git manſuetus. oſtendit ſuam manſuetudinem
non ſolū in verbis: ſed etiam in ſubiugali ſeſſi-
one. Vnde Criſoſtomꝰ. Sciens autē ꝓpheta ma
litiam iudeorum: quia contradicturi erant xp̄o
aſcendenti in templum. ideo ante p̄monuit: vt
per hoc ſignum cognoſcerent iudei regem ſuū:
dicens. Ecce rex tuus venit tibi manſuetus ſu.
per azinam ⁊ pullum eius. Cum ergo videritis
eum in templo o iudei. nolite dicere non habe-
mus regem niſi ceſarem. nolite ſuperbe agere
contra eum: quia rex tuus venit tibi ſedens ſu.
per azinam. Si intellexeris tibi veniet. ſi nō in
tellexeris. veniet contra te. Id eſt ſi intellexe-
ris. veniet vt ſaluet te. ⁊ ſub pedibus tuis ſubi
ciat gentes. Si autem nō intellexeris. veniet
vt prebat te: ⁊ de templo ſanctitatis expellat. et
aliam ſponſam de gentibus caſtiorem inducat
in cubiculum ſanctitatis. Vis cognoſcere man
ſuetudinem venientis. conſidera ſp̄em aduētus
eius. Nō ſedet in curru aureo p̄cioſa purpura
fulgens. nec aſcendit ſuꝑ feruidū equū. diſcor-
die amatorē ⁊ litis: qui glorie iactancia pectus
hꝫ repletū: ⁊ gaudet ad vocē tube: ſꝫ ſedet ſuꝑ
azinam trāquillitatis ⁊ pacis amicā. Non aūt
vides in circuitu eiꝰ ſplendētes gladios. aut cete
ra ornamēta armorū terribiliū. Sed quid? Ra
mos frondentes. teſtimonia pietatis ⁊ pacis.
Venit ergo manſuetus. nō vt ꝓpter potentiam
timeret̄: ſed vt propter māſuetudinem amaret̄
Hec Criſ. Miſtice dicite o predicatores. filie
ſyon. i. eccl'ie militāti. ſicut enī hieruſalē dicit̄
filia ſyon: q: ab hoc mōte ſicut a matre protegi
videt̄. ſic eccleſia militans filia eccl'ie triunphā-
tiſ dicit̄: q: ab ea ſicut a matre ꝓtegit̄. Ecce rex
tuꝰ venit tibi. i. ad vtilitatē tuā: nō ſuā. ſedens
ſuꝑ azinā ⁊ pullū. i. ī p̄cordijs vtriuſqꝫ ꝓpl'i: q̄ſi
diceret. ꝑdicate mūdo aduētū xp̄i ī carnē: vt co
gnoſcat̄ ⁊ credat̄. vt recipiat̄ ⁊ colat̄. Euntes
aūt diſcipl'i tāq̄ veri obediētes. nō refutauerūt
hoc officiū vt ꝑuū: ſꝫ fecerūt ſic p̄cepit ill'ihs: et
adduxerūt azinā ⁊ pullū. ⁊ impoſuerūt ſuꝑ eos

veſtimēta ſua:et eū deſup ſedere fecerunt. Sic
ꝙ vt dicit Baſili⁹. decet nos ⁊ infima opa plu-
rimo cū affectu et ſtudio aggredi. ſciētes ꝙ qd
qd ītuitu dei fit nō eſt paruū: ſed dignū regno
celoꝝ. Veſtimēta aploꝝ quib⁹ turpitudo carnis
coopericꝰ: ⁊ ornata ſeſſio dño pat̄ur. aplica iſti-
tuta ⁊ exempla: ac doctrinā virtutū ſignificāt:
quib⁹ corda hoīm inſtruxerūt: vt deū habitato-
rē hr̄e poſſent. quib⁹ receptis a iudeis ⁊ gentib⁹
ſedit ī eis xp̄c: q: niſi aīa hijs inſtructa fuerit ⁊
ornata: deū ſeſſorē habere ñ mereẗ. Vñ bernħ.
Dño quoqꝫ ſeſſuro ſuꝑ azelluȝ. veſtes ſuas di-
ſcipuli ſubſtrauerūt. ſignificantes ſaluatorē ſeu
ſalutē nequaꝗ̄ inſidere nude anime. quā nō vi-
delicet veſtitā īuenerit doctrina ⁊ morib⁹ aploꝝ
Hec Bernħ. Xp̄c ergo ſuꝑ azinā ⁊ pullū ſedit
ꝓpter veritatē pallegate ꝓphecie ꝗ hoc expreſſe
dicit. ⁊ p̄mo ſedit ſuꝑ azinā. ſcd̄o. ſ. poſt aduētū
turbe de hieruſalē ſedit ſuꝑ pullū: ꝗ q: īdomit⁹
⁊ laſciu⁹ erat: ⁊ ſuꝑ eū nemo adhuc ſederat. nec
adhuc applicatus humanis vſib⁹ fuerat. ꝓpter in
equitudinē ⁊ incōſuetudinē forſam recalcitra-
bat. ⁊ ideo xp̄c rex māſuetus deſcendit. ⁊ deinde
ſuꝑ azinā ſub iugo domitā iterū aſcendēs ſedit
Hoc autē factū eſt ī figura: q: ꝑ azinā ſignifica
baẗ populus iudaicus ꝗ ſub lege laborauerat
⁊ iugū legis traxerat. ac multis vinculis pecca
toꝝ alligat⁹ erat. ꝑ pulluȝ popul⁹ gētilis ꝗ iugo
legis ſubiect⁹ nō fuerat. nec ꝗs eū iugo dñi co-
hercuerat. ac diuerſis dogmatib⁹ et erroribus
ſubdit⁹ erat. Ad hoc ꝗ̄ xp̄c veniebat: vt vtrūqꝫ
populū ſibi ꝑ fidē catholicā ſubiugaret. Sedēs
autē p̄mo ſuꝑ azinā. ſcd̄o ſuꝑ pullū. deinō iteꝝ
ſuꝑ azinā. ſignificauit: q: de iudeis trāſiuit ad
gētes. ⁊ iterū in fine mūdi de gentib⁹ trāſibit ad
iudeos: vt poſtꝗ̄ plenitudo gentium ītrauerat.
omnis iſrahel ſalu⁹ fiat. Hoc miſteriū etiā no-
taẗ ī delatione miſſal'. a cornu ad cornu altaris
Vel ſm̄ gloſam. Nō ad litterā ſuꝑ vtrūqꝫ in taȝ
breui ſpacio ſedit: ſed ſpūaliter intelligendū eſt
q: in p̄cordijs vtriuſqꝫ populi ſedet. Vñ ⁊ Criſ.
Sedet ſuꝑ azinā ⁊ pullū eius: vt et ī iudeis ſede
ret ⁊ in gētib⁹. Sedere aūt ſuꝑ iumēta eſt ī p̄cor
dijs eoꝝ habitare: vt dicat illis xp̄c. Tollite iu-
gū meū ſuꝑ vos. ⁊ videte q: mitis ſum ⁊ humil'
corde. Nō eſt autē cōtrarietas. ꝙ matheus dicit
azinā ⁊ pullū. ceteri aūt tm̄ dicūt pullū: q: vn⁹
qñqꝫ dicit quod ali⁹ tacet ⁊ p̄termittit. Mathe⁹
quidem ſcribēs hebreis hebreoqꝫ eloquio. recte
azinā ⁊ pulluȝ refert ſimul dño adductos. ſcie-
bat em̄ noticiā dei venturā ad iudeos ⁊ gentes:
ſed ceteri euāgeliſte ſcribētes eccl'ie gentiū gre-
co ſermone. ſolūmodo mētōeȝ pulli faciunt: q:
qd' gentiū ſalutē ſpecialiẗ reſpicit attēdūt. Mo
raliter ꝑ azinā poteſt intelligi caro nr̄a pigra.
ſtolida. laſciua. ab anteriori debilis id ē ad ſpi-
ritualia. a poſteriori fortis id eſt ad tempalia
ꝑ pullū carnalis affect⁹: ⁊ vanū deſideriū nr̄m
ꝗ liganẗ. i. voluptatū illecebris irretiunẗ: ſed
ea ſoluere⁊ ſubicere debem⁹: vt deus ibi ſedeat.
illiqꝫ dicam⁹: vt iumentū factus ſum apud te.

onus tāxa ⁊ portabim⁹: ⁊ ecōuerſo audiamus
empti eſtis p̄cio magno portate xp̄m in corpe
veſtro. Per illos ꝗ̄ qui azinā ⁊ pullū ad xp̄m ō
ducebāt. penitētes ſignificari poſſunt: ꝗ carnē
ſuā dant deo ꝑ mortificatōeȝ: ⁊ aīaȝ ꝑ cōtritōeȝ
ſicut ei ꝑ azinā caro: ſic ꝑ pullū anim⁹ deſignaẗ
Ad oſtēdendā erga ſuā hūilitatē ⁊ māſuetudinē
dñs ñ ſuꝑ ſuꝑbū ⁊ feruidū: ſed hūilis ſuꝑ hūile
⁊ mitis ſuꝑ mite animal ſedit: q: nō in ſuꝑbis ⁊
aſꝑis: ſed ī hūilib⁹ ⁊ quietis tm̄ reqeſcit: nō cur
ru: vel equis vtēs. nō ſcutiferos circūducēs: ſȝ
magnā vtilitatē ⁊ māſuetudinē hinc oſtendens
Ergo etiā ī exteriorib⁹ neceſſe ē vt hūilitatem
p̄tendas. ſ. xp̄m ſequi deſideras. Igiẗ ⁊ ī equita-
tura. in veſte. in cibo. ī domicilio. ⁊ ī omni appa
ratu. Et ſm̄ Criſ. q: cōtingebat ꝗſdā infirmio-
res exiſtētes ſubiugali op⁹ hr̄e. ⁊ hic mēſurā no
bis ſapiēcie poſuit. mōſtrās ꝙ ſuꝑ equos ⁊ mu-
los. aut bos cōiugantes ferri neceſſe non eſt: ſȝ
ſufficit azino vti. ⁊ vltra nō ꝓcedere. ⁊ vbiqꝫ eo
ꝙ neceſſitatis eſt cōtentū eſſe. Interroga autē
iudeos: ꝗs rex ſuꝑ azinā delatus ītrauit hieroſo
limā? Sed nō vtiqꝫ aliū habēt dicere quā hūc ſo
lū Hec Criſ. Vñ dñs nō legiẗ alubi equitaſſe vl'
mulū aſcēdiſſe. ſed mō tm̄ azinaſſe. ⁊ tñ eadem
ebdomada legiẗ morte turpiſſima cōdemnatus
fuiſſe. Qd̄ fiet de mltis p̄latis. ꝗ cū equoꝝ mul-
titudine equitāt. ⁊ hoc de patrimonio crucifixi
⁊ bonis eccleſiaſticis? Hoc em̄ eſt cōtra xp̄i ex-
emplū hic eis oſtēſuȝ. Itē ē cōtra illud deutro.
cū fuerit rex cōſtitut⁹ non mltiplicabit ſibi eq̄s
Si nō licet regi q̄ntomin⁹ pontifici? Si nō lai-
co q̄ntomin⁹ clerico? Si nō ď reddit ib⁹ ꝓpriȷ pa
trimonij q̄ntomin⁹ de p̄imonio crucifixi? Sed
nō ſuꝑbiāt ꝗ equis vl' currib⁹ vehūẗ: q: ⁊ ligna
⁊ lapides. ⁊ alie res viles plerūqꝫ ſic ducūẗ. Vñ
Criſ. Quid tibi arrogas et magna ſapis o hō.
quoniā excelſus ſuꝑ equū veheris: q: te trahūt
mularū q̄drige? Et q̄le iſtud eſt? Nam et ſaxa ita
plerūqꝫ ⁊ ligna geſtāẗ. Specioſa veſte circūda
ris: ſȝ reſpice ꝓ cultu veſtiū virtutū decore ful-
gentē. et videbis te q̄dē putrefacto iam feno ſi-
milimū. illū ďo arbori admirabiles fruct⁹ ferēti
maximāqꝫ p̄benti cernētib⁹ voluptatem. Hec
Criſ. Cōſpice nūc bñ et ꝯſidera: qūo dñs mūdi
īcedebat. Cuis ei iuſtiſſimū foret eū honorari
honoris tñ tp̄e talib⁹ dextrarijs ⁊ faleris vſus ē
⁊ ī hoc ſuo honore honorabilē pompā mūdi ñ
modicū vituꝑauit. Nō fuerūt hec aīalia ornata
frenis ⁊ ſellis deauratis et faleris ſericatis. mo-
re ſtulticie mūdial': ſȝ ꝗbuſdā vilib⁹ pānis ⁊ fu-
niculẗ. cū tñ eſſȝ rex regū ⁊ dñs domināciū. In
hoc ꝗ̄ facto vtile hūilitatis exēplū dñs ſuis de-
reliq̄t: ſȝ filij ſuꝑbie prochdolor parū hoc atten-
dūt. Vñ legiẗ ꝙ cū eracli⁹ xp̄ianiſſim⁹ īꝑator re
uertēs a cede coſdraes regis ꝑſarū. ꝑ portā per
quā xp̄c ī die palmaꝝ ītrauit. ī equo regio ⁊ or
namētis īꝑialib⁹ decorat⁹ īgredi vellet: repente
lapides porte deſcēderūt. et īuicē q̄ſi vn⁹ paries
ſe clauſert. Suꝑ ꝗ cūctis ſtupētib⁹. angel⁹ dñi ſi
gnū crucis ī māib⁹ tenēs. ſr̄ portā apparuit dicēſ

Cum rex celoꝝ xp̄c. per hanc portā ad paſſio-
nem intraret. nō cultu regio: ſed humili azello
ingrediens. humilitatis exemplū ſuis cultori-
bus dereliquit. his ṽo dictis angelus domini ab
ceſſit. Tunc īperator lacrimis ꝑfuſus diſcalcia-
tus. ⁊ vſqꝫ ad camiſiā ſpoliatus. crucez domini
accipiēs: vſqꝫ ad portam humiliter baiulauit.
Moxqꝫ lapides ad ſuū locum redierūt: ⁊ intran-
tibꝫ cūctis ingreſſum patefecerūt. Miſtice ſcd̄m
remigiuz. ſaluator noſter azino ſedens hieroſo-
limā tendit. qn̄ eccleſie vniuerſali: vel cuiqꝫ aīe
fideli p̄ſidens: ⁊ eam in hoc ſeculo: quaſi iumen
tum regit: ⁊ poſt hanc vitam ad viſionem cele-
ſtis patrie introducit. Oratio.

Domine ihū xp̄e qui ad paſſionem ſpon
taneus aduenisti. adueni et mihi miſe-
ro per gratiā in corde meo. ⁊ qui me tūc
reparaſti ꝑ crucem. iterum lapſum repara per
eandē beatificaz paſſionē. largire mihi domine
vt in omnibꝫ humilitatem ⁊ manſuetudinē cu-
ſtodiam. ac tibi carnē ⁊ ſpiritum totaliter ſubi-
ciam. ⁊ vt iumentū apud te fiā. quatenus ī me
ſedens. ⁊ me quaſi iumentuz regens. nūc ad in-
time pacis guſtū. ſupneqꝫ pacis deſideriū ducaſ
⁊ tandē ad eiuſdē pacis viſionē ītroducas Amē

De glīoſa dn̄i ſuſceptōe. Capitulū. LXXVII.

ET cum appropinquaret
ihs ad deſcēſū mōtis oliueti. mlt̄i de
ſcēdentiū cū eo: ex qbꝫ plēs ð hieri-
co fuerāt eū ſecuti ſbſternebāt veſti
mēta ſua ī via: alij aūt cedebāt ramos virides de
arboribꝫ fructiferis: qbꝫ mōs oliueti ꝯſit⁹ eſt. ⁊
ſternebāt ī ea: vt viā ornarēt: ⁊ ne iumētū ī la-
pidē offēderet: ne calcaret ſpinā: ne laberet̄ ī fo
ueam. Mons enī oliueti mons vberrim⁹ eſt: et
decorus arboribꝫ plenus. ⁊ maxime oliuarū: a
quibus et nomē accepit. Turba autē multe que
conuenerat ad diē feſtū in hieruſalem: de omni
bus tribubus iſrahel: quia omnes tenebant̄ ve
nire in hieruſalē in paſcali ſolēnitate: ac pueri
ac plebicula hieroſolimoꝝ: cum ſciuerūt ihm
aduenire. tollentes ramos oliuarū: ⁊ palmarū
exiuerūt obuiam ei reuerenter vſqꝫ ad montez
oliueti. ⁊ vt regez cū ẏmnis ⁊ canticis: ac veſtiū
ſuaruz ⁊ ramorum ſtratione: ac leticia magna
eum honorifice ſuſceperunt. ⁊ ab illo loco vſqꝫ
hieruſalem cū ẏmnis ⁊ laudibꝫ deduxerūt. canē
tes gloria laus et honor tibi ſit rex xp̄e redem-
ptor. Quod diuina diſpenſatōne factū eſt. ad de
ſignandū victoriam quā xp̄c erat ī proximo habi
turus: qua erat mortē moriendo ſuperatur⁹. et
tropheo crucis de dẏabolo mortis principe tri
umphatur⁹. Hec proceſſio in archa federis pre
figurata fuit: quā dauid in iubilo deduxit. Poſt
lazarū ſuſcitatum ⁊ vnguentuz ſuꝑ caput ihū
effuſum odore fame eius iam reſperſo in popu-
lo per circuitum. preſciens ip̄e turbam obuiam
ſibi venturā aſcendit azellū: vt inter applauſus
occurrentiū populoꝝ: mire preberet humilita-
tis exemplū. Inter alia quippe xp̄i miracl̄a. ma
xime miraculū auditū de lazaro ad hanc deuo-
tōnē: ⁊ honorificam obuiationem eos cōmouit
qꝛ ſcd̄m Auguſtinū. iter omnia miracula q̄ fe-
cit dn̄s noſter ihs xp̄c. lazari ꝛ̄ſurrectio preci-
pue predicat̄. Iſtud enī euidētius ⁊ mirabilius
ſignū erat. ⁊ ideo vltimo ip̄m reſeruauit: vt ma-
gis eoꝝ memorie īprimeret̄. Miraculis ḡ tra-
hebantur qui verbis non mouebant̄ Ubi Ori-
genes. Pulchre autē turbas laudātes deuz: ad
deſcenſionē montis occurriſſe legimus: vt opa-
torē miſterij ſpiritualis ſignificarēt ſibi veniſſe
de celo. Ubi et Beda. Deſcendente etiā domino
de monte oliuarū. turbe deſcendūt: qꝛ humilia-
tꝫ miſericordie autore. neceſſe eſt eos qui miſe-
ricordia indigent eius veſtigia imitari. Cum
autē turbe obuiantes ꝑueniſſent ad xp̄m: facta
ſibi reuerētia p̄ceſſerūt alijs ſequētibꝫ ip̄m: ⁊ ſic
erat xp̄c in medio eoꝝ. Uñ ſequit̄. Turbe autē
que precedebāt: ⁊ que ſequebant̄ clamabant. di
centes. filio dauid oſanna. qð eſt vox exultātiū
ꝑiter: ⁊ laudantiū: vel obſecrātiū. magis affe-
ctum indicans q̄ꝫ aliquā rem ſignificans. ſicut
racha īteriectio idignantis dicit̄ nihil exp̄ſſe de
ſignās. Uñ ſcd̄m vocē. neqꝫ grecus. neqꝫ latin⁹
īterp̄tari potuit: ſed ſcd̄m ſenſum īterpretātur
quidā ſaluifica: vel ſaluū me fac. Et eſt oſanna
verbū hebreū ex corrupto ⁊ integro cōpoſitum
Dicit̄ enī oſanna I lr̄a ſubtracta q̄ſi oſẏanna.
Oſẏ ḡ corruptū anna ē integruz. Oſẏ aūt apud
eos īterpretat̄ ſalua vel ſaluifica: vel ſaluū fac:
⁊ anna eſt īteriectio obſecrātis. ſicut apud nos
heu dolētis. Nā ſicut apud nos a dolēte dicitur
heu. ſic apud illos ab obſecrāte dicit̄ anna. ⁊ va
let apud nos vtinā qð eſt aduerbiū optādi. Et
ideo oſanna tātū valet quātū vtinā ſaluemur: l̓
obſecro ſalua. Et qꝛ hec īteriectō ī latino nō ha
bet̄ eloq̄o. poſuit ꝓ ea noſter hieronim⁹ obſecro
Uñ ī pſalmo vbi. lxx. īterpretes trāſtulerūt. O
dn̄e ſaluū me fac. ī hebreo ſcriptū eſt. anna ado
naẏ oſẏ anna. Qð īterpres noſter hieronim⁹ di
ligēti⁹ elucidās ita trāſtulit. obſecro dn̄e ſalua
obſecro. Idē nāqꝫ ſignat o dn̄e ꝑ īteriectōꝫ obſe
crātis. qð obſecro dn̄e ꝑ ip̄m v̄bū obſecratōnis.
Eſt ḡ oſanna q̄ſi oſẏanna. i. ſalua obſecro. ⁊ eſt
vna dictio vl̓ due ꝑ ſbtractōez vni⁹ lr̄e: ⁊ ſignifi
cat q̄ꝫ aduēt⁹ xp̄i ſal⁹ ſit mūdi. Cui enī ſalua ſiue
ſaluifica clamabāt. vtiqꝫ ſaluatorem credebant
Unde ⁊ conuertendo ſermonē īnē ſe ſubiūgūt:
dicētes. Bn̄dict⁹. i. glīoſus ſit. Ul̓ ſcd̄m bedā. Bn̄
dict⁹. i. ab oī pc̄to ſingl̓arit̄ īmuniſ. ⁊ īmunes fa
ciēs: q̄ venit ꝑ carnis aſſumptōꝫ. i. īcarnat⁹ ē ī
nomīe dn̄i. i. ī noīe p̄ris: ⁊ a deo p̄re miſſus. ad
explēdū ei⁹ volūtatē: ⁊ ad glīficādū eū: qꝛ fili⁹
nō ī noīe ſuo: ſꝫ ī noīe p̄ris venit. eū glīficādo.
⁊ ī oībꝫ opibꝫ ñ ſuā: ſꝫ p̄ris gliaꝫ q̄rēdo. Uñ alu
bi. Ego iq̄t veni in noīe p̄ris. In hoc ḡ ꝯfitēt̄ et
laudant dn̄i aduētū. Bn̄dictio nāqꝫ q̄ fit a nob
ī deo cōfeſſio ſola ē. ⁊ laudatio honoꝝ: q̄ p̄ſtita
ſunt ab eo. benedictio ṽo que fit a deo in nobis
impletur. dum eius beneficijs implemur. Ubi
ſciendum q̄ꝫ. benedicere eſt bonum dicere. ali-
ter autem deus benedicit nobis. et aliter nos

benedicimus deo. Deus enim benedicendo no-
bis beneficium nobis impendit: ⁊ bonos nos fa
cit. nam ſuum dicere eſt eius facere: quia ipſe di
xit ⁊ facta ſunt. Nos autem benedicendo deo.
nō eum bonū facimꝰ. ſed tantūmodo eius boni
tatem confitemur ⁊ laudamus. dicere enim ho
minis non eſt ſuum facere: ſed tm̄ fateri. Et ad-
dunt. rex iſrahel. In quo confitentur eius potē
tiam. tamen diminute: quia credebant ipſum
regnaturū temporaliter. ⁊ liberaturū eos a tri
buto. ipſe autem venit ad regnandum ſpiritua
liter. ⁊ ad liberandum totum genus humanum
a dyabolo: qđ erat maius illo. Ad litteram ergo
credebant ꝙ veniſſet regnaturus temporaliter
ſuper eos in regno dauid. ⁊ redempturus ipſos
a ſeruitute romanorum. ⁊ reſtituere regnū tē-
porale quod a romanis erat vſurpatū. Cuius
contrariū ipſe dixit coram pylato. regnū meū
non eſt de hoc mundo: ſed ſupple de celo. et ideo
applaudebant ei tanꝙ̄ ſuo regi. Unde ſubiūgunt
⁊ benedictum ꝙ ſcilicet venit regnū patris no-
ſtri dauid. quod ſcꝫ reſtitutum eſt nunc in ad-
uentu tuo. Quaſi dicerent. hoc eſt de quo dictū
eſt. dabit illi dominus deus ſedem patris eius:
ſi regem ꝗ̄ eum in teſtimonium ſue damnatōis
vocauerunt. ex hoc enim patet ꝙ ꝓprium domi-
nū occiderunt. Ubi Augꝰ. quid autem magnū
fuit regi ſeculorū: regem fieri hominū? Nō em̄
rex iſrahel xp̄c ad exigendū tributū: vel ferro
exercitū armandū. hoſteſqꝫ viſibiliter debellan
dos. ſed rex iſrahel ꝙ mētes regat ꝙ ieternū cō-
ſulat. ꝙ in regnum celorū credentes ſperantes
amanteſqꝫ ꝑducat. Qꝫ ergo rex eſſe voluit iſra-
hel: dignatio eſt. nō ꝓmotio. miſeratōis indiciū
non poteſtatis augmentum. Qui em̄ appellatꝰ
eſt i terra rex iudeorum. in celis eſt dominus an
gelorū. Et iterum. Noli timere. illū agnoſce q̄ a
te laudatᷣ. ⁊ noli trepidare cum patitᷣ: quia ille
ſanguis funditᷣ. ꝑ quē tuū delictū deleatᷣ et vita
redimatᷣ Hec Augꝰ. Deinde iterū v̄ba cōuer-
tentes ad ipſm̄ repetūt. oſanna. i. ſalua obſecro.
His dicūt oſanna. quia ſaluator eſt xp̄c. ſm̄ na-
turā vtramqꝫ. ſcđm diuinā effectiue. ſcđm hūa-
nam meritorie. Et ad ſciendum de qua ſalute in
telligatᷣ. determināt vbi ſe velint ſaluari. ſcꝫ in
excelſis. i. celeſtibꝫ nō in infimis ⁊ terrenis. Sal
ua in excelſis q̄ paus ſaluabis ab inferis. Ecce
duplex ſalus. vna in liberatōe pene. alia in col-
latōne glorie. vbi manifeſte oſtenditᷣ: ꝙ aduētꝰ
xp̄i non tm̄ hominū: ſed totiꝰ mūdi ſalus eſt. in
celis ⁊ i terris. ⁊ terrena iūgens celeſtibꝫ: vt om
ne genu ſibi flectatᷣ celeſtiū. terreſtriū: ⁊ infer-
norū. Xp̄c em̄ veniebat ad dandā ſalutē celeſtē
⁊ eternā. ⁊ forte licet ſublimitatē regni eterni ⁊
tp̄alis petebāt. tm̄ neſciētes ꝓphetice eū regem
celi et angelorū ꝑdicabant. Et hoc diuina ordi-
natōe ſignificabatᷣ v̄bis laudantiū: cū dicebant
oſanna i excelſis. qđ eſt ſalutē eternā a dn̄o pete
re. licet hoc non intelligerent: ſicut ⁊ cayphas
dixit mortē xp̄i futurā ꝓ ſalute mūdi. licet non
intelligeret qđ diceret. Ubi Criſ. Ex his ergo
v̄bis colligimus. ꝙ deus ē. nam oſanna ſaluos
fac interpretatᷣ. ſalutē autē deo ſcriptura attri-
buit. Et notādū: quia qđ dicitᷣ i excelſis. ſignū
eſt ꝙ i inferioribꝫ nō eſt ſalus. ſed multiplex ꝑi-
culū. ſed in excelſis. que ſola celeſtia ſunt. ſalus
ſine ꝑiculo inuenitᷣ. Uel in hoc ꝙ dicitᷣ hic in ex
celſis. ſignificatᷣ ꝑ primū oſanna. ꝙ xp̄c eſt rex
in terra vniuerſa ꝑ fidē ⁊ gratiā. ⁊ per hoc ꝙ hic
ad ſcđm oſanna additᷣ in excelſis. ſignificatᷣ ꝙ
nō tm̄ in terris: ſed etiā in celeſtibꝫ xp̄c regnat:
quia ꝑ ipſm̄ ea q̄ i celis ⁊ in terris ſūt reſtaurātᷣ
Cōſiderāda eſt autē iuxta ordinē ꝑſonarū q̄li
tas meritorū. Qui em̄ veſtimēta ſua ſuꝑ azinā
impoſuerūt: vt ibꝫ molliꝰ ſederet apl'i fuerūt: q̄
ſua doctrina mentes hominū vt habitaculum
dei eſſent ꝑparauerīt. Per iſtos ſignificari poſ-
ſūt: qui ꝑ ſuas exhortatōes animam erudiunt
a pctīs abſtrahūt. virtutibꝫ ornāt ⁊ cōponūt: vt
ſic ibi dn̄s ſedeat ⁊ quieſcat. Qui aūt veſtimēta
in via ſtrauerūt. ne pes azine ipingeret: ſancti
martires ſūt. qui dū corpora ſua animarū vide-
licet tegumēta. ꝓpter deū ad ſupplicia tradūt: et
ꝓprio ſe carnis amictu exuūt: q̄ſi veſtimēta ſua
ſternūt. iter ſimplicioribꝫ ſuo ſanguine oſtēden
tes. ꝑ qđ ad celeſtē hieruſalē ꝑuenire poſſunt.
In via deniqꝫ veſtimēta ſternūt: q̄ exēpla mar-
tirū ſecuti. corꝑa ſua ꝑ abſtinētiā edomant. vt
dn̄o iter ad mentē parent. vel exempla bona ſe
quētibꝫ ꝑbeant. Quia ergo veſtimentū anime
ē corpꝰ: hoc veſtimentū ſubſternimꝰ. aut ꝑ mar-
tiriū. aut ꝑ ieiuniū. aut etiā ꝑ boni opis exerci
tiū ⁊ exemplū. aut ꝑ ꝯtinētie ꝓpoſitū. Uel veſti
mēta aīe diuerſorū colorū. ſūt varietates diuer-
ſarū virtutū: q̄ tūc i via ſternimꝰ: qn̄ ea i exem-
plū alijs ꝑbemꝰ. felix illiꝰ aīa: cuiꝰ v̄tutes ꝯfun
dūt ⁊ extiguūt i alijs vicia ꝯtraria. Ueſtimenta
etiā ob aduētū xp̄i i via ſternē: ē antiquā cōuer
ſatōem pc̄ti deponē. Qui v̄o ramos d̄ arboribꝫ ce
debāt ⁊ ſternebāt i via: vt iter azine planū ⁊ de-
corū redderēt. ſc̄ti ꝯfeſſores ſūt: q̄ dū v̄ba ⁊ ſentē
cias: vl' exēpla patrū ꝑcedētiū d̄ ſcripturis car
pētes. i via dei ad auditoris aīm veniētis. hūili
ꝑdicatōe ſubmittūt: q̄ſi de ſpūalibꝫ arboribꝫ ra-
mos cedētes celeſtis patrie iter decorāt. Uel per
illos q̄ ramos oliue ferebāt ſignificantᷣ. q̄ circa
opa miſericordie ſe exercitāt. oliua em̄ dei miſe-
ricordiā ſignificat. Et ꝑ illos q̄ ramos palmarū
ferebāt ſignificantᷣ. q̄ circa victoriā tēptatōnū
itēdūt. palma em̄ victoriā deſignat. Notat aūt
bernardꝰ hic triplex obſequū xp̄o exhiberi. Pri
mum q̄dē a iumēto cui dn̄s iſidet. ſcđm ab his q̄
veſtimēta i via ꝓſternūt. tertiū ab his q̄ ramos
de arboribꝫ cedūt. Prelati ramos d̄ arboribꝫ ce-
dūt: cū d̄ fide ⁊ obediēcia abrahe: d̄ caſtitate io-
ſeph. d̄ māſuetudine moyſi. ceterorūqꝫ ſc̄torū vir
tutibꝫ ꝑdicāt. Seculares v̄o hoīes veſtimēta ꝓ
ſternūt i via: cū expēdūt i xp̄i obſequiū. nō ſiq̄
dē corꝑa: ſꝫ q̄ adiacēt ⁊ neceſſaria ſūt corꝑibus
q̄ſi veſtimēta. cū elemoſinas largiūtᷣ d̄ terrena
ſubſtantia. Religioſi ſunt iumentū iuxta apl'm
glorificantes ⁊ portantes dominū i corpore ſuo

Hi ſunt qui dicere pñt: vt iumentũ factus ſuȝ
apud te. ⁊ ego ſemꝑ tecũ. Omnes reliqui. ex eo
qđ habũbat ſibi mittũt. ⁊ quaſi ſine labore obſe
quũtur dño: ſolũ vo iumentum ſemetipm̃ ex po⸗
nit eius obſequio. Oĩes tñ ſi ſuo quiſq; fideliter
intẽtus fuerit miniſterio. ꝓculdubio in ꝓceſſio⸗
ne ſũt ſaluatoris: ⁊ cũ eo in ſanctã ciuitatẽ īgre
diũtur. Tres eñ ꝓpheta vidit ſaluandos. noe in
arche fabricã ramos cedẽteȝ. iob huius mundi
ſubſtãciã bene diſpenſantẽ. danieleȝ in vili edu.
lio ⁊ labore abſtinẽtie factũ q̃ſi iumẽtũ. Cui aũt
in illa ꝓceſſione ſit ihs ꝓpinquior. cui de tribus
ordinib; ſit ſalus vicinior: facile credo quiſq; pt̃
aduertere. Hec Berñ. Turbe autẽ p̃cedentes
⁊ ſequentes. vtriuſq; teſtamẽti ſignificãt fideles
vna voce clamãtes. Proceſſit q̃ppe iudaicus po⸗
pulus. ſecutus ẽ gentilis. Et q: oĩes qui fuerẽt
vel ſũt fideles. in xp̃m mediatoreȝ dei ⁊ hoĩm cre
diderũt ⁊ credũt: ⁊ qui p̃eũt ⁊ q̃ſequunẽ clamant
ſalua nos obſecro. Vñ Beda. Sed qui precibant
⁊ qui ſeq̃bãtur clamabãt oſanna: oſanna auteȝ
lingua latina: ſalua nos dr̃. ab ipo eñ ſalutẽ ⁊
priores q̃ſierũt ⁊ p̃ntes q̃rũt: ⁊ benedictũ qui ve
nit in nomine dñi confitẽtur. quoniaȝ vna ſpes
vna fides ẽ p̃cedentiũ atq; ſequẽtiuȝ ꝓplorũ: quẽ
eñ priores noſtri ex iudaico ꝓplo crediderũt at⸗
q; amauerũt venturꝫ. hunc nos ⁊ veniſſe credi⸗
mus et amamus. eiuſq; deſiderio accẽdimur vt
eũ facie ad faciẽ cõtẽplemur. Vñ et Criſo. Qui
p̃cedebãt ſeniores erãt. id ẽ p̃triarche ⁊ prophete
ceteriq; ſãcti. qui ante aduẽtũ xp̃i de aduẽtu eiꝰ
⁊ p̃dixerũt ⁊ cognouerũt. Seq̃ntes aũt iuniores
id ẽ apoſtoli. martires ceteriq; doctores: q̃ poſt
aſcenſuȝ xp̃i de reſurrectõe eius ⁊ de aſcenſu vel
de operib; eius p̃dicauerũt et p̃dicãt. Et diuer⸗
ſis quidẽ in tp̃ib; fuerũt: tñ in oĩb; vnus exul
tatõnis ſpũs fuit. Et illi quidẽ prophetantes de
xp̃o venturo clamauerũt. benedictus q̃ venit in
nomĩe dñi: iſti aũt laudãtes clamãt de aduentu
xp̃i iã adĩpleto oſanna ⁊c̃. Hec Criſ. Facta etiã
xp̃i q: q̃ſi media inter facta veteris teſtamenti ⁊
noui ſunt: ideo taȝ turba q̃ precedebat. q̃ꝫ ea que
ſeq̃batur eũ laudabat: inquãtũ facta xp̃i ſũt re
gula ⁊ exemplar eoꝝ q̃ in nouo teſtamẽto fiũt.
⁊ q̃ a p̃rib; veteris teſtamẽti p̃figurata ſũt. Vñ
etiã Berñ. Precedebãt aliqui ⁊ viã dño ꝑabant
ipſi ſũt qui viã parant dño ad corda veſtra. qui
vos regũt. ⁊ dirigũt vr̃os greſſus in viaȝ pacis.
Alij ſeq̃bãtur: ⁊ hij ſũt qui ꝓpe inſcientie conſcij
deuote ſequũtur ⁊ adherent ſemꝑ veſtigijs p̃ce⸗
p̃cedentiũ. Erãt q̃; diſcipuli tanq̃ domeſtici la⸗
teri eius adherẽtes. ipi ſunt qui in clauſtris ſoli
deo viuũt. ſemꝑ adherẽtes ei ⁊ eius bñplacitum
cõſiderãtes. Hec Berñ. Per iſtos etiaȝ qui cla⸗
mabãt dicẽtes oſanna filio dauid ⁊c̃. ſignificãẽ
cõtemplatiui. qui magis deuotõni orõnem ſunt
intenti. In p̃miſſis g̃ inſtruemur. vt operib; et
officijs q̃ nobis magis cõpetunt inſiſtamus. nõ
eñ oĩb; oĩa cõpetũt. ⁊ ideo in iſta proceſſio⸗
ne xp̃i non vnus omnia faciebat. ſed alij aȝinã
⁊ pullum adducebant. alij veſtimenta ſua eis im
ponebãt. alij veſtimẽta in via ſternebãt. alij ra⸗
mos cedebãt. alij iubilabãt: ⁊ ideo vnuſquiſq; il
lud officiuȝ debet aſſumere. ad quod videt ma⸗
gis ẏ doneũ ſe eẽ. Surge igr̃ ſaluatoris filia tãq̃
vna de filiab; hieruſalẽ. intuẽs regẽ ſalomoneȝ
in honore quem ſibi mater ſẏnagoga in eccleſie
naſcẽtis miſteriũ reuerẽter exhibuit: vt inſiden
tem aȝelli tergo vniuerſoꝝ dñm. velut cũ ramis
oliuaꝝ atq; palmaꝝ pietatis operib; õtrumq;
triũphis iugiter comiteris. Vñ Anſhel. inſiden
teȝ aȝello celi ⁊ terre dñm comiteris. tãtaq; fi⸗
eri pro te obſtupeſcẽs pueroꝝ laudib; tuas inſe
ras clamãs ⁊ dicens. oſanna filio dauid. benedi
ctus qui venit in nomine dñi. Q: populꝰ xp̃o cũ
laudib; obuiauit. hoc olim ꝑ regẽ dauid p̃figu⸗
ratũ fuit: cui populꝰ poſt cedẽ golie obuiãs lau⸗
des exhibuit. Dauid xp̃m p̃figurauit. q̃ golẏam
id ẽ dẏabolũ aduerſariũ noſtrũ ſuꝑauit. Hieru
ſaleȝ viſio pacis interp̃taẽ. ꝑ quã fidelis anima
deſignaẽ. Ad hãc ſaluator nr̃. oĩni hora paratꝰ
ẽ venire: ⁊ nos ei in occurſũ ꝑ contritõem debe
mus ire. Cui etiã laudes decãtamus. qñ pecca⸗
ta nrã in ꝯfeſſione recitamus. ⁊ ramos palmaꝝ
in manib; portamꝰ. qñ corꝑa nrã in ſatiſfactõe
caſtigamus. Inſuꝑ ⁊ veſtimẽta nrã in via ſter⸗
nimus. quã do tp̃alia pauꝑib; erogamꝰ: ⁊ cuȝ
florib; ip̃m honoramꝰ. qñ miſericordie operib;
⁊ diuerſis õtutib; nos ornamus. Xp̃m ihm qui
venit ĩ noĩe dñi benedicimus. qñ pro beneficijs
nobis collatis grãs agimꝰ. Regem eũ ⁊ dñm ꝓ⸗
teſtamur. ſi oĩa opa nrã cũ timore dei ⁊ reue⸗
rentia opamur. Pharizei ergo inuidia cõci⸗
tati dixerũt ad ſemetip̃os. id ẽ inter ſe ⁊ adinui
cem. Videtis q: nihil ꝓficimus laborãdo ⁊ faciẽ
do cõtra eũ. Ecce mũdus totꝰ poſt eũ abijt. Ser
mo eſt ẏꝑbolicus ad exprimẽdũ q̃ multi ſeq̃bã
tur xp̃m prophetabãt ſed neſciẽtes. ꝑ hoc eñ ſi
gnificaẽ q̃ totus mũdus erat eũ ſecuturus. Hoc
q̃deȝ ſcd̃m Auguſ. eſt verbũ pharizeoꝝ inuidẽtiũ.
vt dicãt nihil proficimus. ſ. in malicia nrã. non
valẽtes impedire eum. Et ſcd̃m eundem. Quid
mirꝝ ⁊ quid inuidet ceca turba. quia poſt eũ abijt
mundus. per quem factus eſt mũdus. Criſoſto.
aũt vult. q̃ hec ſũt verba pharizeoꝝ. credentiuȝ
tñ occulte propter metũ iudeoꝝ. ⁊ q̃ dicũt hoc
vt retraherẽt eos a ꝓſecutõe xp̃i. Ac ſi dicerent
Quãtũcũq; inſidiamini tanto hic augeẽ. ⁊ glo
ria eius intẽdiẽ. Quid g̃ nõ deſiſtitis a tantis in
ſidijs: Quod q̃dẽ q̃ſi idẽ ẽ cũ ꝯſilio gamalielis de
q̃ habeẽ in actib;. Et quidã de turba phari⸗
zeoꝝ ex inuidia quã ꝯ ip̃m ꝯceꝑãt deuctionem
ꝓpli ad ipm videre ⁊ laudeȝ eius audire nõ valẽ
tes: dixerũt ei. Mgr̃ increpa ⁊ cohibe diſcipulos
tuos. ⁊ turbas te laudãtes. Mgr̃m vocãt quem
tñ ipi docere volũt. Quaſi diceret. Si tu iuſtus
⁊ bonꝰ eſſes. talẽ applauſũ ſuſtinere nõ deberes
Vileſcat ĩ ore tuorũ laus tua. ideo eos increpa.
Vbi Beda. Mira iudeoꝝ demẽtia. quẽ magiſtrũ
appellandum non dubitãt. quia vera docẽteȝ no
uerãt: huius ipi diſcipulos quaſi melius edocti
redarguendos autumãt. eumq; corrigere quos

inſtituit ſuadent. que ſignis approbantibꝫ deum
clareſcere videt. hec Beda. Dolebāt iſti de lau-
dibꝫ xp̄i. ⁊ primo de hoc. ꝙ turbe dicebāt ipſum
benedictū. cū ipi reputarēt eū peccatorē. Secū
do quia turbe dicebāt eū regem. cū ipi reputa-
rent euꝫ valde ignobilem. Tercō qꝛ turbe dice-
bāt eū veniſſe in nomine dn̄i. cū ipi reputarent
eum nō eſſe a deo vel miſſum ab eo. Quibus
ipe rn̄dit. et ꝓphetizādo de futuro ſe rōnabiliter
excuſauit. Dico vobis. quia ſi hi tacuerint lapi
des clamabūt. Quod ⁊ factū eſt. Nā queꝫ homi-
nes vel timore vel perfidia cōfiteri trepidabāt.
hūc duriſſima etiam elemēta apte ꝑdicabant.
Crucifixo em̄ dn̄o. diſcipulis et notis eius p̄ ti-
more repreſſis. ⁊ laudeꝫ xp̄i tacentibꝫ: terramo
ta. petre ſciſſe. ⁊ monumēta apta. quaſi ꝓhibē-
tes teſtimoniū ſanctitatis ipius xp̄i morientis.
eū deuꝫ ⁊ tocius mūdi dn̄m clamabāt ⁊ ꝓteſta-
bantur. In q̄ apparet duricia iudeoꝝ ⁊ hominū
quia elemēta cōpatiūtur creatori ſuo. ⁊ recog-
ſcūt euꝫ. Uel miſtice ſi tacuerint hi. id eſt iudei:
lapides id ē gētiles ad moduꝫ lapidis duri. cla-
mabāt laudes xp̄i: qd̄ factū eſt mortuo xp̄o. qꝛ
iudeis mutis factis a laude eius. gētiles qui du-
ri ſteriles ⁊ infructuoſi erant. ac ligna ⁊ lapides
adorabāt. ad xp̄m cōuerſi ipm̄ laudabāt ⁊ p̄di
cabāt. quia centurio ⁊ alij qui erant cū eo. viſis
tot ſignis. ſanctitatem xp̄i cōfeſſi ſūt dicentes.
Uere filius dei erat iſte. vere hic hō iuſtus erat
Cottidie gētiles clamāt. ⁊ in xp̄i virtute lauda-
ri nō ceſſant: iudeis ex magna p̄te cecatis ⁊ lau
dem xp̄i tacentibꝫ. Uľ moraliter ſi tacuerint hi.
id eſt clerici. lapides id eſt laici clamabūt. ⁊ deū
bonis operibꝫ laudabūt. quod etiam cottidie in
pleriſqꝫ videmus impleri. Sꝫ illi qui xp̄m cū
tanto triūpho ſuſceperūt. nō diu poſt cōtraria
in eo fecerūt. Turba em̄ mobilis eſt. ⁊ more flu
ctuū ⁊ ventoꝝ mouet̄. Que mō venerat̄ contra
eū poſtea clamat ⁊ inſurgit. Un̄ Bern̄. Ab eo-
dem populo in eodeꝫ loco ⁊ ipo t̄pe paucis dieb⁹
interpoſitis. primo cū tanto triūpho ſuſceptus.
poſtea crucifixus eſt. O q̄ diſſimile ē tolle tolle
crucifige eū. et benedictus qui venit in nomine
dn̄i oſanna in excelſis: q̄ diſſimile rex iſrahel. ⁊
nō habemus regeꝫ niſi ceſarem: q̄ diſſimile ra-
mi virētes. ⁊ crux flores ⁊ ſpine. Cui prius veſti
menta ꝓſternebātur aliena. ecce ſuis exuit̄ et
ſors mittitur ſup̄ ea. Ue tibi amaritudo pc̄toꝝ
nr̄oꝝ. ꝓpter q̄ diluenda tāta amaritudo neceſ-
ſaria eſt. Hec Bernhar. Et q̄uis xp̄c ſepe hirl'm
aſcenderit. nūq̄ tn̄ aliquē honorem ſibi exhiberi
voluit. niſi mō cum ad paſſionem iuit: vt ex hoc
detur intelligi. ꝙ in morte ſanctoꝝ nō eſt dolen
dū. ſed potius gaudendū: ⁊ ꝙ ſua paſſio erat ſibi
in gaudiū. ⁊ in magnū feſtū: ⁊ ꝑſecutōnes ꝓpter
xp̄m debemus gaudēter appetere. mūdanos aūt
honores vitare. ſicut fecit ipe qui regiū honorē
fugit. ⁊ ad locum paſſionis gaudenter acceſſit.
Sed cur xp̄c vadēs ad mortē tātuꝫ honorē reci
pere voluit. cū alīs honorem regium reſpueret.
Ad q̄d d̄ dicēd dū ꝙ hoc id fecit. vt ſe nō meritū pa
ti demōſtraret: ⁊ vt ille q̄ ē i magnis honoribus
vel diuitijs ꝯſtitut⁹: ſp̄ memoriā mortis habeat
qꝛ vadit ad mortē. ⁊ nihil hinc p̄ter ſaccū porta-
bit ſecū: ⁊ q̄ tenet corp⁹ ſuū i delitijs ⁊ ornatibꝫ
cogitet qꝛ vadit ad mortē. vbi vermes corp⁹ co-
medēt ⁊ lacerabūt. Itē vt doceret. ꝙ regnū ſuuꝫ
de hoc mūdo nō eēt. ad qd̄ ꝑfecto triūpho paſſio
nis ⁊ g̅lia reſurrectōis ꝑuenit. Un̄ Beda. Legi
mus i euāgelio Iohis. qꝛ refecte de q̄nqꝫ panibꝫ
⁊ duobꝫ piſcibꝫ turbe. voluerunt rapere illum et
ꝯſtitué eū regē: ſꝫ ne hoc ꝑficé poſſent. ipe i mō
tē fugiēdo p̄dicauit. nūc aūt vbi paſſur⁹ hieroſo-
limā venit nō refugit eos q̄ ſe regem faciūt. qui
agmine g̅lifico et ẏmnis dei filio ac rege dignis
ad ciuitatē regiā ducūt: nō rep̄mit voces eoꝝ q̄
regnuꝫ p̄ſiarche dauid i eo reſtaurādū ⁊ priſce
bn̄dictōis dona recup̄anda ꝯcinūt. Ut qd̄ g̅ qd̄
pri⁹ fugiēdo declinauit. mō libens āplectit̄. reg-
nū ūqꝫ qd̄ adhuc victur⁹ in mūdo ſuſcipere nolu-
it. iam exiturus per paſſionem crucis de mun-
do non negauit ſuſcipere: niſi vt aperte doceret
quia nō temporalis ⁊ terreni in terris. ſed eter
ni in celis rex eſſet imperij: ad quod ꝑfecto re-
gnum per contemtum mortis ⁊ gloriam reſur
rectōnis. ⁊ triunphum aſcenſionis perueniret:
hinc eſt enim ꝙ poſt reſurrectionem apparens
diſcipulis ait. Data eſt mihi omnis poteſtas in
celo ⁊ i t̄ra. et cetera eiuſdē loci. hec Beda. Orō.

GEnerale glorie ſignū domine feciſti. q̄n
dāte ſex dies paſche veniens in hieruſa-
lem. tue clementie ⁊ ſereni vultus glori-
am reuelaſti: vt occurrent tibi obuiaꝫ turbe cū
floribus ⁊ palmis letantes. ⁊ quā videbant ma-
ieſtatem confitentes. dicēdo oſanna filio dauid
benedictus qui venit in nomine domini. Pre-
cor et obſecro domine per ſacramenta et opera
tua. noli me reprobare a pueris tuis: ſed oſten-
de mihi lumen glorie tue. vt repleatur os meuꝫ
tua laude. ⁊ cantem gloriā tuam tota die Amē.

De fletu domini ſuper hieruſaleꝫ ⁊ ingreſſu in eam. Capitulum. XXVIII.

IAmiſcuit autem domi
nus cum predicta leticia et fletum:
nec ſue miſerationis oblitus. cū tur
ba depromeret cāticū. ipe ſup̄ exci-
diū ciuitatis aſſūpſit lamētū. Miſerebat̄ ei eoꝝ
q̄ oēs hoīes ſaluari vult: qd̄ nob̄ non patuiſſet
niſi ꝑ aliqd̄ hūanū ſignum euidēs fieret. Effuſe
em̄ lacrime ſūt ſignū triſticie. Un̄ iſtud euāge-
liū i mēſe auguſto decātat̄. qꝛ ciuitas hirl'm in
iſto mēſe prius a Nabucho. deide a romanis de
ſtructa fuiſſe iuenit̄. Fleuit etiā. ⁊ tāto honore
ſibi exhibito lacrimas voluit ꝯmiſcé: vt oſ̄deꝛꝫ
qꝛ hūana leticia cito in fletū ꝯuertit̄. ⁊ ꝙ om̄ia
gaudia ⁊ honores mūdi. lacrimis ⁊ doloribꝫ ſūt
admixta. In celo q̄dē ſūt oīa pura. i mūdo oīa
mixta. i inferno omnia lugubria. id eſt flebilia
vel luculenta id eſt luto plena ſordida vel fetida
Item ad dandum exemplum prelatis. ꝙ quan-
do aſſumuntur ad honores pro cura populi. po
cius debent flere ſuā imperfectionem: ⁊ populi

defectionē: q̃ gaudere de ſublimatōne tempora-
li. Item vt leticiā mūdanam ſalubri triſticia te̅
perem⁹: eſt eni̅ mūdana leticia ſicut vinū puꝝ.
quod cito inebriat. niſi te̅petur meditatōne mor
tis. vel recordatōe aduerſi futuri. Unde Eccle.
In die bonoꝝ ne inmemor ſis maloꝝ. Ut ergo
appropinquit. nō ſolū corporis greſſu. ſed etiam
ꝯpaſſionis affectu ihe̅r̅uſalē̃: i qua diu viguerat
cult⁹ diuinus: vidēs nō tm̄ oculo corꝑis ciuita
tem ⁊ exteriorē eius pulchritudinē. ſed etiā ocu
lo diuinitatis ipam impiā ciuitatē. in ſuā necē
cōſpirātē: ꝓuidēs eius caſū ⁊ ſubuerſionē. non
de ſua morte quā illi machinabātur. ſed de illi⁹
ruina ⁊ ꝑditōne fleuit. ſ. fletu cōpaſſionis ſuper
illā: tū ꝓpter mala culpe. q̃ ibi multiplicata fue
rāt: tū ꝓpter mala pene. q̃ ſuꝑ ciuitatē ⁊ popu-
lū futura imminebāt dicēs. Quia ſi cognouiſſes.
ſcꝫ ea q̃ ego ſuꝑ te ventura cogſco: ⁊ tu. ſ. fleres
mecū ruinā tuā. q̃ mō exultas. Sic̄ ego iq̄t fleo
q̃ oīa video ⁊ futura cognoſco. ſic ⁊ tu fleres ſi
nūc vētura videres. q̃ modo quia neſcis qd̄ imi-
net exultas. Quia fons pietatis erat. lacrimas
ꝯtinere nō poterat. Nec edificia plāxit parietū
ſed ſubuerſionē animaꝝ. Cū vero modo exultat
oſ̄dit cū ſubdit. Et quidē in hac die tua. id ē in
hac tua ꝓſperitatis claritate et in hoc modico
tpe tibi ꝓſpero. in q̃ facies volūtatē tuā. aſſunt
tibi ea q̃ ad pacē tibi ſūt. nō pectoris nec eterni
tatis. ſed tpis ſolū ⁊ modico tpe duraturā. ⁊ ido
nūc gaudes. q2 imminētia nō vides. Cum eni̅ ſe
carnis voluptatib9 daret. ⁊ ventura nō ꝓſpice-
ret. in die ſua q̃ ad pacē ei eſſe poterāt: habebat
Eſt nāq3 mūdana pax quā diligūt impij. vt ſine
timore peccēt. ⁊ libere ſuis voluptatib9 vacent.
de q̃ in politicis dr̄. q̃ rubiginē ꝯtrahūt ſicut fer
ruꝫ pacē ducētes. Et attēde quia tēpus ꝓſperi-
tatis ſignificat hic nomīe diei ſingulariter: po-
ſtea vero dies aduerſitatis pluraliter. q2 modi-
ca fuit proſperitas in compatōne aduerſitatis.

Cur aūt bona pn̄tia ad pacē habuerit mani-
feſtatur cū ſubiungit̄. Nūc autē q̄ſi modico pn̄ti
tpe ꝓſperitatis ⁊ pacis abſcōdita ſūt ab oculis
tuis. tam corꝑalib9 q̃ ſpūalib9. ſ. mala q̃ ventu
ra ſūt tibi: pn̄s eni̅ ꝓſperitas facit. ne ꝯſideret̄ ⁊
ꝓcaueat̄ futura aduerſitatis: cito autē manife-
ſtabūtur ⁊ ī breui. q2 gaudium ẏpocrite inſtar
eſt puncti. Si eni̅ a cordis eius oculis mala im
minētia abſcōdita nō eſſent. ſic leta in pn̄tib9 ꝓ-
ſperis nō fuiſſet. Cuius pena q̃ de romanis pri
cipib9 imminebat. adiūcta eſt cū dr̄. Quia veni
ent dies tribulatōnū in te. id ē cōtra te et circū-
dabūt te inimici tui. ſ. principes romani vallo. ⁊
circuitu ſcilicet contenatura de lignis et palis
facta. ⁊ hoc factū fuit in vindictā. q2 caput xp̄i
iudei circūdederūt ſpinea corona: ⁊ circūdabūt
te ſua potētia corꝑali. ⁊ hoc in vindictam. quia
iudei circūdederūt xp̄m in orto cū gladijs et fu-
ſtib9: ⁊ coangustabūt te vndiq3. ſ. cōcludendo ⁊
ꝓhibendo introitū ⁊ exitū ita vt nulla ſit euaſio
nis via. Tāta aūt fuit ciuitatis anguſtia. vt car-
nes filioꝝ mādacarēt. ⁊ hoc in vindictā qm̄ ſiti-
enti xp̄o acetum in cruce dederūt. Et ad terram
ꝓſternent te. turres ⁊ loca municiōra diruendo
⁊ cūcta edificia ad terrā deiciendo. et hoc in vin-
dictā quia corpus xp̄i mortuū oportuit ſepeli-
ri in terra: ⁊ filios tuos. id eſt iudeos q̃ in te ſūt
geniti. ſeu habitatores tuos ꝓſternūt ad terrā.
aliq̄s occidēdo. aliq̄s captiuādo. ⁊ hoc in vindi-
ctam. q2 xp̄i filios apoſtolos ꝑſecuti ſūt: nō re-
linquent in te lapidē ſuꝑ lapidē. ſ. funditus euer-
tendo. ⁊ poſt oīa in perpetuū ſūt diſperſi. quia
noluerūt ſub alis xp̄i in fide eccleſie cōgregari.
Cui etiā ex q̃ culpa fuerit pena illata ſubiūgit̄.
eo q̃ nō cognoueris. quia malicia ⁊ inuidia ex-
cecante. cognoſcere noluiſti tēpus viſitatōnis
tue. id eſt mei aduentus in carnem: veni eni̅ vi-
ſurus et ſaluaturus te. Quod ſi cogſceres. ⁊ in
me crederes. eſſes pacata romanis. ⁊ ab oīb9
erepta ꝑiculis. Si eni̅ tēpus gr̄e in aduentu xp̄i
coguiſſent. xp̄o credidiſſent: nec ſuꝑdictas cala
mitates ſuſtinuiſſent. ſicut oēs qui ī xp̄m cre-
diderūt tūc euaſerūt. Scd̄m ſenſū allegoricuꝫ
ciuitas hec eſt eccleſia. q̃ tēpore antixp̄i ſic āgu
ſtiabitur et proſternetur. q̃ pauci audebunt ſe
xp̄ianos cōfiteri. Quā eccleſiā xp̄c viſitat. quā
docūq3 ad bonuꝫ eam excitat. Sed eccleſia pro
maiori ꝑte nō cognoſcit hoc cū effectu. propter
qd̄ antixp̄i ꝑſecutio ſuꝑ eam venit. ad purgatō-
nem electoꝝ ⁊ damnatōnem reproborū. Scd̄m
vero ſenſum moraleꝫ. iſta ciuitas eſt anima pec
catoris. ſuꝑ quaꝫ flet xp̄c fletu cōpaſſionis. Si
vero cōſideraret anima ſtatum ſue culpe. ⁊ quē
ſtatum penaꝝ in futuro expectet. ipa cum xp̄o
ſemetipam plāgeret. Sed peccati delectatio tol
lit mortis repentine conſideratōem. diſtricti iu
dicij timorē. ⁊ penaꝝ iferni anxietatē. Que val-
latur in morte. ⁊ anguſtabitur a ſpiritib9 mali-
gnis. vt euadēdum aditum inuenire nō poſſit. ⁊
eius filij proſternentur id eſt cogitatōnes quib9
promittebat ſibi longam vitam. honores diuiti
as ⁊ huiuſmodi fruſtātur: ⁊ non relinq̄tur ī ea
lapis ſuper lapidem. quia oēs ab illa cogita-
tōnum ſuarum conſtructō diſſipabit̄: eo q̃ non
cognouerit tempus viſitationis ſue. cum domi-
nus eam inuitaret ad emendationem vite. Un̄
ſm̄ Grego. quod iuxta hiſtoriaꝫ dn̄s minus ſemel
egit. hoc cottidie ꝑ electos ſuos in eccleſia agit.
Plangit eni̅ reprobos qui neſciūt cur plangan
tur. ſed in malis exultant ⁊ letantur. Qui ſi dā
nationem ſuam que eis imminet preuiderent.
ſemetipoſ cū lacrimis electorū plāgerent. Qui
in ꝑuerſitate ſua diē ſuā hic habent. cū pace. q2
trāſitorio gaudent. in tpe. ⁊ nulla venture pene
terrēt̄ formidine. Supplicia aūt ſeq̄ntia nūc ab
oculis eoruꝫ abſcondita ſunt. quia futura que
temporalem leticiam perturbant. preuidere re
fugiūt. Un̄ ⁊ ſic̄ eſt pn̄tis tpis ita eſt agenda le-
ticia. vt nunq̃ amaritudo ſequentis iudicij rece
dat a memoria: Uenient autēꝫ dies quando ad
vltionem et ſupplicia ducentur. quia non cogno
uerunt tempus viſitationis ſue: ꝑuerſam enim
animā deus viſitat cottidie precepto. aliquando

flagello. aliqñ ꝺo miraculo: vt et vera q̄ neſcie-
bat audiat. ⁊ aut dolore cõpũcta redeat. aut be-
neficijs deuicta malũ quod fecit erubeſcat. Sed
q: ſupbiens ꝯtẽnit. ⁊ viſitatõis ſue tẽpus nõ co
gnoſcit: illis ĩ extremo vite inimicis tꝺitur. cũ
q̄bꝫ in eterno iudicõ dãnatõis ꝑpetue ſocietate
colligat̃. Vñ cogitandũ valde ẽ. quãtũ erit no-
bis terribilis hora nr̃e reſolutõis. q̄ pauor men
tis. q̃ta tũc omniũ maloꝝ memoria. q̄ obliuio
trãſacte felicitatis. q̄ formido ⁊ cõſideratio ĩ vdi-
cis. Quid ḡ eſſe nobis de p̄ñtibꝫ ad delectatõnez
debet. qñ ſimul cũctis trãſeũtibꝫ nõ valet trãſi-
re qꝺ imminet? Qñ ⁊ hoc funditus finit̃ qꝺ dili
gitur. ⁊ illud ĩcipit̃ vbi dolor nũq̄ finit̃. Preter
hãc ſentẽtiaz Gregorij. poſſunt p̄dicta ⁊ aliter
accipi. Nã moraliter in culpa peccator. Primo
vallat̃ ꝑ hoſtis ſuggeſtionẽ exteriorẽ. Secũdo
circũdatur ꝑ interiorẽ carnis impulſionẽ. Ter-
cio coãguſtatur ꝑ delectatõnis inflãmatõnem.
Quarto ad terrã ꝓſternitur ꝑ ꝯſenſũ interiorẽ
Quinto filij occidũtur ꝑ opeꝝ bonoꝝ mortifica
tõnem. Sexto oĩno diruitur per pc̃i perpetratõ
nez exteriorem. In pena ꝺo Primo vallat̃ per
exteriorẽ tribulatõem. Secundo circũdat̃ per
ꝓprij corpis infirmitatez. Tercõ anguſtat̃ per
aĩmi ⁊ ꝯſcientie anxietatẽ. Quarto ad terrã ꝓ-
ſternit̃ per ſalutis deſperatõem. Quinto filij oc
cidũtur ꝑ ꝓpinq̄rũ dolorẽ ⁊ ſolatõem. Sexto to-
taliter euertit̃ per mortẽ. In morte q̄ꝫ vallatur
⁊ circũdatur a demonibꝫ. coãguſtatur a pecca
tis: demones enĩ oĩa pc̃a. nõſoluz operis verũ-
etiã locutõnis ⁊ cogitatõnis ad memoriam ſibi
reuocãt. vt ad deſperatõem t̃hant. Tũc etiaz ad
terrã ꝓſternit̃. q: corpus incinerat̃. ⁊ anima in
infernũ detrudit̃. ⁊ filij id ẽ opa vel imitatores
eius vt ſint ſecũ in pena ſicut fuerũt in culpa. ⁊
lapis ſup lapidẽ nõ relinq̄tur. id ẽ cogitatõ ſup
cogitatõem q̄ cõtra eũ nõ adducat̃. quia ſcꝺm
Grego. ab aĩma peruerſa om̄is ꝯſtructõ cogi-
tatõnũ diſſipat̃: tũc enĩ vt in p̄s dr̃. om̄es cogi-
tatões impioꝝ peribũt. ⁊ om̄es machinatões
ceſſabũt. Fleuit ḡ nũc bonus dñs ibꝫ. ſed ⁊ pro
ſũme pietatis dulcedine referãda. ip̄e fons toti⁹
miſericordie. nõſolũ ſemel ſed pluries fleuit. et
ex illis piiſſimis oculis. ad oĩm expiatõem pec-
catoꝝ lacrimaꝝ fluenta vberrime manãdo effu
dit. Legit̃ enĩ dñm ipm fleuiſſe. primo ex infã-
tuli neceſſitate in natiuitate. ſcꝺm illud Sap.
Primam vocem ſimilẽ om̄ibꝫ emiſi plorãs. Vñ
cantat eccleſia. Uagit infans inter arta poſit⁹
p̄ſepia. Secũdo ex immẽſo amore. in lazari ſu-
ſcitatõe ex nimia ꝯpaſſione. Tercõ in hac ſolẽ
ni proceſſione. Quarto ex intimo dolore in ſua
paſſione. p̄ces cũ lacrimis offerẽs ad deũ. Hec
ſunt q̄tuor flumina de paradiſo egredientia. ad
tocius mũdi ablutõem. refrigeratõez. potatõez
et fecũdatõem. Hi q̄tuor fletus ſaluatoris. poſ-
ſunt referri ad q̄tuor ſpecies fletus. q̄ q̄ſi q̄tuor
fluuij paradiſi animã irrigãt ⁊ fecũdant. Pri-
mus eſt fletus pro incolatu p̄ñtis miſerie. Se-
cundus eſt fletus cõpunctionis. Tercius com

paſſionis. Quartus pro dilatione patrie. Pri-
mã fletus ſpeciez ſignificat fletus infancie ſal-
uatoris. Vñ Auguſ. Puer qui ĩ naſcitur incipit
a ploratu. lacrime ſũt teſtes miſerie. nõduz loq
tur ⁊ iã prophetizat. Fletus in cruce ſignat fle
tũ compũctionis. quem debẽt habere illi q̄ ſunt
in cruce penitentie. Vñ Auguſ. Sciat ſe culpa
biliter duꝝ qui deflet mortez amici vel dãna rei
tẽporal'. ⁊ dolorẽ peccati nõ oñdit in lacrimis.
Fletus ſuper deſtructõem ciuitatis. ſignat fle-
tum quo flere debemus ſuper miſeroꝝ calami-
tatibꝫ. ⁊ aĩmaꝝ ruinis ⁊ ꝑditionibꝫ. Unde Job.
Flebã ſuper eo q̄ afflictus erat ⁊c̃. Fletus ſup
lazarũ qui ad vitam erat reuocãdus. ⁊ cui glĩa
erat differenda. ſignat fletum ꝓ dilatione p̄rĩe.
Vñ pſalmiſta. Heu mihi q: incolatus meus pro
longatus ẽ. In fletu aũt dñi oñditur. quãtũ fle
re debeãt. qui peccãt: quãdo ſic fleuit. q̄ nunq̄
peccauit. Vñ Caſſiodorus. Ubi princeps tanta
afflictione plãgebat. quis illo flente nõ fleret.
eo gemente nõ gemeret. Et notãduz q̄ ſeptẽ
mala quaſi vẽtura ſunt peccatori. per q̄ ſi ea co
gitaret. ad fletũ incitari poſſet. Primũ eſt ſpoli
acio om̄iuz. q̄ fit ei in morte. de quibꝫ nihil ſecũ
feret. Secũduz ẽ occurſus inimicoꝝ. qui appre-
hendent eũ inter anguſtias. Terciũ eſt amiſſio
ſtatus penitẽdi. ⁊ miſericordiã ꝯſeq̄ndi. Quar
tum eſt magna cõfuſio cuius cõfuſionis cauſa
poterit eſſe. operuz denudatio vl' beneficõꝝ xp̄i
exprobratio. vl' dei ⁊ ſanctoꝝ deriſio. Quintum
eſt ſeꝑatio reproborũ ab electis. Sextũ ẽ exclu
ſio a gloria. Septimũ ẽ gehẽnalis pene miſeria

Et valde flendũ ẽ pro peccatis ꝓpter multa q̄
peccata inducũt peccãtibꝫ. Per peccata enĩ hõ
deũ offendit: ꝯſortiũ ſanctoꝝ ⁊ ãgeloꝝ amittit.
ſuffragia eccleſie ꝑdit. aĩmaz ĩterficit. dyabolo
ſe ſubicit. ⁊ ĩ infernũ ſe dimergit. Cõſpice igit̃
hñ ipm dñm ibꝫm nũc flentẽ. ⁊ ſi potes fleas cuz
eo: flet enĩ largiter ⁊ fortiter. q: nõ ſimulate ſꝫ
vere de ipſis dolebat. Corde enĩ amaro dolebat
⁊ flebat illoꝝ ꝑiculũ eternale. ⁊ excidiuz tꝑale.
q: nõ cog̃uerũt tẽpus viſitatõis ſue. qñ ꝑ icar-
natõnis miſteriũ viſitauit eos oriens ex alto. vt
ipm dñm ac predicatõem ei⁹ reciperẽt. ſed ma-
gis vſq̄ ad mortẽ eũ p̄ſecuti ſũt. O cor duꝝ ve-
ſanũ ⁊ ĩpiũ. ⁊ tãq̄ vera vita ꝑuatũ. oĩno plãgẽ-
dũ: cur more frenetici flẽte ſuper te ſapia p̄ris
in tãtis miſerijs letaris ⁊ rides. Cõſidera lacri-
mãtez medicũ tuũ. ⁊ vt luctũ vnigeniti fac tibi
plãctũ amaꝝ. Deduc q̄ſi torrẽtẽ lacrimas. per
diẽ ⁊ noctẽ nõ des reqẽz tibi. nec taceat pupilla
oculi tui. Conſpice etiam diſcipulos q̄libẽter ⁊
diligenter vadũt ſemper iuxta eũ. cũ timore tñ
⁊ reuerẽtia. Ipi ſui barones ⁊ milites. comites
domicelli ⁊ dexteratores. Nec debes credẽ. q̄ ipo
flente alij ſe potuerint a lacrimis continere. no
bis fratres iſte lacrime domini fiunt. vt magi-
ſtrum imitemur: et ab hoc tanto preceptore no
ſtro diſcamus. quid in noſtrorum inimicorum
morte ⁊ ruina agere debeam⁹. Vñ ⁊ ip̄e ait. Di
ligite inimicos vr̃os. benefacite his q̄ oderunt

vos ⁊ orate pro ꝑſeq̄ntibꝰ vos ⁊ calūniantibus
vos. Nō tātum muros ciuitatis periture. ſed et
aīmaꝝ ruinā ⁊ ꝑditōem flebat iħs. nobiſq̄ ex-
emplū dabat. quid in tali negocio facere debea
mus. cū peccatorē aliquē in eternā ꝑditōem ru-
ere videmus. De tali eñ dñi nr̄i iħu xp̄i exēpla
ſeq̄ntes. nos q̄ꝫ flere debemus: ⁊ tanto amplius
flere. quāto ipe de ſeipō flere ignorat. Si enim
ſuas infirmitates intelligeret. ⁊ calamitates q̄
ei ſupuenture ſūt cognoſceret: vtiq̄ et ipe plus
alijs de ſe fleret. Iſte fletus dñi. cōpatiētis ciui
tati. de miſeria q̄ illi imminebat: ꝑfiguratus fu
it olim in lamentatōnibꝰ hieremie. q̄ deſolatōez
eiuſdez ciuitatis ꝑ romanos futuram deflebat.
Sic ⁊ nos in afflictōne proximoꝝ. etiā inimico
rū. ex cōpaſſione flere debemus: exemplo xp̄i.
qui ꝯpaſſus eſt ſuis inimicis. Plus ē cōpati af-
flictis. q̄ bona tp̄alia erogare: ⁊ impoſſibile eſt
illū grām ⁊ miſericordiā nō mereri. qui ſcit af-
flictis cōpati ⁊ eoꝝ peccata deflere. Intrauit ḡ
iħs hieroſolimā cū iſto triūpho ⁊ honore turba
rū. ꝑ ſupdictā portam aureā. q̄ eſt ad pedes tē-
pli a parte vallis ioſaphat Hoc ſcdm̄ Criſ. Ipe
faciebat nō pompam quādam oñdens ſed ⁊ pro
phetiā implens ⁊ diſcipulos ꝓpter mortē ꝯtriſta
tos cōſolans ⁊ monſtrans qm̄ hoc pati volens.
Ubi Rabanus Hic introitus eius in ihr̄lm fuit
ante q̄nq̄ dies paſce vbi notāda ē cōcordia non
ſolū in rebꝰ ſedetiā in tēporibꝰ veteris ⁊ noui te
ſtamenti. Decima eñ die menſis primi. agnus
qui in paſca immolaret̄ domū introduci iuſſus
eſt. q2 ⁊ dñs decima die eiuſdē mēſis. hoc ē ante
q̄nq̄ dies paſce ciuitatē in q̄ pateret̄ erat ingreſ-
ſurus. Et cū itraſſet iħs hieroſolimā vt exhi-
beret ſalutē cōmota ē vniuerſa ciuitas dicens.
Quis eſt hic. per hoc ſignificatū fuit q̄ꝫ intrante
iħu hir̄lm celeſtem. angeli dicturi erāt. quis eſt
iſte rex glorie. Uñ Origenes. Sed ⁊ quādo itra-
uit iħs hieroſolimam verā. admirātes virtutes
celeſtes dicebant. Quis eſt iſte rex glorie Hec
Orige. Dicebāt ergo. Quis eſt hic: Quaſi dice-
rēt. Iſte nō eſt talis ac tātus. q̄ꝫ talia deberent
ſibi exhiberi. Mirabātur eñ turbe freq̄ntiā. ne-
ſcientes de eo veritatē. cui obuiā cum laudibus
occurrūt. Uñ Criſo. Merito cōmouebātur vidē
tes rem mirabilez. Homo laudabat̄ q̄ſi deꝰ. ſed
deus laudabat̄ in homīe. Puto autē q̄ꝫ nec ipi q̄
laudabāt ſciebāt quid laudabāt. ſed ſpūs ſubito
ingreſſus i eos. neſciente aīma veritatis verba
fundebat Hec Criſo. Principes itaq̄ꝫ ſacer-
dotum ⁊ maiores. indignabāt̄ de reuerētia xp̄o
exhibita. ⁊ ob hoc tota ciuitas dr̄ eſſe cōmota:
quia factū maioꝝ dr̄ eſſe factū tocius ciuitatis
vel alterius cōmūitatis. Populi aūt id ē ſimpli
ces ⁊ vulgares. q̄ſi ratōem de cōtrario reddētes
dicebāt. Hic eſt iħs ꝓpheta a nazareth galilee.
immo dñs ꝓphetaꝝ: ⁊ ideo. ſ. merito debet hono
rari. Ecce confeſſio dei a minoribꝰ incipit vt ad
maiores ꝑueniat. Ubi Hiero. Alijs autē ambi-
gentibꝰ vel interrogātibꝰ. vilis plebecula cōfite
tur. quia hic ē iħs propheta a nazareth galilee
A minoribꝰ incipiunt vt ad maiora ꝑueniāt.
Prophetā eñ eū dicūt. quē moyſes ſui ſimilez
dixerat eſſe venturū: a nazareth aūt galilee. q2
ibi educatus fuerat. vt flos campi nutriretur i
flore ꝯtutū Hec Hiero. Et poſtq̄ dñs ingreſſus
eſt hieruſalē remiſit animalia ad locum ſuum.

Memoriā huius ꝓceſſionis dominice recolit
eccleſia illa die. Egrediūtur eī fideles cū ramis
quaſi obuiā dño. extra muros vel ſepta. vſq̄ et
ad crucem aliq̄ vadūt. in qua ⁊ ramos quos ge-
ſtant affigentes deponunt: quaſi diceret eccle-
ſia. mihi aūt abſit gloriari niſi in cruce dñi nr̄i
iħu xp̄i. Quādo aūt ideo eunt. ⁊ vſq̄ ad crucez:
quaſi ſic oñdatur eis nō eſſe ſperādum in q̄nta-
libꝰ gloria mundi. q2 extrema gaudij luctus oc-
cupat: ⁊ deinde cū cruce in ciuitatē regrediunt̄
ꝑ eadē ſignificatōe: illa die gaudio ꝓceſſionis.
ſubditur euangeliuz dominice paſſionis. forte
q2 ⁊ dñs exultatōni inſeruit lamentū. ⁊ nos pro
ceſſioni paſſionē. q2 paſſio fuit cauſa euerſiōis.
ꝑ qua fleuit. In primo ḡ bella acturus. ⁊ de ho
ſtibꝰ triūphaturus. cū triūpho ⁊ gloria. ⁊ ad i-
piam ciuitatē ⁊ ad locum certaminis dñs venit
⁊ certus de victoria ante bellū. qđ fieri nō ſolet.
triumphū ſuſcepit. Uñ ⁊ rami palmaꝝ cuz q̄bꝰ
glorioſe ſuſceptus eſt. ꝓpinquā victoriā ſuꝑ pri-
cipem mūdi ſignant. Hodie ḡ mater eccleſia
duas recolit proceſſiones. Prima fuit. q2 iudei
xp̄m a monte oliueti vſq̄ hieruſalē. cum ramis
oliuaꝝ ⁊ palmaꝝ ⁊ magnis cāticis aſſociauerūt
⁊ iſta ꝓceſſio magne reuerentie ⁊ honoris fuit.
et hanc eccleſia in euāgelio hodierno repñtat.
Secūda eſt. q2 iudei xp̄m ab hir̄lm ad montem
caluarie. cū magnis obprobrijs ⁊ irriſionibꝰ de
duxerūt: ⁊ iſta ꝓceſſio fuit magne ignominie ⁊
doloris. ⁊ hanc repñtat eccleſia in paſſione ho-
dierna. In iſtis ꝓceſſionibꝰ oſtendit̄ magna in
iudeis multiplicitas volūtatis. Nā in prima cū
magna reuerētia ⁊ deuotōne ipm ſupra azelluz
poſuerūt: in ſecūda ipm cuz magna ignominia
in patibulo ſuſpenderunt. In prima veſtimēta
ſua i via ſtrauerūt: i ſecūda xp̄m ſuis veſtibus
expoliauerūt. In prima ramos oliuaꝝ ⁊ palma
rū ſibi obuiā portauerūt: in ſecūda ſpinas acu-
tiſſimas eius capiti affixerūt. In prima appella
uerūt eū regē. in ſecūda negauerūt eū dicētes:
nō habemus regē niſi ceſarem. In prima appel
lauerūt eū ſaluatorez. dicētes oſanna id eſt ſal-
ua obſecro. in ſecūda negauerūt ipm ſaluatorē.
q̄ꝫ dixerūt q̄ ſeipm ſaluare nō poterat. In ꝑma
dixerūt ipm eſſe bñdictū. ⁊ in nomine dñi. ſ. pa-
tris veniſſe in mūdū: in ſecūda dixerūt ipm eſſe
maleſactorē. ⁊ ideo ſe tradidiſſe eū ⁊ crucis pati
bulo affigendū. Ecce quāta iſtabilitas in iſtis
fuit. quia quem tātum honorauerunt. poſt mo
dicum ignominioſe tractauerunt. Sed propter
glorie proceſſionem maiorem. habuit ex conſe-
quenti vituperio confuſionez. Unde Bernhar.
Quid fuit q̄ꝫ proceſſionem habere voluit: qui
mox futuram nouerat paſſionem: Proceſſio q̄-
dez merito repreſentat̄ hodie: quia hodie facta

fuit. paſſio vо cur addita eſt. quam ſexta feria
cōſtat eſſe ſecutā: forte vt amarior eſſet paſſio.
ꝙ ꝓceſſio ꝓceſſiſſet. Et iteꝝ. Nō ſine cauſa tam
noua ꝓceſſio mira q̄dam ↄiūctōne addit᷑ paſſio
ni. Nā ꝓceſſio plauſū habet. paſſio vero plāctū
Uideamus quid cōferat iſta ↄiunctio. Utiqʒ vt
diſcamus in nulla vnꝗ̄ huius ſeculi leticia ha-
bere fiduciā: ſcientes q̄niaʒ extrema gaudij lu-
ctus occupat. ſed in die bonoꝝ nō immemores
ſimus maloꝝ. His enī mixtū eſt pn̄s ſeculū. nō
ſecularibꝫ tm̄ ſedetiaʒ ſpūalibꝫ viris. Ideo q̄ ce-
pit prius facere ꝙ̄ docere: nō mō verbis ſedetiā
exemplis oñdens. q: oīs caro fenuʒ. ⁊ omnis
gloria eius q̄ſi flos feni: ꝓceſſionis voluit glo-
ria ſublimari. qn̄ ſibi imminere cognouit dieʒ ig-
minoſiſſime paſſionis. Spūalibꝫ auteʒ ſpūalia
ↄparātur. in ꝓceſſione q̄dē celeſtis patrie repn̄
tamus gloriam. paſſione vо mōſtramus viam
In ꝓceſſione rapiemur in nubibꝫ obuiā xp̄o in
aera. qn̄ ſuſcipietur in celeſti ihr̄l'm xp̄c domi⁹.
applaudētibꝫ ⁊ acclamātibꝫ vndiqʒ ꝑplis vtriuſ-
qʒ teſtamēti. q̄ſi qui p̄cedebāt ⁊ qui ſeq̄bātur: be
nedictus qui venit in nomine dn̄i. In ꝓceſſione
cōſideraſti q̄ ꝓſperādū ſit. diſce in paſſione quo
eundū ſit. Tribulatō enī pn̄s via vite ē. via glo
rie. via regni. Tollerabilē ꝓinde laborē paſſi
onis reddit gloria ꝓceſſionis. qn̄ amāti nihil ē
difficile Hec Bernhardus. Oratio.

Domine ih̄u xp̄e. qui verbo ⁊ exēplo ma-
gis docuiſti nos flere ꝙ̄ ridere: obſecro
te ꝑ beatiſſimas lacrimas ⁊ oēs miſe
ratōnes tuas. doce me. vt peccata mea ⁊ ꝑicula
imminentia ſemꝑ videā ⁊ cognoſcā. ne inimici
mei. ſ. demonū ſuggeſtiones tꝑaliū reꝝ. pulchri
tudines ⁊ carnales voluptates. circūdent. coan
guſtēt. ⁊ ad terrā ꝓſternāt me: vt filios. ſ. ſenſus
cogitatus ⁊ actus meos. ⁊ ordinē virtutum de-
ſtruant. vt inde laudē te ⁊ cōfitear nomini tuo
altiſſime Amen. De eiectōne vendentium ⁊
ementium de templo. Capitulum. XXIX.

Uenit autē ih̄s directe ad
templū. ⁊ intrauit in ip̄m. Ubi no-
ta. ꝙ tēplum accipit᷑ aliqn̄ ꝓ domo
templi. quod diuidebat᷑ ī duas ꝑtes
vna pars vocabat᷑ ſanctuʒ. vbi ꝓpe oſtiū ſancti
ſanctoꝝ erat altare incēſi. ſeu thimiamat. s au
ro tectū. mēſa propoſitionis ⁊ cādelabruʒ: alia
pars erat ſanctū ſanctoꝝ vbi erat archa teſta-
menti et duo cherubin. Illā partē q̄ dicebatur
ſanctū int᷑bant cottidie ſacerdotes. ad offerēdū
incenſuʒ. ⁊ nulli alij. Intra ſanctū ſanctoꝝ ſol⁹
ſūmus pontifex intrabat. ⁊ ſemel in anno. Ali-
qn̄ aūt accipitur tēpluʒ large pro q̄dam platea
quadrata an̄ tēplum. muro clauſa: ⁊ dicebatur
atriū ſacerdotuʒ. vbi ſub diuo erat altare holo-
cauſtorū ere cooꝑtuʒ. ⁊ iſtud intrabāt nōſolum
ſacerdotes. ſedetiā leuite eos in excoriatione et
ablutōne hoſtiaꝝ et cōſimilibꝫ adiuuātes: vul-
gares aūt homines illud nō intrabāt. ſed ad ho
ſtiū illius atrij animalia viua ſacerdotibꝫ offe-
rebāt. Iſta aūt duo loca nō intrauit xp̄c. q: nō
erat ſacerdos nec leuita. Sed preter iſta duo lo
ca erant adhuc duo alia. vbi homines ſub diuo
in orone erant. ⁊ in vno viri. et in alio mulieres
orabāt: ⁊ iſta atria vocabant᷑ nomīe tēpli. ⁊ de
hoc dr̄ ꝙ ih̄s intrauit in tēpluʒ dei. ac petrus et
iohannes aſcendebāt in tēpluʒ ad horā orōnis
nonam. Intrauit aūt ih̄s ꝓtinus ī tēplū p̄cipue
propter tria. Primo ſcd̄m Bedā. vt doceret nos
formaʒ religionis quā ſeq̄mur. ſ. vt q̄cūqʒ ꝑgi-
mus. primo domū orōnis ſi ibi eſt adeamus. et
per orōnes deo cōmendati ſic ad agenda nego
cia ſecedamus. Secundo. quia locus publicus
erat vbi poſſet inueniri. oſtēdens ſe nō inuite. ſʒ
ſponte pati. Tercō vt oñderet ꝙ ruina verbis ⁊
populi pro qua fleuerat. maxime ex ſacerdotū
culpa fuit. ⁊ inde radix ꝑditionis ꝓceſſit. Hoc ꝑ
fecto innotuit. cū poſt maloꝝ imminētiū enar-
rationeʒ. ꝓtinus tēplū ingreſſus ē. : vt de illo vē
dētes ⁊ ementes eiceret: in ſignuʒ ꝙ ſacerdotes
tāꝗ̄ indigni eēnt de tēplo ⁊ officō eiciendi. Si-
cut enī tēpluʒ eſt in ciuitate. ita vita ſacerdotū
in plebe. Un̄ ſm̄ gloſam. Simonia ſacerdotum
cauſa fuit deſtructōnis iudeoꝝ. Sacerdotes enī
auaricie ſue ↄſulētes. ī porticibꝫ et atrijs templi
hoſtias cuiuſcūqʒ generis vendebāt. ne venien-
tes victimas nō hn̄tes. nihil offerrēt. ſi hoſtias
preſto nō īuenirēt: ⁊ hoc faciebāt. vt vēdita ite-
rū oblata reciperēt. Et ne pauꝑes nōſolū hoſti
as. ſed ⁊ vn̄ emerēt nō habētes. excuſationē pe
cunie nō habite p̄tenderent: poſuerāt ibi numu
larios q̄ mutuā ſub cautōe et ſpe alicuius doni
pecuniā darēt. Sed q: lex nō patiebat᷑. vt a fra
tribꝫ ſuis vſuras acciperēt: ideo qꝺ nō audebant
dare ad vſurā. dabāt noīe collibiaꝝ. vt ſic pro
numularijs collibiſtas facerent. Collibia autē
dicūtur apud eos vilia munuſcula. vt ciceris et
vue paſſe. ⁊ pomoꝝ ⁊ his ſimilia. Collibiſte igr̄
licet pro illa accōmodatione pecunie nō reci-
perent pecuniam vltra ſortē: recipiebāt tamen
munera vel xenia: quaſi quod in nūmo nō lice
bat. in his rebꝫ que nūmis coemūtur liceret. ꝙ
prohibuit ezechiel dicens. Uſuram ⁊ omnem ſu
perabundantiam non accipietis. Sic et hodie
multi predictis ſunt ſimiles. vſuram ⁊ ſimoniā
ſub nomine caritatis vl' gratitudinis palliātes
Ualde ꝑiculoſuʒ eſt munera accipere. quia hoc
eſt libertatē vendere. Unde Seneca. Quedam
gratuita nobis videntur. que cariſſime cōſtant.
pro quibꝫ noſmetipſos impendimus. q̄ emere nol
lemus. Si nobis dom⁹ noſtra pro illis eſſet dan
da. ſi amenum aliquod fructuoſum ve prediū.
Ideo nihil eſt cuiqʒ ſe vilius. Noſtri eſſemus ſi
iſta noſtra non eſſent. Quiſquis noſtram tutaʒ
agere vitaʒ volet. iſta viſcata beneficia deuitet
in quibꝫ miſerrimi fallimur. Sapiens cum pri
mo videt munuſcula a theatro ſurgit. ⁊ ſcit ma
gna paruo conſtare: vilem predam. magno in-
commodo luimus. Beneficiuʒ accipe. libertatē
vendere eſt Hec Seneca. Ubi Criſo. Hoc ē ꝓpri
um boni filij. vt veniens primo ad domū curre-
ret prīs: ⁊ illi honoreʒ redderet. q̄ genuit eum.

Et tu imitatoꝛ xp̄i factus. cū ī aliquā ingreſſus
fueris ciuitatē. primū ante oīe actū ad eccle
ſiā curras: ⁊ hoc erat boni medici. vt īgreſſus
ad infirmam ciuitatē ſanandā. primū ad origi
nē paſſionis intēderet. Naꝫ ſicut de templo oīe
bonū egredit̄. ſic ⁊ de templo oīe malū proce-
dit. Quemadmodū medicus qñ primū ingredi
tur ad infirmū. de ſtomacho eius interrogat. et
eū cōponere feſtinat. qꝛ ſi ſtomachus ſanus fu-
erit. totū corpus validuꝫ erit: ſi aūt diſſipatus
fuerit. totū corpus īfirmū eſt: ita ſi ſacerdotiū
integrū fuerit. tota eccleſia floret: ſi aūt corru-
ptuꝫ fuerit. fides marcida eſt. Cor enī ⁊ ſtoma-
chus ſacerdotiū intelligitur. qꝛ in reb9 ſpūalib9
ꝑ eos totus populus gubernatur. Sicut eī cor
ſapientie locus eſt. ita ſacerdotes receptacula
ſūt ſapientie ſpūalis. Et ſicut ſtomachus acci-
piens cibū. coquit eū in ſemetipō. ⁊ ꝑ totū corp9
diſpergit: ſic ⁊ ſacerdotes accipiūt ſcientiā ſer-
monis ꝑ ſcripturas ex deo. ⁊ coquētes eā in ſe.
id eſt tractantes et meditātes apud ſe. vniuerſo
populo ſubminiſtrāt. Videte ḡ ſacerdotes quo-
mō vos cōponatis in verbo ⁊ oꝑe. quoniā ſicut
in corpore ſi aliquod īfirmatū fuerit mēbꝝ. nō
oīno languet. ⁊ ſtomachus: ſi aūt ſtomach9
langueſcit. oīa membra inueniūtur infirma:
ſic ſi aliquis xp̄ianoꝝ peccauerit. non omnino
peccant ſacerdotes: ſi aūt ſacerdotes fuerint in
peccatis. totus ꝓpl'us ꝯuertitur ad peccandum.
Ideo ſi vnuſqſqꝫ xp̄ianoꝝ ꝓ ſuo pctō dat ratōeꝫ
ſacerdotes aūt nō tm̄ pro ſuis. ſed ⁊ pro oīum
pctīs daturi ſūt rōneꝫ. Vidit arborē pallentib9
folijs marcidaꝫ intellexit ſtudioſus agricola. qꝛ
leſionē in radice habet. Nā vere quemadmodū
cū videris arborē pallentib9 folijs marcidā in-
telligis. qꝛ aliquā culpā habet erga radicē. Ita
cū videris ꝓpl'm indiſciplinatū ⁊ irreligioſuꝫ. ſi-
ne dubio cognoſce. qꝛ ſacerdotiū eius nō eſt ſa-
nū Hec Criſo. Valde ḡ deflendi ſūt clerici. quan
do cadūt: qꝛ eoꝝ caſus eſt magis periculoſus.
Vñ Criſo. Nihil in tātuꝫ deſtruit eccleſiam dei.
ſicut clericos laicis eſſe deteriores. Cernens er-
go dñs in domo p̄ris ſui negociatōnē ſeu latro
ciniū: iſtiuſmodi ardore ſpūs cōcitatus. fecit ſi-
bi flagellū de funiculis: ⁊ eiecit ipē dñs templi
vendētes ⁊ emētes de templo cum hoſtijs ſuis. ⁊
mēſas trapezetaꝝ. ⁊ cathedras vendentiū colū
bas euertit. nec aliqđ vas deo nō dicatū. ⁊ ſac-
tum mercādi grā ꝑ tēplū tranſferri ꝑmiſit. In-
terdixit qđem de vaſis mercationis ⁊ humanis
vſib9 applicandis. nō de vaſis deodicatis: qꝛ va-
ſa diuino cultui deputata. debebāt ibi ⁊ nō alia
eſſe. Ergo nec cophini. vel alia vtenſilia cōmu-
nia ꝑ eccleſiam debēt deportari. Vñ Beda. De
vaſis dicit illis q̄ mercādi grā inferebāt̄. Ceteꝝ
abſit vt vaſa deodicata dñs eijceret de templo.
vel introferri prohiberet in tēplum: ſed potius
vbi futura ſibi examinis inſigne p̄tendit exem-
pluꝫ. immūda ⁊ ꝓphana eliminat vaſa de tēplo.
ac ne amplius inferātur ꝓhibet. qñ nō ſolū de ec
cleſia omnes repellet ac deturbabit reprobos.

verūetiam ne vltra ad turbandam eccleſiaꝫ in-
trent. eterno eos verbere cōpeſcit. Sed ⁊ in p̄n
ti hec eſt vera domus dñi. id ē cor fideliū purifi-
catio. vt nō tm̄ peccata q̄ inerant diuinitus im-
miſſa cōpunctio tollat: ſed etiā ne vltra repetā-
tur diuina in eius grā perſeuerās adiuuet Hec
Beda. Et hec fuit ſecūda eiectio. Bis enī legit̄
dñs hoc feciſſe ad ſignificādū q̄ eiciendi ſūt ta
les ab eccleſia militāte ꝑ ſententiā. ⁊ a triūphan
te ꝑ penā. Vbi Theophil. Hoc etiā dñs fecit in
principio p̄dicatōnis ſue. ⁊ nunc iterꝝ illud fecit
qđ ad crimē ⁊ in maximā redargutōem iudeo
rū redundat: quia nō fuerūt ex priori admoni-
tōne caſtigati. ⁊ cum dñs hec tociens fecerit ipi
minime ſe correxerūt. Vñ Criſo. In quo minor
eſt accuſatō iudeoꝝ. qm̄ cuꝫ bis hocidē feciſſet.
morabātur tm̄ in ſua demētia Hec Criſo. Vñ in
prima eiectōne eiecit tm̄ vendētes. ⁊ ex hoc nob̄
dat̄ fiducia īpetrādi vt qđ eī vellet dñs ibi nos
orare niſi ipē vellet nos audire: hic autem du-
rius agendo. etiā emētes. qui numero erāt plu-
res. In prima etiā expulſione eos appellauerat
negociatores. ſed vt ſtatim patebit. hic acrius
reꝑhendendo appellat latrones: dās ꝑ hoc exem
plū p̄latis. q̄ duri9 debēt arguere ſecūdū pctm
q̄ primum. quia grauius eſt ceteris paribus ra
tione ingratitudinis. Hic etiā ⁊ ī prima eiectōe
maior ſerioſitas ⁊ rigor ⁊ auſteritas de xp̄o ex-
primit̄. q̄ nuſq̄ alubi de eo legit̄: qꝛ ſcđm Criſ.
In ꝓprijs iniurijs eſſe quēpiam patiēteꝫ eſt lau-
dabile: iniurias aūt dei diſſimulare nimis eſt im
piū. Vñ xp̄c iniurias ſuas patienter ſuſtinuit.
iniurias aūt patris ſui nullaten9 diſſimulauit.
Hec flagellatio et eiectio malorū de tēplo. olim
p̄figurata fuit in heliodoro. q̄ cū audacter ma-
nu armata templū intraſſet. vt illud ſpoliaret:
qdaꝫ aduenientes eū flagellauerūt. ⁊ tāq̄ mor-
tuū reliq̄runt. Heliodorus flagellat9 fuit ꝓpter
tēpli ſpoliatōnē: iudei ꝓpter vſure palliatōnem
Moraliter autem per hunc actum xp̄i datur
intelligi. q̄ deus cottidie ſuā eccleſiam intrat. ⁊
qualiter ibi vnuſquiſqꝫ conuerſetur atēdit. Ca
ueamus ḡ ne in ea riſib9 ⁊ fabulis vel alijs illici
tis vacemus: ne improuiſus veniēs nos flagel
let. ⁊ de eccleſia ſua ac demum de regno eiciat ⁊
expellat. Nam qui peccata peccatis addit. qua
ſi funem quo hic vel in futuro flagellatur vel li
getur connectit: funiculi ḡ quib9 mali eiciunt̄.
ſunt incrementa actionum malarum. quia fu-
niculis peccatoꝝ ſuoꝝ vnuſquiſqꝫ conſtringet̄
Vnde Auguſti. Ergo quando aliquid patiunt̄
propter iniquitates ſuas. hi qui vl' ficte bonus
vl' aperte male faciunt in eccleſia: agnoſcāt. qꝛ
dominus fecit flagellum de reſticulis peccatoꝝ
ſuoꝝ. ⁊ admonet eos vt mutent ſe. ne ſint nego
ciatores: ne tandem audiant. ligate illis man9
⁊ pedes et proicite in tenebras exteriores Hec
Auguſ. In hoc q̄ dñs expulit de templo boues
et oues et numularios et vendentes columbas
euertit. miſtice deſignatur. q̄ prelati conſtāter
debēt reprimere ẏpocritas. pelles ouinas ſimu

lantes: tirannos coꝛnu ſue potẽtie bonos ven-
tilantes. vſuraꝛios ⁊ ſimoniacos dona ſpũſſãcti
q̄ ꝑ colũbam intelligit̃ vendẽtes. Maxĩe aũt ex
hoc facto dñi enoꝛmitas ſymoniace prauitatis
oñditur. qꝛ nuſq̄ alubi coꝛꝑaliter reſtitiſſe ⁊ ali
os impuliſſe vel eieciſſe narrat̃. Si igit̃ eum in
hoc q̄ꝫ imitari volum⁹. ſi nõ aliteꝛ poſſum⁹: etiã
violẽter ſymoniacos ab eccleſia pellẽ debem⁹.
ſi tñ vires ſuꝑerant q̄bꝫ hoc ſine eccleſie detri-
mẽto facere valeamus. Audite hec ſymoniaci.
audite negociatoꝛes nephandi: aut a negocijs
ceſſare. aut de tẽplo exire. Uos numularij eſtis
vos colũbas ⁊ grãm ſancti ſpũs vẽditis. vos ſi-
ne nũmo ⁊ p̄cio nihil agitis. Oĩes q̄dẽ ſymoni
aci. a tẽplo dei. vel añ hũanos vel añ dei oculos
eiciũtur. ⁊ dei dono priuãt̃. Similiter clerici et
religioſi. q̄ in tẽplo dei ſũt deputati. ſi ſecularibꝫ
⁊ terrenis negocijs ſe implicẽt. merito eiectõeꝫ
a deo ⁊ eius indignatõeꝫ timere debẽt. O quãta
mala gerũt hodie in eccleſia. q̄ ſi dñs tũc inue-
niſſet. vtiq̄ꝫ g̃uiter tũc puniuiſſet. vñ Beda. Eie
cit cõmercia reꝝ hũanaꝝ de domo illa in q̄ di-
uinas tm̃ res agi. hoſtias ⁊ oꝛones deo offerri.
ſbuꝫ dei legi audiri ⁊ decãtari p̄ceptuꝫ erat. Et
q̄dem credẽdũ ẽ. qꝛ ea tm̃ vendi vel emi reꝑere-
rit in tẽplo. q̄ ad miſteriũ neceſſaria eſſent eiuſ-
deꝫ tẽpli. iuxta qd̄ al's factum legim⁹. cũ idẽ tem
plũ ingrediẽs. inuenit in eo vẽdentes et emẽtes
oues. boues ⁊ colũbas: q̄ nimiꝝ oĩa nõ niſi vt
offerrẽt̃ in domo dñi. eos q̄ de lõge venerãt ab
indigenis ꝯparare credẽduꝫ ẽ. Si g̃ dñs nec ea
volebat in tẽplo venũdari. q̄ in tẽplo volebat of-
ferri. videlicet ꝓpter ſtudiuꝫ auaricie ſiue frau-
dis. qd̄ ꝓpuꝫ ſolebat eſſe negotiãdũ facinus quã
ta putas animaduerſione puniret. ſi inueniſſet
ibi aliq̄s riſui vł vaniloq̄o vacãtes. aut alij cui
libet vicio mãcipatos. Si eñ ea q̄ alubi libere
geri poterant. dñs in domo ſua videlicet tꝑalia
negocia geri non patit̃: quãtomagis ea q̄ nuſq̄
fieri licet. plus celeſtis ire merẽtur. ſi in edibus
deo ſacratis agũtur. hec Beda. Moraliter tẽ
poꝛe iſto ſancto. appꝛopinquãte paſchate iudeo
rũ. id eſt ꝯſtẽciuꝫ aſcendit iħs hirl'm. id eſt cor
humanũ vel animã ſanctã ⁊ deuotã. ꝑ gr̃e ſubli
matõem eleuataꝫ: nã hirl'm in alto ſita eſt. Uñ
dr̃ aſcendit. Templũ in hirl'm ẽ eminẽtioꝛ pars
anime. puta ſuꝑioꝛ pars rõnis. q̄ ſoli deo ⁊ eter
nis debet intẽdeꝛe: illuc aſcendit deus ꝑ effectuꝫ
ſacramẽti. vel etiã ſua p̄ñtia ſpũali animã viſi-
tãdo. Sũt aũt q̄tuoꝛ p̄cipue q̄ xp̄c in tẽplo ſpi-
rituali nõ patit̃. deſignata ꝑ q̄tuoꝛ q̄ inuenit in
tẽplo materiali. ⁊ ſũt q̄tuoꝛ defectus etiã in vi-
ris religioſis q̄ñq̄ꝫ reperti. Primũ eſt nimia ſo-
licitudo tẽporaliũ. in acq̄rendo ipa ⁊ ꝯſeruãdo:
hoc ſignificat̃ per es. qd̄ xp̄c effudit de templo.
Nõ aũt ſolicitudo tẽporaliũ ſimpliciter pꝛohi-
betur. ſed nimia: ⁊ ne in templo ſit id eſt in men
te. q̄ ſolis eternis debet vacare. Unde q̄ñ tempo
ralia in hoc templo habẽtur. peccatur moꝛtali-
ter: quia creatura ponit̃ loco creatoꝛis. et tem-
poralia loco eteꝛnoꝛuꝫ. Secũdum eſt incautus

vſus tẽporaliũ. et incircũſpecta conſideratio de
euitandis ꝑiculis. qd̄ ſignat̃ ꝑ boueꝫ: q̄ cũ liben
ter herbas comedit. q̄ñq̄ꝫ nociua in herbis ab-
ſconſa deuorat ⁊ deglutit. Sic plerũq̄ꝫ accidit.
cũ vtimur tꝑalibꝫ. volendo accipe id qd̄ eſt ne-
ceſſarium: qꝛ latet ſub neceſſitate ſuꝑfluitas et
voluptas. Terciũ eſt timoꝛ inoꝛdinatus ⁊ ſtoli-
dus. qd̄ ſignat̃ ꝑ oueꝫ. in q̄ plus abundat priua-
tio intellectus q̄ in alijs q̄drupedibꝫ: ⁊ ſi tꝑe to-
nitrui remanet ſola ⁊ fuerit impꝛegnata. aboꝛ
tit p̄ timoꝛe. Sic homĩes nimis timidi aboꝛci-
unt fructũ ꝑfectus ſpũalis. Quartũ eſt inexpe
ditõ vel tarda ꝓgreſſio in expletõne opeꝝ btuo
ſoꝝ. ⁊ hoc ſignificat̃ per colũbam q̄ nimis deli-
berat de volatu. collum vndiq̄ꝫ circũflectẽdo. et
circũſpiciẽdo. ad quã partẽ ire velit: ſed ſepe i-
terim ſagitta eaꝫ percutit. vel accipiter rapit.
Sic accidit homibꝫ pigris ⁊ inexpeditis. Sed
talia a xp̄o in ſuo ingreſſu a tẽplo aĩme expellũ
tur. facit eñ flagellũ de funiculis tribꝫ. q̄ꝝ pri-
mus eſt infirmitas coꝛꝑalis: ſecundus tribula
tio coꝛdialis: tercius ex inſtinctu diuino ãmo-
nitio ſpũalis. hoc flagello xp̄c p̄dicta q̄tuoꝛ ab
aĩma fugat ⁊ eicit: ⁊ nihilominus cathedras et
mẽſas euertit. ne facilẽ ingreſſum habeat. ⁊ di-
xit eis quos de tẽplo eiecerat. Scriptum eſt. ſ. in
yſaia. Dom⁹ mea id eſt nomini ⁊ cultui meo de-
dicata. domus oꝛonis vocabit̃: non rapine vel
furti. nõ negociatõis ⁊ vane locutõis vel ſpecta
culi. Et ex hoc nobis dat̃ magna fiducia impe
trandi. Ut q̄d eñ vellet dñs ibi nos orare. niſi
ip̄e vellet nos exaudire. In hoc etiã oñdit ſe il-
lis deuꝫ eſſe. qꝛ tẽplũ ſolius dei eſt domus. Ubi
Ambꝛo. De⁹ eñ tẽpluꝫ ſuũ nõ mercatõis vult
eſſe diuerſoꝛiũ. ſꝫ domiciliũ ſãctitatis. Et Oꝛig.
In q̄ nõ dñt vẽdere ⁊ emere. ſꝫ oꝛoibꝫ tm̃ vaca-
re. q̄ ꝯgregãt̃ ĩ domo oꝛonis. Nemo g̃ vt ait Au
guſti. ĩ oratoꝛio aliq̄d agat. niſi ad qd̄ factũ eſt:
vñ ⁊ nomẽ accepit. Sꝫ heu nũc dom⁹ dei dom⁹
diſſolutõis ⁊ cupiditatis pt̃ vocari. Ideo ſubdi-
tur. Uos aũt feciſtis illã ſpeluncã latronũ. la-
trones eñ nõ curãt niſi de lucris tꝑalibꝫ q̄cũq̄ꝫ
mõ acq̄rãt: ⁊ ideo ĩ ſpelũcis ſe abſcõdunt. Unde
Gꝛego. Dom⁹ oꝛonis ſpelũca latronũ facta fue
rat. qꝛ ad hoc ĩ tẽplo aſſiſtẽ nouerãt. vt aut nõ
dãtes munera ſtuderẽt coꝛꝑaliteꝛ ꝑſeq̄. aut dã-
tes ſpũaliter necare. Tẽplũ q̄ꝫ ⁊ dom⁹ dei. ẽ ipa
mẽs atq̄ꝫ ꝯſcia fideliũ. Que ſi q̄ñ ĩ leſiõe ꝓximi
ꝑuerſas cogitatões ꝓfert. q̄ſi ĩ ſpelũca latrones
reſidẽt. Et nõ iã dom⁹ oꝛonis. ſꝫ ſpelũca latronis
ẽ: q̄ñ relicta ĩnocẽtia ⁊ ſimplicitate ſcĩtatis. il
lud conat̃ agẽ. vñ valeat ꝓxĩo nocẽ hec Gꝛego.
Spelũca latronũ dr̃ eẽ loc⁹. vbi ſpolia q̄ latro-
nes rapiũt ꝯgregãt̃: et hoc fecerẽt ſacerdotes de
tẽplo. qꝛ ñ curabãt d̃ cultu dei. ſꝫ magis de exco
riatõe ꝓp'li. ⁊ hoc ꝑ aſtutias varias ⁊ exq̄ſitas.
Siłit̃ ⁊ hodie clerici pl⁹ curãt d̃ ſuo lucro. q̄ de
eccl'ie ſuitio. Sic eĩ magni latrones ĩ ſpelũcis
ſuis exñtes. q̄ñ ſciũt trãſire aliq̄s paruꝫ hñtes.
non exeunt de ſpeluncis. ſed mittunt famulos
ſuos ad expoliandum illos. quando vo ſciunt

tranſire homines multū pecunioſos. currunt
illuc de p̄mis ad illos. Sic multi canonici ꝛ cle
rici. q̄n ſciunt lucꝝ magnū currūt ad eccl'iam.
ſ3 q̄n lucꝝ eſt modicū: remanēt in domib9. et ſe
ſubtrahūt ac clericos ſuos ad eccl'iam mittūt.
Et nota quadruplicē vſū eccl'ie. q2 primo ē
domus recōciliatōnis. q̄ ad penitentes. Scd'm
illud Geneſ. ñ ē hic aliud niſi domus dei ꝛ por
ta celi. Secūdo orōnis. q̄ ad ꝑſitientes. ſicut dr̄
hic. Tertio inſtructōnis q̄ ad ꝑfectos. ſm illud
Iſaie. Venite aſcēdamus ad mōtem dn̄i et ad
domū dei iacob. et docebit nos. Quarto iubila
tionis et laudis quo ad omnes. ſm illud p̄s. in
eccleſijs bn̄dicite deo. et illud beati qui hitāt in
domo tua dn̄e. S3 fit ſpelūca latronū ſm qua
druplex latrocinium vel ſcripturaꝝ. q̄n corrum
pūtur vt ab hereticis. vel graciaꝝ q̄n ſacra vē
dunt vt a ſymoniacis. vel p̄bendaꝝ q̄n emunt
vt ab ambitioſis. vel pecuniaꝝ q̄n male expen
dūtur vt a voluptuoſis. Vel ſm Hiero. Latro
eſt ꝛ templū dei. in latrocinium ſeu latronū ſpecū
ꝯuertit. qui lucꝝ de religioſis ſectat. Hoc lucꝝ
ſectātur aliqui ꝑ ſtudium ſciētie. vt queſtuarij
aduocati. aliqui ꝑ fortitudinē potētie. vt nobi
les. aliqui ꝑ oblatōnem muneꝝ. vt diuites mū
di. De his omib9 dicit iohēs quotquot venert
fures ſunt et latrones.   Et acceſſerūt ad eum
ceci et claudi in templo. teſtes vocis et laudis
pueroꝝ. et ſanauit eos. vt qd̄ pueri clamabant
verbis et ore: ip̄e oſtēderet factis et ope. q̄ſi etiā
teſtis ipſorū. Clamabāt eni oſāna. i. ſaluifica.
quib9 ꝑ opa rn̄dit. quia ſalutē tribuit. Ac ſi di
ceret. Hn̄ clamatis ſaluatorē. q2 ecce do ſalutē.
Moralit ceci ſūt ignorātes. claudi do rectitu
dinē iuſticie dimittētes. et iſti curātur ꝑ ih'm. ꝛ
ꝑ bona ꝯſilia ꝛ hortamēta ſectatoꝝ eius. Con
ſidera nūc q̄ dn̄s cū magno honore receptus.
ꝓpter exhibitā ſibi reuerentiā. nō dimiſit iuſti
ciā. q2 mox templū intrauit. et oms vendētes ꝛ
emētes inde eiecit. nec ꝓpter ſeuerā iuſticiā ob
miſit ſuā3 miſcd'iam. q2 mox cecos et claudos
ſanauit. ꝓpter qd̄ dat intelligi. q̄ iudex et p̄lati
ꝓpter impēſum ſibi fauorem nō dn̄t dimittere
iuſticie rigorē3. nec ꝓpter rigorē iuſticie debent
dimittere dulcedinē miſcd'ie.   Videntes aūt ꝛ
admirātes p̄ncipes ſacerdotū et ſcribe mirabi
lia que fecit ih's. in tante multitudinis de tēplo
eiectōne. in cecoꝝ et claudoꝝ ſanatōne. et pue
ros clamantes in tēplo. ip̄m. ſ. eſſe veꝝ xp̄m. et
dicentes. oſāna filio dauid. ipi eni pueri ꝛ cete
re turbe cū laudib9 xp̄m vſq3 in tēplū deduxerāt
moti ꝯ ip̄m rancore et inuidia indignati ſunt.
q2 mali de laude bonoꝝ dolere cōſueuerūt. Vbi
Criſ. Qui ingrediebat vt hō: laudabat vt de9.
Qui celabat in carne: demonſtrabat in voce.
Quē malicia ſacerdotu3 q̄i hoīem blaſphema
bat. hūc innocētia puuloꝝ q̄i deum exaltabat.
Quātū aūt ille glorificabat. tantū ſacerdotes
iuidia torq̄bant. ꝛ illi9 honor fiebat illis tormē
tū. Sic ei ē res. Q̄n boni in ſua btute laudāt:
mali in ſua inuidia cruciant Hec Criſ. Cunq3
manus nō auderent timore ꝓpli in eū inycere.
nec miracula maīfeſta impugnare: arguebāt
tn̄ eū de applauſu quē ſuſtinebat circa ſe. ꝛ teſti
moniū ꝓpli atq3 pueroꝝ clamantiū oſanna fi
lio dauid: vertebāt in calūpniā. q̄ videlic3 hoc
nō dr̄ niſi ſoli filio dei. Vnde dixerāt ei. audis q̄d
iſti dicūt? Quaſi diceret. Talē laudē de te meri
to nō deberes ſuſtinere. q2 ſi tu iuſtus ꝛ bonus
eſſes: talē gl'iam et applauſum declinares. Vbi
Criſo. Et nimiꝝ hoc xp̄i erat dicere ad eos. Nō
auditis q̄d hi dicūt? Sicut eni deo cātabāt illi
pueri. Et iteꝝ et vos videtis q̄ ego facio. Illos
loq̄ntes attēditis ꝛ me facientem ñ ꝯſideratis?
Ego factis interp̄tor voces illorum Hec Criſ.
Ih's aūt dixit eis. Vtiq3. ſ. audio ꝛ audire de
beo. q2 hoc ē ex diuina p̄ordinatōe ſm qd̄ ſcri
bit in p̄s. Nūquid eni legiſtis ibidē ex ore infā
tiū ꝛ lactātiū ꝑfeciſti laudē. Et bn̄ dicit ꝑfeciſti
laus eni inchoata fuit a turbis in via. Profert
aūt de pſalmo exemplū. vt tacēte dn̄o. teſtimo
niu3 ſcripturaꝝ firmaret dicta pueroꝝ. Quaſi
dicēt. Vos qui eſtis legiſpiti. debetis ſcripturā
hāc ſcire. et ꝑ ꝯn̄s me nō rep̄hendē. Vbi Criſ.
Intelligim9 q2 infātes dicebant. ñ etate ſ3 ſim
plicitate cordis. Infātes eni lactātes nec intel
ligere alique3 nec laudare pn̄t. Lactātes ei di
cebātur q̄m. q̄i lactis ſuauitate. ita mirabiliu3
delectatōne excitati: clamabāt ſicut ſcriptū ē.
ſ3 exultaui aīam meā ſicut ablactātes ſuꝑ ma
trē ſuā. lac eni dr̄ opus miraculoꝝ. q2 miracl'a
nullū laborē videntib9 ponūt. ſ3 vidētes admi
ratione delectāt. ꝛ ad fidē molliť inuitāt. Pais
aūt eſt doctrina ꝑfecte iuſticie. quā accip̄e nō
pn̄t. niſi exercitati ſēſus circa res ſp̄ūales. hec
Criſ. Et oīs ſimplex doctrīa lac dr̄. q2 delectat
ꝛ faciliť capiť. ſic lac ſiñ dolore dētiū ſugiť. Orō

Generale terroris tui dn̄e ſignū feciſti.
q̄n flagello de funiculis facto. omēs de
templo eieciſti. p̄tendens in oculis flā
mā tue diuinitatis. p̄cor et obſecro dn̄e te. da
mihi te terribilē pn̄tem attendere. vt ſancto te
timeā timore. Magna eni ſūt iuditia tua dn̄e ꝛ
inſcrutabilia. q̄ cū ꝯſidero ꝯtremiſcūt oīa oſſa
mea. q̄m nō ſecurat homo viuēs ſuꝑ terrā. ſed
in futuꝝ omīa reſuant incerta. vt ſemꝑ ſerui
amus tibi pie et caſte in timore. et exultemus
tibi cum tremore Amen.

De duob9 minutis vidue et de pharizei ꝛ pu
blicani oratione.   Capitulum. XXX.

Et ſedens ih's ꝯtra gazo
philatiū. i. diuitiaꝝ repoſitorium.
aſpitiebat eos qui mittebant ꝛ po
nebāt munera ſua. id eſt oblatōes
in illud. Erat aūt gazophilatiū archa. foramē
deſuꝑ habens. iuxta altare ad dextrā poſita. in
q̄ua mittebatur et ſeruabatur pecunia pro ſu
ſtentatōne edifitiorum templi. et alijs que erāt
ad templum et miniſterium neceſſaria. nec nō
pauperib9 et viduis inde nutriēdis. ac pro ſa
cerdotib9 et miniſtris. Dicitur aūt gazophila
tium porticus. vbi tales arche et oblationes

ſeruabantur. de quo etiā alubi in euangelio di
citur. hec locutus ē ih̄s in gazophilatio. docēs
in tēplo. Vn̄ Beda. Quia ſmōe greco philaxe
ſeruare dr̄. ⁊ gaza lingua pſica diuitie vocāt.
gazophilatiū locus appellari ſolz. q̄ diuicie ſer
uant. q̄ noīe et archā in qua donaria ppli ↄgre
gabātur ad vſus tēpli neceſſarios. ⁊ portic⁹ in
quib̄ ſuabant: appellabāt Hec Beda. Et cum
multi diuites multa mitterēt. vidēs quandā vi
duā paupculam mittentē erea munita duo. i.
duos nūmos ereos. valētes q̄drantē ſeu q̄rtā
ptem cȳcli. ſ. obolos q̄nqȝ. q̄s cū ſudoribꝫ ad diu
turnū victuz acq̄ſierat. dixit diſcipulis ſuis. q
plus oīb̄ miſiſſet. q: miſerat de penuria ſua et
ſibi neceſſaria oīa q̄ habuit. ⁊ totū victū ſuū
id ē oīa neceſſaria corpi. ſine quib̄ nō eſt viuē
ſe decetero in totū ↄmittēs deo. Alij vo ex ſup
habūdanti ſibi ⁊ ſupfluo miſerūt. qd̄ ñ debebāt
retinē: ſz erogare. Non dicit q miſerūt qd̄ ha
būdat. ſed ex eo q habūdat illis. et ex habūdā
ti. ad denotandū q nō dederūt totū ſupfluū: ſz
ptem modicā. Sacerdotes quippe q̄ erāt auari
docebant q ille q̄ plus offerebat in tēplo abſo
lute loquēdo: plus hēat de merito. qd̄ falſum ē
q: q̄ntitas meriti nō accipit ſm q̄ntitatē doni
abſolute: ſz p ↄpatōnem et facultatē dantis. et
pmptitudinē ſue volūtatis ⁊ deuotōis. Vn̄ ſm
doctrinā ſacerdotū multi diuites iactabāt mu
nera multa ⁊ magna. ſed ſm xp̄i ſnīam vidua
hec paup plus oīb̄ miſit. nō abſolute loq̄ndo:
ſz ↄſiderata facultate et bona volūtate ſua. nō
effectu pōderis: ſz affectu deuotōis. nō plus in
q̄ntitate ſz in caritate. vt dicat plus q: amplio
ri deſiderio et feruore. qd̄ enī potuit: miſit. ⁊ qd̄
nō potuit: deſiderauit. itē plus ↄpatōne. q: to
tū dedit. itē plus dati q̄litate. q: de ſibi neceſſa
rio. itē plus diuīa acceptatōe. q: xp̄c plus ap
probauit. Prefert q̄ diuitib̄ vidua paupcula.
q: plus ē pauperi dare modicū. q̄ diuiti dare
multū. ſicut plus ē puero ferre pōdus paruū.
q̄ forti viro ferre magnū. ⁊ deus plus attendit
dātis affectū q̄ donū. et plus pōderat quātita
tē deuotōnis q̄ muneris. Vn̄ Hiero. Nā quātū
ſz ex quāto dederis ↄſiderat deus. Et Greg. Cor
nāqȝ et nō ſubam penſat deus. nec ppendit q̄n
tum in ei⁹ ſacrifitio: ſed ex quāto pferat. Vn̄ dē
etiā Criſ. Nō etiā paucitatē oblati: ſz copiam
affectus intuitus ē deus. Qd̄ ſi nequis tantum
offerre ſicut ⁊ vidua: offer ſaltē totū ſupfluū
Hec Criſ. Si aūt bina minuta q̄ vidua miſit ī
archā. plus oīb̄ munerib̄ deo placuerūt. ſic
amor dei ⁊ pximi oīa vincit. q̄ ſemp in archa
cordis ſuari debet. per duo etiā minuta aīam
et corpus accipe poſſumus. q̄ deuote deo offer
re debemus. Moraliter aūt hec vidua paup di
ci pt. pſona ſimplex. carēs diuitijs ⁊ ſcriptura
rū noticia. q̄ tn̄ apud deū plus meret oronib̄
⁊ vita. q̄ potētes ī tpalib̄ ⁊ magna ſcīa. Vn̄ cū
Aug. legiſſz vitā pauli ſiplicis: dixit. Siplices
⁊ idocti rapiūt celū. ⁊ nos cū lr̄is nr̄is demergi
mur in infernuz. Iſta q̄ȝ vidua ſigt cuiuſlibet
fidelis aīam. que nūc debet ſe reputare viduā.
q̄diu ē ab amplexib̄ ſpōſi ſui xp̄i ſepata. et ſic
vidua ducit ſemp vitā lugubrē. ⁊ induit veſtes
viduitatis ſue. ſic aīa deuota debet eſſe in luctu
pnīe. ⁊ corpe. et mēte. in hūilitate. Hec dz offer
re xp̄o duo minuta. ſ. affectū ↄpaſſionis verbi
et facti. ⁊ q̄nqȝ verbū ↄpaſſiuū bn̄ valet factū.
et q̄nqȝ melius ē q̄ datū. Vn̄ Theo. vidua iſta
aīa hoīs ē: relinq̄ns ſathanā cui fuerat abiūcta
q̄ mittit in tēpli erario duo minuta. carnez ſcz
et mentē. carnē quidē p abſtinentiā. mentē vo
per hūilitatē. vt ſic audire valeat. q totū victū
ſuū poſuit. nihil de ſuo relinq̄ns mūdo. Vbi et
Beda. Hic nob̄ locus moralit quidez intimat
q̄ ſit acceptabile deo. quicq̄d bono aīmo attu
lerim⁹. Iuxta vo leges allegorie. diuites iude
os deſignāt ↄ iuſticia legis elatos. vidua paup
eccl'ie ſimplicitatez deſigt. q̄ recte paupcula vo
cat. q: vel ſuperbie ſpm̄. vel ↄcupias tpaliū. vl
pctā tanq̄ mundi diuitias abicit. Vidua vo. q:
vir eius p ea mortē pertulit. hec in gazophila
tiū era mittit duo minuta. q: in ↄſpectu diuīe
maieſtatis cum dilectōne dei et pximi. ſeu fide ī
oronisq̄ȝ munera defert. q̄ ↄſideratu ppie fragi
litatis minuta: ſz merito pie deuotōis accepta
cūctis ſupboꝝ iudeoꝝ operib̄ pſtāt. Ex habū
dātia ſibi iudeus mittit in munera dei. q̄ de iu
ſticia ſua pſumēs. hec apud ſe orat. q̄i nō apud
deū. deus grās ago tibi. q: nō ſum ſicut ceteri
hoīm raptores iiuſti. Oēm aūt victū ſuū eccle
ſia in dei munera mittit. q: oīe qd̄ viuit. ñ ſui
meriti ſz dei eſſe muneris intelligit: dicēs. deus
ppitius eſto mihi pctōri Hec Beda. ¶ Dixit aūt
tūc ih̄s. et ad quoſdā q̄i ſingulares et ſe alijs p
ponētes. q̄ in ſe ↄfidebāt. et de pprijs meritis p
ſumebāt. tanq̄ iuſti p operib̄ ſuis exteriorib̄.
⁊ aſpernabātur ceteros tanq̄ iniuſtos. ⁊ ſic du
plicit ſupbiebāt. ſ. q: de meritis confidebant. ⁊
q: ceteros deſpitiebāt. et iō iuſti nō erāt. quia
hūilitatē ſine q̄ nullus iuſtus ē: nō habebant.
pabolā de pharizeo apparēte iuſto. ⁊ publica
no pctōre publico aſcēdentib̄ in templū ⁊ orā
tib̄. In templū aſcendebant q: templū in alto
ſitū erat. et aſcenſus. xv. graduū hēbat. vt ora
rent. q: hic eſt finis debitus eūdi ad eccleſiā. ſ.
ad orandū. nō ad ↄfabulandū. ñ ad vanitates
videndū. Pharizeis quippe loquebat dn̄s. q̄ iſti
pharizei. i. diuiſi dicūtur. q: apparētes iuſti: ſe
p ceteris meliores eſſe putabāt. His aūt vnuz
pharizeū dn̄s oppoſuit. in q̄ q̄i in ſpeculo ceteri
quales erāt videre potuiſſent. Et fortaſſe idem
ipſe pn̄s ibi erat. de quo dn̄s iſta dicebat. Vbi
Theo. Cauſa igit ↄfidentiū in ſe. nō aūt totuz
attribuentiū deo: ſz ob hoc ceteros ↄtempnen
tiū pabolam pponit. oſtendēs q iuſtia q̄uis ho
minē approximet deo. ſi tn̄ aſſumat ſuperbiaz:
ad infimū deijcit hoīem. Eſt aūt ſupbia dei ↄtē
ptus. Quotiēs enī aliq̄s nō deo ſz ſibi aſcribit
bona que facit. q̄d eſt aliud q̄ dei negatio Hec
Thob. Pharize⁹ ſupbus ſe iactabat ⁊ iuſtifica
bat. alios accuſabat ⁊ ſe eis pferebat: dicens.

Deus grās ago tibi. quia non ſum ſicut ceteri
hoim. Jeiuno bis in ſabbato.i.in ſeptiana. de-
cimas do oim q̄ poſſideo. Hec autē ſunt inditia
ſupbie. quā deus a lōge ꝯgnoſcit: ſ; ñ ignoſcit.
De vtraq; pte iuſticie ſe laudat. quaꝝ vna eſt
declinare a malo. altera facere bonū. De pma
ſe laudat: dicēs. nō ſum ſicut ceteri hoim. de ſe
cūda dicēs. ieiuno bis in ſabbato. pharizeus g̃
bñ dicit̄ q̄i diuiſus. q: geſtu. habitu. et ꝯuerſa
tione erat a ceteris diſtinctus. Vñ dicebat nō
ſū ſicut ceteri hoies. et veꝝ dixit. nō quidē in iu
ſticia: ſ; in ſupbia. Male quippe incepit. debuit
eñi incipe a ſui accuſatōne. ſm illud puer. iuſt᷒
in pncipio accuſator ē ſui. in medio ſupplicare
et orare. in fine grās agere. Sicut ſacerdos fa
cit in miſſa ſua. Primo eñi accuſat ſe in gene-
rali ꝯfeſſione. Secūdo deu; ſupplicit̄ depcatur
multiplici oꝛone. Vltimo deo regrat̄: dicendo.
ite miſſa ē. vel bñdicamus dño. et rñdetur deo
grās. Ipe aūt nō ſe accuſauit ſ; laudauit. non
deū rogauit ſ; laudāti iſultauit. nec grās agē-
do ōi dona ſ; ſua merita pēſauit. Publice qui-
dem arguere vitia oib᷒ licet. nulli aūt niſi pau-
cis vt ad certā pſonā deſcendāt. in q̄ pharizeus
irrephenſibilis erat. Scdm Bedā. De ōbis ela
ti pharizei quib᷒ hūiliari meruit. poſſumus e
diuerſo hūilitatis formā q̄ ſublimemur: aſſu-
mē. vt ſicut ille ꝯſideratis et peioꝝ vitijs ⁊ ſuis
ōtutib᷒ ē elatus ad ruinā. ita nos nō nr̄a ſolu;
pigritia. ſ; et melioꝝ ōtutib᷒ inſpectis: hūilie-
mur ad gloriā. Et publicanus hūilis alonge
ſtans ꝓpt̄ timorē. q̄i nō eſſet dignus appropinq̄
re. nolebat nec oculos in celū leuare ꝓpter pu-
dorē. q: iudicabat ſe indignū p̄ verecūdia pctō
rū. q̄i p pctis nō audens reſpicē celū. ſ; pcutie
bat ꝓpter ꝯtritōnis dolorē. pectus ſuū tanq̄ to-
tius mali originē: dicēs p humilē ꝯfeſſionem.
Deus qui oia potes. ꝓpitius eſto mihi pctori.
ecce ſui accuſatio et pura ꝯfeſſio. et iſta faciūt
ad pctoꝝ remiſſionē. Hec eñi ſūt inditia hūili
tatis. quā deus de ꝓpe aſpicit et ꝯgnoſcit. Meri
to aūt pectus pcutiebat. q: ibi peccauerat. ibi
fons et fouea et origo mali erat. Ibi eñi ē cor
bonoꝝ oim atq; maloꝝ ſecretariū. Inde oñia
bona et oñia mala pcebūt. Hoc g̃ publicanus
pcutiebat. q: (ſm Augu) ē arguere qd̄ latet in
pectore. et euidenti pulſu occultu; pcc̄m caſti-
gare. ac pectus pcutiēdo ſe de ipſo quodāmodo
vindicabat. et dicebat. deus ꝓpiti᷒ eſto mihi pec
catori. Nō attēdas huius pui cordis ꝯſilia. dele
pcc̄a et ꝓpitius eſto. Nihil in me ē vñ tibi place-
re et veniā ꝯſequi debeā. qm̄ corde et corpe. co
gitatōnib᷒ et opationib᷒ tibi peccaui. Omnib᷒
iniquior ego ſū ⁊ niſi p miſcdiam tuā ſaluari ñ
poſſū. Ideoq; ꝓpitius eſto mihi pctori. Publi-
canus q̄i publicus peccator dr̄. Publicani eñi
dicebant̄ exactores vectigaliū publicoꝝ. ⁊ ex-
actio tributi erat ꝯtra legē. iō exactores pctō-
res vocabant̄. Iſte g̃ ſicut hūilis appropinq̄re
nō audebat. vt deus ad eū appropinquaret. nō
aſpitiebat. vt aſpiceret̄. pcutiebat pectus ſuū.

penas de ſe exigens. vt deus pceret: ꝯfitebatur
vt deus ignoſceret. ⁊ nō minus ſe accuſabat. q̄
pharizeus ſe iuſtificabat. Sed q̄ fructu q̄ mer-
cede: q: ignouit deus qd̄ ipe agnouit. ⁊ iuſtifi-
catus inde receſſit. vñ ſequit̄. Amen. i. vere di-
co vobis. deſcendit. ſ. de domo dei. hic. ſ. publica
nus iuſtificatus. i. de impio p grām fact᷒ iuſtus
in domū ſuā ab illo. i. pluſq̄ ille. vel ab illo. i. p̄
illo remanēte in fecib᷒ ſuis. et merito magiſq̄
ille. q: habebat ille iuſtitiā ſuam pſumptā. hic
veram. ille apud ſe de opib᷒. hic vo apud deū ex
fide iuſtificatus eſt. ille eñi ſupbe de bonis glo-
riabat̄. hic humiliter mala ꝯfitebat̄. S; ſcdm
Aug. Melior ē in malis factis humilis ꝯfeſſio
q̄ in bonis ſupba gloriatio. Et hic ē argumen
tū. q᷑ melior ē peccator hūilis. q̄ iuſtus ſuper-
bus. q: eoipo q᷑ peccator ſe hūiliat. ia; non eſt
pctor. et iuſtus eoipo q᷑ ſupbit: iā non eſt iu-
ſtus. Vñ Aug. Enumeratōni meritoꝝ pfertur
ꝯfeſſio peccatoꝝ. ꝓpter quod dr̄. Gaudium ē an
gelis dei ſup vno pctore pniam agente. q̄ ſup
nonagintanouē iuſtis qui non indigent pnīa
id ē qui non reputāt ſe indigere illa. In q̄ mi-
ro modo reprimit̄ ſupbia hūana. vt nō de ſuis
meritis homines pſumāt. Vbi Beda. quātam
venie fiduciā digne penitentib᷒ pbet. q᷑ publi-
canus qui reatum ſue nequitie pfecte ꝯgnouit
fleuit. ꝯfeſſus eſt. etſi iniuſtus ad templū veit.
iuſtificatus a templo redijt. Vbi ⁊ Amb. Intro
duxit pharizeū et publicanu; in tēplo orātes.
et docuit etia; ſi bona cetera habeat. q᷑ magis
ſupbus offēdat q̄ hūilis. qui nulla virtutū do-
te ſubnixus ſit. Studuit eñi diabolus ſupplan-
tare bonis opib᷒ intētos. quātū laborauit pha
rizeus ille. ne rapet aliena. ne iniuſtus eſſet. ne
adulteraret. ne peccaret ſicut publicanus. vt
bis in ſabbato ieiunaret. vt decimas daret oim
q̄ acq̄reret. Quis nr̄m hec fecit: Aduertit hoc
diabolus. et pfodit eū vlcere graui. vt mēte car
nis inflatus. i eo in q̄ laudabilis fore crederet̄
ibi irrephenſibilior iudicaret̄ Hec Amb. Hic g̃
oñditur. non ex opib᷒ eſſe gloriandū: ſ; humi-
liter in grā ꝯſidendū. Vñ Baſilius. Cū acceſſe
ris ad pdicādū dñm. pſternere te humiliter in
ꝯſpectu eius. nec poſtules quicq̄ quaſi ex grā
meritorū tuorum. Et ſi eſt tibi ꝯſciētia alicui᷒
boni opis. cela illam. vt te ſilētium agēte. mul
tipliciter tibi reſtituat̄ a domino. Et peccata
tua cito produc in mediū. vt deleat ea deus. cū
ꝯfeſſus fueris ea. Nō tu iuſtifices orans. ne ſi-
cut pharizeus ille exeas ꝯdempnatus. Memen
to publicani. vt ita ſic ille veniā delictoꝝ tuorū
inuenias Hec Baſilius. Vbi et Criſ. Geminas
aurigas ⁊ duas bigas in ſtadio poſitas. ſermo
pñs ꝓponit. In altera quidem iuſticiā cū ſuper-
bia. in altera peccatū et humilitatem. Et vides
bigam peccati ſupare iuſticiā. non ꝓprijs viri-
bus. ſed humilitatis ꝯiuncte. illam vo deuictā.
non fragilitate iuſticie. ſed mole et tumore ſu-
perbie. Nam ſicut humilitas p ſui eminentia;
peccati pondus ſupat. ⁊ ſaliēs attingit deū. ſic

ſupbia ob ſui molē defacili iuſtitiā depmit. Si ğ plura facta ſtrēnue geras. putas aūt te poſſe pſumere: tota caruiſti oȯne. Si vo mille feras ī ꝯſciētia faſces reatuū. et hoc ſolū de te credas ꝙ es infimus omniū. multā obtinebis añ deum fiduciā. Hec igiť faſtus inflatio ab ipis celis pt deprimere nō cauētem. humilitas vo et ab ipo abyſſo reatuum hoīem ſublimare. Hec enī pre pharizeo publicanū ſaluauit. latrone añ apoſtolos in paradiſum duxit. illa vo incorporeā ingreſſa ē poteſtatem. Ceteꝝ ſi iuxta delicta humilitas tāfacile currit. vt ſupbiā iuſticie tranſeat. ſi iuſticie ꝯiūxeris eam. q̄ nō ibit! Aſſiſtit ipi tribunali diuino in medio angeloꝝ. cū fiducia multa. Rurſus ſi faſtus ꝯiūctus iuſticie eā depmere potuit. ſi ꝯiūctus ſit pcc̄o. in quātam gehēnam detrudet! Hec dico. nō vt negligamꝰ iuſticiā: ſed vt faſtum vitemus Hec Criſoſto.

Deinde ſue ſententie cauſā aſſignans. ſcilicȝ quare publicanus magis iuſtificatus deſcēdit ꝯſequēter inferēdo ſubiungit. Quia oīs generaliter ſine exceptōne. ſ. ſiue laicus. ſiue clericꝰ ſiue religioſus. item ſiue puus ſiue mediocris. ſiue quātumcūqȝ magnus. qui ſe exaltat ſupbiendo. ſiť fecit pharizeus. hūiliabiť ⁊ deijcieť. vel in hoc ſeculo p miſeriam. vel in futuro per penā eternam. et qui ſe humiliat ſpōte p veraȝ penitentiā et peccatoꝝ ꝯfeſſionē: exaltabiť in gloria p remuneratōnem. Nam ſm ſap̄. Ante ruinā exaltať cor. et ante gloriā humiliať. Et vt vulgariter dr̄. nō eſt vallis que non habeat collē. nec eſt collis que nō habeat vallē. Sicut ğ publicanus ſe humiliādo eſt exaltatus. ita ⁊ pharizeus ſe exaltādo eſt hūiliatus. Sicut enī in ſtatera materiali vna pte depſſa altera eleuatur. et ecōuerſo. ſic in ſtatera diuine iuſticie decretū ē. vt qui eleuātur p ſupbiā in pn̄ti vita: depmātur p penā ꝯfuſibilē in futuro. et econuerſo. qui ſe depmūt in pn̄ti ob dei reuerētiam eleuabūtur in futuro ad gl̄iam. Si ğ ſic repbēdiť et ꝯfunditur. qui ſupbe gr̄as agit et cetera bona facit. quid de illo erit qui gr̄am impugt. et nō bona facit! Certū itaqȝ tene ſupbe. quia ſi hūiliatus non fueris deo: velis nolis hūiliaberis diabolo. Et ideo caueat quiſqȝ. ne ſibi ſupbia dn̄etur. qꝛ (vt ait Aug) Ve homini cuius auriga ſupbia eſt. neceſſe eſt enī vt pceps eat Si ꝯſideremus exitū rei in lucifero ſupbiente et xp̄o hūiliante. in eua elata et in vgine hūiliata. in diuite purpurato et in lazaro vlcerato. in pharizeo ſe extollēte ⁊ publicano penitēte. videbimꝰ manifeſte. ğ veꝝ ſit qd̄ hic dn̄s diť. qꝛ oīs qui ſe exaltat: hūiliabiť. ⁊ qui ſe humiliat: exaltabiť. Et ideo bn̄ dicit quidam phus. Inter ſapiētes ſapiētior eſt. qui hūilior ē. Hic aūt verſiculꝰ. ſ. oīs qui ſe exaltat: hūiliabiť. ⁊ qui ſe hūiliat. exaltabiť. totiens a dn̄o in euāgelio iterať. vt depmat ſupbiā. quā ſup omnia vitia deteſtať. et hūilitatē ꝯmendat. quā ſuper omnē virtuteȝ et ſepius laudare dinoſciť. Radix enī omniū malorū ſuperbia. et cuſtos oīm virtutū humilitas ē. Vñ Theop. Quia enī ſuperbia pluſꝙ̃ alie paſſiones vexat hoīm mētes ideo crebrius de hac monet. Vñ Criſ. Simus itaqȝ hūiles. vt ſimus excelſi. etenī cū habūdātia multa hūiliatur deſpectio. Nihil enī ita deꝰ auertit ſicut ſuperbiam. ꝓpterea et a principio oīa fecit. vt hāc auferat paſſioneȝ. ꝓpter hoc mortales facti ſumus. ⁊ in miſerijs et plāctibꝫ. ꝓpter hoc in labore et ſudore. in laboratōne cōtinua et miſeria. Etenī a deſpectione peccauit pmus homo. expectās dei equalitateȝ. ꝓpť hoc neqȝ que habebat māſit hn̄s: ſȝ ab his cecidit. Tale enī quid ē deſpectio. nōſolū nullā nobis abijcit correctōnem vite. ſȝ et que habemꝰ: abſcidit. et his officit. ſicut hūilitas nōſolū eorū que ſūt nihil abſcidit: ſed et que non ſūt adijcit. Hāc itaqȝ zelemur. hāc pſeq̄mur. vt et pn̄ti potiamur honore. ⁊ futura fruamur gl̄ia. Miſtice p pharizeū iudaicus ꝓl̄us deſignať. q̄ ex bn̄fitijs legis ⁊ ꝓphaꝝ ſuſceptis. de ſua ſāctitate pſumēs. gētiles aſpnabať. p publicanū vo gētilis. qui pcc̄a ſua apl̄is pdicantibꝫ recoḡſcēs. humiliter ea ꝯfitebať. ꝓpter qd̄ gētilis iuſtificatus ē per fidei xp̄i receptionem. et iudaicus dānatus p ſuā obſtinatōem. Vñ Beda. Tipice aūt pharizeus ē ꝓl̄s iudeoꝝ. q̄ ex iuſtificatōibus legis extollit merita ſua. publicanꝰ vo gentilis ē. qui longe a deo poſitus ꝯfiteť pcc̄a ſua. quoꝝ vnus ſupbiendo receſſit hūiliatus. alter lamētādo appropinq̄re meruit: exaltatꝰ. Moraliter hi duo hoīes ſignāt vniuerſitatē hoīm ſcȝ iuſtos pharizeus. ⁊ ipios publicanus. vterqȝ dn̄t aſcendē in templū ad orandū. ipius pro venia. iuſtus p pſeuerātia. In templū aūť ſpūale quod ē deus. debemꝰ aſcēdere orādo. qꝛ (ſcōm Dam) Oȯ ē aſcēſus mētis in deū. ⁊ (ſm Au) oratō ē pius affectꝰ mētis in deū directꝰ. Principes aūt ſacerdotū. ſ. pōtifices q̄ in ſpūalibꝫ perāt. et ſcribe q̄ doctrine legis et ꝓphaꝝ intendebāt. Et pncipes plebis qui cū tpalibꝫ diſponendis preſidebant. moti ꝯ illm inuidia et rācore. querebant eū pdere. qui tamē venerat eos ſaluare. excogitātes diuerſas vias et modos. q̄uo poſſent illū occidere. Vñ Bern. O bone ihu. totus mūdus videtur contra te ꝯiuraſſe. et hi in perſecutione tua primi ſunt. qui vidētur regere populū. dirigere pncipatū. et ñ inueniebāt quid facerēt illi. i. cauſā rōnabilē eum occidendi. cū eſſet iuſtus et innocentiſſimus. nec etiam audebāt timore populi. qꝛ oīs populus audiebat illū et admirabātur ſup doctrina eius. Vñ Beda. Querebant illum pdere. vel qꝛ quotidie docebat in tēplo. vel qꝛ latrones eiecerat de tēplo. vel qꝛ veniens illuc q̄ſi rex et dn̄s. a credentiū turba laudem ẏmni celeſtis accepit. vel qꝛ ſuo magiſterio neglecto. plures ad eū audiendū ꝯfluere cernebāt. Vbi ⁊ Cyrillus. Decebat aūt ex his que xp̄c dixerat ⁊ fecerat. eū adorare vt deū. ſȝ ipi nequaꝙ̃ hoc faciētes: querebāt eū occidere. Sȝ (vt ait Grego) Redemptor nr̄ pdicatōnis verba. nec indignis nec ingr̄tis ſub

ſubtrahit. nā ſubditur. Et erat tūc docens quo-
tidie in tēplo. reddēs eis bonū pro malo. Quia
em̄ erat primus paſſioni. inſtabat docēdo. Ec-
ce optima ɔmutatio. qꝛ de domo negociatōis.
facta eſt ſcola veritatis. templuʒ oꝛōnis. locus
deuotōis. Ubi Greg. Nūcuſqꝫ agit̄ quod factū
fuiſſe ꝓhibet̄. Cum em̄ mentē fideliū. ad cauen-
da ſubtilit̄ erudit. et q̄tidie veritas in tēplo do-
cet. Et ſtetit ihs publice in tēplo ꝑdicās po
pulo. et rn̄dens ꝑncipib9 vſqꝫ q̄i ſero. et tota die
ip̄e et ſui ieiunarūt. Et circūſpectis omnib9 cū
iam veſꝑtina eſſet hora. que erat hora declinā-
di ad hoſpitiū. et nullus eū inuitaret vel colli-
gēt. relictis illis exijt de ciuitate et redijt in be-
thaniā cū duodecim. vt qd̄ in vrbe magna non
īueniebat. in agro ꝑuo hr̄et hoſpitiū. ibiqꝫ mā
ſit apud marthā et mariā et lazaꝝ. et docebat
eos de regno dei. Ubi arguit̄ durities et ingra-
titudo iudeoꝝ. qui doctorē quē glorioſe ⁊ hono
rifice vt regē et gaudioſe ſuſcepant. et qui per
totā diē vſqꝫ ad veſperā eos doctrina pauerat.
hoſpitio nō ſuſceperūt. et fameſcentē n̄ paue-
rūt. Circūſpexit em̄ dn̄s. qui nihil de ꝓprio vbi
hoſpitaret̄: habuit. ſʒ om̄i beniuolētia īdiguit
ſi quis eū in domū ſuaʒ vocaret aut recipet. et
nullus ē inuētus bn̄dictione pacis xp̄i dign9.
Un̄ in hoc q̄ dimiſit eos corꝑaliter. oſtēdit fa-
cto. eos ꝓpter ipoꝝ cecitatē eē dimittēdos a deo
ſpūaliter. Ubi Hiero. Hinc aūt intelligendū ē.
q̄ xp̄c fuerit tante pauꝑtatis. ⁊ ita nulli adula
tus ſit. vt in vrbe maxima nulluʒ hoſpitē nul-
lāqꝫ mā ſionē inuenerit. ſʒ in vico ꝑuulo apud
lazarū ſororeſqꝫ eius habitauerit. Eoꝝ quippe
vicus bethania ē. Ubi et Criſ. Et relictis illis
tanq̄ excecatis ꝑ inuidiā. abijt foras extra ci-
uitatē in bethaniā. vt recedēdo ɔpeſceret quos
rn̄dendo nō potuit. qꝛ malitia nō inſtruit̄ ſer-
monib9. ſʒ excitat̄. Malū em̄ hoīem melius lo-
cū dando potes vincere. q̄ rn̄dendo. Nā ſi ɔten-
dis irrōnabilē placere. ⁊ illū n̄ placas. ⁊ teip̄m
ſubuertis. Et mā ſit ibi apud lazaꝝ ⁊ ſorores
eius. vt illic requieſceret corꝑaliter. vbi ⁊ ſpūali-
ter repauſabat. Nā ſctoꝝ viroꝝ ē. nō ibi querē
mā ſionē vbi clariores ſūt viri. ſʒ vbi fideliores
Nec gaudent epule large ſūt. ſed vbi ſctitas flo-
ret Hec Criſ. Ubi etiaʒ Beda. Bene aūt dr̄. qꝛ
circūſpectis om̄ib9 exiuit in bethaniā. Inſpi-
cit quippe internus arbiter oīm corda. ⁊ cū in
ɔtradicentib9 ac reſiſtentib9 veritati nō inuēit
vbi caput reclinet. ſecedit ad fideles. ⁊ in eis qui
obediūt verbo. mā ſioneʒ ſibi vnacū p̄re facere
gaudʒ. bethania nāqꝫ domus obediētie dr̄ Hec
Beda. Nota ḡ ex ꝑmiſſis q̄ xp̄c tria loca in-
trauit. ſ. hirl'm. templū. et bethaniā. ꝑ que loca
ſignificat̄ mens hūana. q̄ debet eſſe pacifica. et
tūc eſt hieroſolima. q̄ interp̄tat̄ viſio pacis. de-
bet eſſe dei hitatio grata. et tunc eſt templū dei
viui acceptū. debet etiā eſſe ad obediendū ꝓna
et tūc eſt bethania. que interp̄tat̄ domus obe-
diētie. Ingrediente aūt dño in primū locū ſcʒ
hirl'm. tota ciuitas eſt ɔmota. qꝛ intrante dño
aīam ꝑ grām ꝑuenienteʒ. omēs vires aīe dn̄t

ɔmoueri ꝑ dolorē et ɔtritōnem pc̄ti. Cum do
intrauit templū eiecit vēdentes et ementes. ac
mēſas et cathedras euertit. qꝛ poſtq̄ xp̄c intra
uit in cor hoīs ꝑ grām ꝑuenientē. mouēdo ip̄m
ad contritōnem intrauit poſtea in ipſum per
grām ꝓſitientem: purgādo illud ⁊ eijciēdo inde
peccata ꝑ ɔfeſſionē. ⁊ tūc xp̄c ſanat illud. dādo
indulgentie remiſſionē. Unde ſubdit̄ ibi d̄ in-
firmoꝝ ſanatōne. Deinde xp̄c intrauit betha-
niā q̄ interp̄tat̄ domus obediētie. qꝛ poſtq̄ in-
trauit cor ꝑ grām ꝑuenientē et ꝓſitientē. indu
cendo ip̄m ad ɔtritōem et ɔfeſſionē. ɔn̄ter in-
trat ꝑ grām ꝓſitientē ip̄m ꝑ obedientie ſatiſfa-
ctionē. ille em̄ vere obedit. qui de omnib9 pc̄tis
ſuis plene ſatiſfacit. Cōſpice igit̄ nūc hū dn̄m.
qꝛ valde hūilit̄ vadit ꝑ ciuitatē. cū illis paucis
q̄ ſic honorifice venerat mane cū multis. Ex q̄
potes ɔſiderare. qꝛ paꝝ ē curandū de humano
honore. q̄ ſic termiat̄ in breui. ⁊ qꝛ ī curſu h9 vi
te riſus dolore miſcet̄. ⁊ extrema gaudij luctus
occupat. Potes etiam ɔſiderare qūo ſui gaude
bāt qn̄ honorabat̄ a turbis. ⁊ multomagis qn̄
bethaniā redierūt illeſi. qꝛ maxie timebant qn̄
hirl'm ibat. qd̄ tūc q̄libet die faciebat. Quis ei
al's ſepe. maxime tn̄ a p̄cedēti die ſabbati vſqꝫ
ad vigiliaʒ cene locutus ē iudeis. et opatus eſt
palā in hirl'm. Erat aūt tūc quotidie docēs
in tēplo ꝓpter doctrine auc̄tem. loci celebritatē
ac ꝓpli frequentiā. et auditoꝝ plurimū vtilita-
tem. noctib9 do exiens morabat̄ in mōte oliue
ti. ſ. in bethania. q̄ erat in latere mōtis eiuſdē.
vigilās et orās ac docens diſciplos et ɔfortās.
In hoc dedit exemplū ꝑdicatorib9 et doctorib9
euāgelij. vt dieb9 doceāt et noctib9 ſint in orō-
ne dei. Ut ibideʒ hauriāt. qd̄ auditorib9 infun-
dāt in mane ſequēti. Siue etiam in ꝓſperitate
ſimus que ꝑ diē ſignificat̄. ſiue in aduerſitate.
que ꝑ noctem intelligit̄. ſemꝑ doceamus ⁊ ore
mus ac bonū faciamus inquantuʒ valemus.
Un̄ Sap̄. Mane ſemina ſemē tuuʒ. et veſꝑe ne
ceſſʒ manus tua. qꝛ neſcis q̄d magis oriat̄ hoc
an illd̄. Etſi vtrūqꝫ ſimul: melius erit. Per ma
ne em̄ intelligi p̄t tempus pacis et ꝓſperitatis
et ꝑ veſꝑe tempus tēptatōnis et aduerſitatis.
in quib9 ſemꝑ bonū opari. nec tpe hoc vel illo
a bono ope ceſſare debemus. qꝛ q̄d hoꝝ maio-
rē fructū nobis afferat: ignoramus. Et hec fa
cere debemus in mōte oliueti. i. in culmine mi-
ſericordie ad primū. non em̄ meret̄ impetrare
miſcdiam a deo. q̄ n̄ facit miſcdiam cū primo.
Et ē notabile. q̄ iminente morte magis inſta-
bat xp̄c ꝑdicatōni. qd̄ ē cōtra multos. qui in ſe-
nectute dant ſe otio et quieti. cū adhuc poſſent
multoꝝ ꝓdeſſe ſaluti. Et oīs populus attra-
ctus efficatia ⁊ dulcedine doctrine ſue manica
bat. i. mane feſtinabat ad eū in tēplo vt audi-
ret ab eo verba vite. hoc eſt mane cum feſtina
tione accelerabat venire ad locū predicatōnis
ſue. a mane em̄ dicitur manicare. Ubi Cyrill9.
Populo autem antelucanū venienti ad eum.
congruū erat dicere. Deus deus meus ad te de

luce vigilo. Et quia dñs ſic diebꝫ et noctibꝫ tūc p̄cipue laborauit. ideo tota illa ſeptimana penoſa dicitur. qꝛ ꝑ totam illā laborauit recreando. ſicut ꝑ primā mūdi ebdomadā opatus ē creando. Et q̄ vna ſeptimana cūcta creauit. multo labore hac ſeptimana hominē refecit. Unde Beda. Que verbis p̄cipit dñs: ſuis confirmat exēplis. Nā qui nos añ repētinū iudicij vniuerſalis aduentū. añ incertū ſinguloꝝ nr̄m exitū delitijs ſimul et curis huius vite neglectis. ad vigilādū hortat̄ et orandū. ꝛ ipē impēdente ſue tp̄e paſſionis. doctrine. vigilijſq; ꝛ p̄ci𝔬 inſtat pit̄er ꝛ exemplo. inſinuās hoc eſſe digne deo vigilare. dicto vel facto primis quibuſq; viā veritatis oſtēdere. et eos ꝑ quibꝫ paſſurus erat. vel verbo ad fidē ꝓuocans. vl̄ p̄ri orōne ꝯmendās. Et nos q̄ꝫ cum inter ꝓſpera ſobrie ꝛ iuſte ꝛ pie cōuerſamur. inter aduerſa 𝔡o nunq̄ de diuine miſcōie celſitudine deſꝑamus. diebꝫ ꝑfecto cunctis in tēplo docemus. et fidelibꝫ opis boni formā p̄bemus. noctibꝫ 𝔡o in mōte oliueti moramur. qꝛ in tenebris anguſtiarū gaudij ſpūalis cōſolatione reſpiramus. iuxta eū qui dixit. ego aūt ſicut oliua fructifera in domo dñi. ſperaui in miſcōia dei mei. i. ſicut is qui miſcōie fructuꝫ quibꝫ voluit impēdit: ei a dño miſerendū eſſe ñ ambigo. Et ad nos q̄ꝫ audiēdos om̄is populus manicat. cū vel diſcuſſis opibꝫ tenebrarū. vel euictis dei gr̄a nebulis p̄ſſuraꝝ. ſicut in die honeſte ambulātes. nō in ꝯmeſſatōnibꝫ ꝛ ebrietatibꝫ nos filij lucis imitant̄ Hec Beda. Oratio.

Deus om̄ipotēs. preſta mihi pauꝑi tibi derelicto. vt duo minuta. ſ. corp⁹ ꝛ aiaꝫ que de te habeo. tibi cū deuotione offeram. vt vtroq; tibi ſuire et placere valeā. Miſerere ſuplici tuo. qꝛ nō ſum ſicut inumeri ſerui tuo iuſticie merito gl'ioſi. velud etiā multi poſt flagitia penitēdo tibi facti ꝺuoti. O deus ꝓpiti⁹ eſto mihi pctori. et reſpice me oculis miſcōie. quibꝫ publicanū reſpexiſti. vt per verā cordis. oris. et opis humilitatē. corā te merear iuſtificari. et cum hominibꝫ exaltari Amen.

De maledictōne ficulnee. et grano frumēti. et de principe mundi. Capitulū. XXXI.

Sequēti aūt die. ſcilicet feria ſecunda. iteꝝ mane et diluculo exiens ihs a bethania et rediens in hirl'm. eſurijt ſm ſuſpitōnem diſcipuloꝝ. eo q̄ ad arborē acceſſit. Ubi nota morem ſtudioſi opatoris. dum dr̄ mane reuertiſſe in ciuitatem vt p̄dicaret. et vt ali q̄s deo patri acquireret. Eſurijt aūt nō quaſi homo indigēs cibū corꝑalem. ſꝫ q̄i deus miſericors humanaꝫ ſalutē. Uñ iſta eſuries naturalis non fuit. qꝛ in ſero p̄cedenti ꝯmederat. nec adhuc hora ꝯmedēdi erat: ſed ſicut maledictō arboris de q̄ ſubdit̄ figurabat maledictōem infructuoſi. ſic iſta eſuries ſignificabat deſideriū xp̄i de ſalute ꝑp̄li. Et iō adhuc mane eſurit q̄ iuſticiā eſurit. Et vidēs arborē fici inter bethphage et montē oliueti ſecus viā. acceſſit ad eā. et nullū in ea fructū niſi tm̄ folia inueniēs. maledixit ei: dicens. nūq̄ ex te fructus naſcat̄ in ſempiternū. et ſtati aruit. Uenit dñs ad ficulneā. nō cauſa inueniēdi fructus quibꝫ eſuriens reficeret̄. ſciebat q̄ in marcio tp̄e ficuū nō eſſet: ſꝫ adiuit ꝓpter miraculū. vt apl'os ad fidē ꝯfirmaret. Uñ ſm Criſ. Maledixit dñs ficulnee. nō qꝛ fructū in illa ñ inuenit. cū nō eſſet tēpus ficuū: ſed diſcipuloꝝ gr̄a vt ꝯfiderent. ꝛ vt diſcerēt q̄ poſſit etiā iudeos ꝑſequētes ſiccare. et in momēto exterminare. Ideo neq; in alia planta. ſꝫ in oīm hūidiſſima miraculū hoc fecit. vt et hinc maius appareat hoc miraculū. Ad hoc em̄ dñs miraculū fecit. vt diſcipulos in fide ſolidaret. qꝛ (vt ait Piero) dñs paſſurus in ꝑ'lis. et baiulaturus ſcādaluꝫ crucis: voluit diſcipuloꝝ animos ſigni anticipatōne firmare. Qd̄ etiā in ſignum ſynagoge maledicte et arefacte ihs fecit. in q̄ fructus iuſticie nō inuenit. Arbor em̄ fici eſt ſynagoga. ꝓpter multitudinē granorū ſub vno cortice. i. hoīm ſub vna lege. et vna ꝓpter vniformitatem ritus. qꝛ ſecus viā erat. qꝛ legē habebat: ſꝫ non in via. qꝛ nō credebat in xp̄m qui ē via ad quā venit ꝑ p̄ñtiam corꝑalem ꝛ ꝑ doctrinā ſpūaleꝫ Et nihil inuenit in ea. licet multū queſierit. exemplis doctrinis. ſignis et miraculis. niſi folia id ē verba legis et tradicōnes phariſeoꝝ abſq; vllis fructibꝫ. Sancti em̄ hñt et folia verboꝝ. et flores moꝝ. et fructus opm̄. Per talē etiam arborē virentē folijs ꝛ carentē fructibꝫ. poſſūt intelligi ypocrite. et ſimulati. exñtes extra viā iuſticie. ꝛ nō in via poſiti ꝑ ſimulatōem 𝔡cutū. folijs circundati: ſꝫ a fructu iuſticie alieni. qꝛ exteriorē appentiaꝫ ſāctitatis hñtes. interius ſunt vacui ab opibꝫ veritatis. ꝛ infructuoſi. et ideo a dño maledicti: fiūt aridi et hūore deuotōnis p̄uati. Uñ Criſ. Folia veritatis ſūt ſpēs tm̄modo ſāctitatis in hoīe. aut ſine fructu 𝔡ba religioſa. Quicūq; ḡ religioſus. i. arbor rōnabilis: ꝓfitet̄ ſe eſſe dei. et iuſticiā nō opatur: ē arbor tm̄modo folia hñs ſine fructu. Sec⁹ viā aūt eſt iuxta mundū. mūdus em̄ via eſt ꝯmunis. ꝑ quā omnes tranſeūt qui naſcūtur. Quicunq; ḡ homo fidelis. i. arbor rōnabilis. iuxta mundū vixerit: nunq̄ p̄t in ſe iuſticie fructus tenere. Tranſeūtes em̄ et retrāſeuntes demōes vel miſtri ipoꝝ per viā. i. vagantes ꝑ munduꝫ iſtū: excutiūt eos. Sicut ḡ difficile ē arborem iuxta viā poſitā fruct⁹ ſuos vſq; ad maturitatē ſuare. ſic difficile ē viꝝ fidelem iuxta iſtū mundū viuentē. in ramis. i. in actibꝫ ſuis iuſticiam immaculatā vſq; ad finē ſeruare. Si vis ḡ fructus iuſticie ad finē tenere. recede de via. ꝛ plātare in loco ſecreto. vt nec mūdus tecū aliquid hēat ꝯmune. nec tu cū mūdo Hec Criſ. Cuꝫ itaq; eſuriens dñs ficus q̄ſiuit aliquid aliud ſe querere ſignificauit. non em̄ ficus ſꝫ fidē. neq; fructus arboris: ſed fruct⁹ opis q̄ſiuit. Ex hoc ergo (ſm Bedam) patet. q̄ ſicut dñs multa dixit in ꝑabolis. ita ꝛ fecit. Cur em̄ in ficu fructū quereret cuius tp̄s nōduꝫ eſſet. quilibet homo